

221/1999 Sb.
ZÁKON
ze dne 14. září 1999
o vojácích z povolání

ve znění zákonů č. 155/2000 Sb., č. 129/2002 Sb., č. 254/2002 Sb., č. 362/2003 Sb., č. 546/2005 Sb., č. 189/2006 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 305/2008 Sb., č. 306/2008 Sb., č. 479/2008 Sb., č. 272/2009 Sb., č. 326/2009 Sb., č. 147/2010 Sb., č. 375/2011 Sb., č. 470/2011 Sb., č. 122/2012 Sb. a č. 332/2014 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Všeobecná ustanovení

§ 1

Tento zákon upravuje vznik, zmlhu, zánik a obsah služebních poměrů vojáků z povolání (dále jen "služební poměr").

§ 2

(1) Vojákem z povolání (dále jen "voják") je občan, který vojenskou a jinou službu vykonává jako svoje zaměstnání. Voják je ve služebním poměru k České republice. Občan může být povolán do služebního poměru jen na základě vlastní žádosti.

(2) Právní úkony ve věcech služebního poměru jménem České republiky a jiné služební orgány, kterými jsou prezident republiky (dále jen "prezident"), ministr obrany (dále jen "ministr") a v rozsahu určeném rozkazem prezidenta nebo rozkazem ministra velitelé, náčelníci, šéfitelé a jiní vedoucí zaměstnanci.

(3) Služební orgány jsou povinny zajišťovat rovný přístup a rovné zacházení se všemi uchazeči o povolání do služebního poměru (dále jen "uchazeč") a se všemi vojáky při vytváření podmínek výkonu služby, zejména pokud jde o odbornou přípravu a dosažení služebního postupu, odměňování, jiná peněžitá plnění a plnění peněžitě hodnoty. Je zakázána diskriminace uchazečů a vojáků z důvodu rasy, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, víry a náboženství, národnosti, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu, manželského a rodinného stavu a povinností k rodině či členství nebo manželství anebo proto, že vojákyně mají. Je zakázáno i takové jednání služebních orgánů, které diskriminuje nikoliv přímo, ale až ve svých důsledcích. Za takové jednání se považuje i navádění k diskriminaci. Za diskriminaci se nepovažují případy, kdy je pro odlišné zacházení větný důvod spočívající v povaze služby, kterou voják vykonává, a který je pro výkon této služby nezbytný.

(4) Služební orgán ani voják nesmí zneužívat výkonu práv a povinností vyplývajících ze služebního poměru k újmě jiného vojáka nebo k ponižování jeho důstojnosti. Za ponižování

důstojnosti se považuje i nečádné chování sexuální povahy a všechny formy obtěžování, které směřují k narušení důstojnosti vojáka, vytvoření zastražující, nepřátelské, ponižující a pokořující nebo urážlivé atmosféry, a které jsou nevídané, nevhodné nebo mohou být druhým vojákem oprávněně vnímány jako podmínka pro rozhodnutí, která ovlivňují výkon práv a povinností vyplývajících ze služebního poměru.

(5) Dojde-li ve služebním vztahu k porušení práv a povinností vyplývajících z rovného zacházení s vojáky nebo k nečádnému sexuálnímu chování při výkonu služby, má voják právo se domáhat, aby bylo upuštěno od tohoto jednání a aby byly odstraněny důsledky tohoto jednání.

(6) Služební orgány nesmí vojáka jakýmkoli způsobem postihovat nebo znevýhodňovat proto, že se zákonným způsobem domáhá svých práv a nároků vyplývajících ze služebního poměru.

ČÁST DRUHÁ

Vznik, průběh, změny a zánik služebního poměru vojáka

HLAVA I

Vznik služebního poměru

§ 2a

Osobní údaje

- (1) Od vzniku služebního poměru do jeho zániku zpracovávají služební orgány tyto osobní údaje 1) vojáka:
- a) jméno a příjmení, včetně předchozích jmen a příjmení a rodného příjmení,
 - b) akademické tituly a vědecké hodnosti s daty jejich získání,
 - c) rodné číslo,
 - d) adresu místa trvalého pobytu a bydliště
 - e) státní občanství,
 - f) získané vzdělání,
 - g) zdravotní způsobilost k vojenské či jiné službě 1a)
 - h) přehled o předchozích pracovních a služebních poměrech a o samostatných výdělečných činnostech,
 - i) jazykové znalosti a zkoušky z nich,
 - j) zvláštní schopnosti, dovednosti, zájmy a oprávnění,
 - k) trestní bezúhonnost,
 - l) rodinný stav,
 - m) jména, příjmení a adresy místa trvalého pobytu a bydliště osob blízkých. 1b)
- (2) K doložení údajů podle odstavce 1 je voják povinen předložit platné doklady a podklady. Údaj o trestní bezúhonnosti podle odstavce 1 písm. k) se prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším než 6 měsíců.

(3) Služební orgány vedou osobní údaje v osobním spisu vojáka a zakládají do něj doklady a podklady, které prokazují pravdivost a přesnost osobních údajů. Dále vedou v osobním spisu

vojáka doklady a podklady o průběhu jeho služebního poměru. Osobní údaje jsou vedeny i s využitím výpočetní techniky.

(4) Voják je povinen oznámit služebnímu orgánu změny v osobních údajích, a to do 8 dnů ode dne, kdy ke změnám došlo.

(5) Služební orgány zpracovávají při plnění služebních úkolů osobní údaje vojáka v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona. Nestanoví-li tento zákon jinak, postupují při shromažďování, uchovávání, zpřístupňování, předávání a jiném zpracovávání osobních údajů o vojácích a jiných fyzických osobách podle zvláštního právního předpisu. 1c)

1) § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

1a) Vyhláška č. 256/1999 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vojenské a jiné službě

1b) § 116 občanského zákoníku.

1c) Zákon č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 3

Podmínky povolání do služebního poměru

(1) Do služebního poměru může být povolán občan České republiky starší 18 let, který

a) složil vojenskou přísahu,

b) není členem politické strany, politického hnutí, odborové organizace, nepodporuje, nepropaguje nebo nesympatizuje s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod a lovlka nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob,

c) je trestněbezúhonný,

d) je zdravotně způsobilý k výkonu služby,

e) splňuje kvalifikační předpoklady stanovené pro služební zařazení.

(2) Ministerstvo obrany (dále jen "ministerstvo") stanoví vyhláškou

a) po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví způsob posuzování zdravotní způsobilosti občana pro povolávání do služebního poměru,

b) kvalifikační předpoklady pro služební zařazení.

§ 4

Výběh uchazele

(1) Výběh uchazele se zahajuje doručením písemné žádosti o povolání do služebního poměru. Výběh provádějí služební orgány.

(2) Vyplnění osobního dotazníku, sdělení osobních údajů podle § 2a odst. 1, doložení osobních údajů podle § 2a odst. 2 a vyjádření souhlasu se zpracováním osobních údajů jsou podmínkami pro výběh uchazele.

- (3) Služební orgán ověřuje, zda uchazeč splňuje podmínky stanovené v § 3. Služební orgán je oprávněn si za účelem ověření trestní bezúhonnosti uchazeče vyžádat opis z evidence Rejstříku trestů. Uchazeč musí být o výsledku výběru písemně vyrozuměn nejdéle do 6 měsíců ode dne doručení žádosti.
- (4) Před povoláním uchazeč do služebního poměru je služební orgán písemně seznámí s předpokládaným dnem vzniku služebního poměru a dobou jeho trvání, služebním zařazením, místem nástupu služby, se základní týdenní dobou služby a jejím rozvržením, platovými náležitostmi a výplatním termínem, délkou šedné dovolené, podmínkami výkonu služby, podmínkami zániku služebního poměru a opatřeními zajišťujícími rovné zacházení.
- (5) O uchazeči, který písemně požádal o povolání do služebního poměru a nebyl povolán, uchovávají služební orgány osobní údaje a údaj o důvodu nepovolání do služebního poměru po dobu 50 let. Po uplynutí této doby tyto údaje zlikvidují.
- (6) Ministerstvo stanoví vyhláškou doklady pro výběr, postup při výběru a vzor osobního dotazníku.

§ 5

Povolání do služebního poměru

- (1) Služební poměr se zakládá dnem bezprostředně následujícím po dni doručení rozhodnutí služebního orgánu o povolání občana do služebního poměru (dále jen "rozhodnutí o povolání"). Rozhodnutí o povolání musí obsahovat
- a) den nástupu služby,
 - b) služební zařazení,
 - c) místo nástupu služby,
 - d) dobu trvání služebního poměru,
 - e) zkušební dobu,
 - f) jmenování do hodnosti,
 - g) zruženo
- (2) Dnem, který je v rozhodnutí o povolání stanoven jako den nástupu služby, vzniká služební poměr.
- (3) Služební poměr nevznikne, nenastoupí-li občan bez závažného důvodu do služby v den stanovený v rozhodnutí o povolání.
- (4) Do služebního poměru se voják povolává na dobu určitou v trvání 2 až 20 let, není-li dále stanoveno jinak; dobu trvání služebního poměru může služební orgán na základě písemného souhlasu vojáka prodloužit. Při stanovení doby trvání služebního poměru se přihlíží k době přípravy pro výkon služby studiem na vojenských nebo jiných středních a vysokých školách, včetně studia v zahraničí. Zkrátit dobu trvání služebního poměru může služební orgán pouze na žádost vojáka, a to ze závažných osobních nebo sociálních důvodů, kterými se rozumí zejména osobní péče o osobu mladší 10 let, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni I, nebo o osobu, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni II až IV podle zákona o sociálních službách 51), pokud žije s vojákem ve společné domácnosti a tuto péči jí nemůže

poskytovat jiný člen rodiny vojáka; podmínka společné domácnosti se nevyžaduje, jde-li o osobu blízkou.

(5) Zkušební doba činí 3 měsíce. Doba, po kterou voják nekoná službu z důvodu překážek ve službě nebo z důvodu neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, se do zkušební doby započítává v rozsahu nejvýše 10 dnů.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou dobu setrvání ve služebním poměru u vojáků, kteří se připravují k výkonu služby studiem.

51) § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA II

Průběh a změny služebního poměru

§ 6

Služební zařazení

(1) Voják v průběhu služebního poměru vykonává službu podle potřeb České republiky na území České republiky i v zahraničí

- a) v ozbrojených silách České republiky,
- b) v ministerstvu,
- c) ve vojenských školách,
- d) ve Vojenské policii, nebo
- e) ve Vojenském zpravodajství.

(2) Voják může v průběhu služebního poměru plnit služební úkoly obranného charakteru v zájmu služby též v orgánech státní správy nebo v právnických osobách a organizacích složení státu, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je ministerstvo, anebo v mezinárodních a nadnárodních organizacích nebo orgánech.

(3) Voják je služebně zařazen na služební místo podle dosažené kvalifikace, doby výkonu služby v hodnosti a závěrečného služebního hodnocení. Služební místo je vymezeno zejména inností organizační struktury uvedené v odstavcích 1 a 2, popisem nejnižších služebních inností a jim odpovídajících hodnotí a požadovanou kvalifikací.

(4) Služebně zařadit vojáka podle odstavce 3 lze i na základě výsledků výběrového nebo konkurzního řízení. Služební orgány si pro tyto účely zřizují výběrové komise jako své poradní orgány.

(5) Voják, který se připravuje k výkonu služby studiem nebo výcvikem, se při povolání do služebního poměru služebně zařazuje jako lekatel. Výcvikem se rozumí vojenská příprava k získání základních vojenských znalostí a dovedností nezbytných k výkonu služby vojáka.

(6) Vláša stanoví nařizením orgány státní správy, v nichž vojáci plní služební úkoly obranného charakteru, a pol et vojáků v nich; ministr stanoví právnické osoby a organizační

složky státu, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je ministerstvo, v nichž vojáci plní služební úkoly obranného charakteru, a počet vojáků v nich.

(7) Vláda stanoví nařazením seznam hodností vojáků, stanovených pro jednotlivé hodnosti v závislosti na jejich složitosti, odpovědnosti a namáhavosti.

§ 6a

Rozhodná doba ve služebním zařazení

(1) Rozhodná doba ve služebním zařazení (dále jen "rozhodná doba") je doba, po kterou může voják setrvat v daném služebním zařazení. Rozhodná doba pro jednotlivá služební zařazení vychází z typových služebních zařazení a není méně než 2 roky a nejvíce 15 let.

(2) Rozhodná doba začíná dnem služebního zařazení vojáka.

(3) Nejméně 4 měsíce před uplynutím rozhodné doby musí služební orgán rozhodnout, zda

- a) bude voják služebně zařazen na služební místo se stanovenou vyšší hodností,
- b) se rozhodná doba výkonu služby ve služebním zařazení prodlouží,
- c) bude voják služebně zařazen na jiné služební místo se stanovenou stejnou hodností, jakou voják má, nebo
- d) bude voják propuštěn ze služebního poměru.

(4) Typová služební zařazení s rozhodnou dobou stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 7

Vojenské hodnosti a hodnostní sbory

(1) Podle splněných kvalifikačních předpokladů je voják zařazen do hodnostního sboru a je jmenován do vojenské hodnosti (dále jen "hodnost").

(2) Stanovují se tyto hodnostní sbory a hodnosti:

- a) hodnostní sbor mužstvo - hodnosti voják, svobodník,
- b) hodnostní sbor poddůstojníci - hodnosti desátník, letácký rotný,
- c) hodnostní sbor praporčíci - hodnosti rotmistr, nadrotmistr, praporčík, nadpraporčík, štábní praporčík,
- d) hodnostní sbor nižší důstojníci - hodnosti poručík, nadporučík, kapitán,
- e) hodnostní sbor vyšší důstojníci - hodnosti major, podplukovník, plukovník,
- f) hodnostní sbor generálové - hodnosti brigádní generál, generálmajor, generálporučík, armádní generál.

(3) Pro vojáky, kteří se připravují k výkonu služby studiem nebo výcvikem, s výjimkou doktorského studijního programu, se stanovuje hodnostní sbor s těmito hodnostmi:

- a) voják - po dobu konání výcviku,
- b) svobodník, desátník, letácký - po dobu studia ve vojenské vyšší odborné škole a bezprostředně navazujícího výcviku,

- c) svobodník, desátník, ĺetaš- po dobu studia ve vojenské vysoké ġkole v bakalářském studijním programu a bezprostředně navazujícího výcviku,
- d) svobodník, desátník, ĺetaš rotný, rotmistr, nadrotmistr - po dobu studia ve vojenské vysoké ġkole v magisterském studijním programu.

(4) Do hodností generálů jmenuje vojáky prezident na návrh vlády, do ostatních hodností jmenují vojáky služební orgány.

(5) Pš povolání do služebního poměru nebo v důsledku organizačních změn lze vojáka s jeho souhlasem jmenovat do nižší hodnosti, než které dosáhl. Pš zařazení vojáka do zálohy mu náleží nejvyšší dosažená hodnost v prěběhu vojenské ĺinné služby.

- (6) Vojákovi lze propřít vyġí hodnost, než kterou skuteě němá, na dobu
 - a) výkonu volené funkce,
 - b) plnění služebního úkolu, který propřít ení vyġí hodnosti vyžaduje.

(7) Vojákovi, kterému byla vyġí hodnost propřít ena, pšsluġí práva a povinnosti, jako kdyby byl do této hodnosti jmenován. Propřít ení hodnosti vġak nezakládá nárok na úpravu služebního platu podle této hodnosti.

(8) Doba, na kterou byla vyġí hodnost vojákovi propřít ena podle odstavce 6, koně í dnem následujícím po dni, kdy dřvod propřít ení vyġí hodnosti pominul.

(9) Hodnosti generálů propřít uje vojákům na návrh vlády prezident, ostatní hodnosti propřít uje ministr.

(10) Ministr stanoví pořty vojáků v hodnostních sborech a mřge stanovit další ĺleněí do sborů podle odbornosti a specializace vojáků.

§ 7a

Jmenování do vyġí hodnosti

Voják mřge být do vyġí hodnosti stanovené pro služební místo jmenován nejdřve dnem zařazení na služební místo, pokud pro ni splnil kvalifikaě ní pšedpoklady, byl pro ni hodnocen jako zpřsobilý a v dosažené hodnosti setrval alespoě nejkratġí stanovenou dobu.

§ 8

Doba výkonu služby v hodnosti

- (1) Nejkratġí doba výkonu služby ĺiní v hodnosti
 - a) svobodník, desátník a ĺetaš 2 roky,
 - b) rotný, rotmistr, nadrotmistr, poručík a plukovník 2 roky,
 - c) praporčík, nadporučík, kapitán, major a podplukovník 3 roky,
 - d) nadpraporčík 4 roky.

(2) V hodnostním sboru řekatelů jiná nejkratší doba výkonu služby v hodnosti svobodník, desátník, řetář rotný, rotmistr a nadrotmistr 1 rok. Do doby výkonu služby v hodnosti podle odstavce 1 se doba výkonu služby v hodnostním sboru řekatelů nezapočítává.

(3) Do doby výkonu služby v hodnosti se započítává doba trvání služebního poměru vojáka kromě doby dispozice podle § 10 odst. 4 a doby rodičovské dovolené, s výjimkou rodičovské dovolené, po kterou se vojákově poskytuje peněžitá pomoc v mateřství podle zvláštního právního předpisu 1d).

(4) Do doby výkonu služby v hodnosti, do které byl voják jmenován, se započte i doba výkonu služby v předchozí hodnosti podle § 7.

(5) Doby výkonu služby v hodnostech před jmenováním vojáka do nižší hodnosti, než které v průběhu služebního poměru dosáhl, zůstávají vojákově započteny.

1d) Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojistném, ve znění pozdějších předpisů.

§ 9

Dolásné zproštění výkonu služby

Při důvodném podezření ze závažného porušení služebních povinností nebo ze spáchání trestného činu, ohrožoval-li by další výkon služby vojáka důležitý zájem služby nebo objasňování jeho činu, může být voják dolásně zproštěn výkonu služby ve svém služebním zařazení na dobu nejvýše 3 měsíců. Tuto dobu může ministr výjimečně prodloužit, nejdéle však o 3 měsíce. Je-li proti vojákově vedeno trestní řízení, lze jej zprostit výkonu služby v jeho služebním zařazení do pravomocného skončení trestního řízení.

§ 10

Dispozice

(1) Voják, který nemůže vykonávat službu ve svém služebním zařazení nebo nemůže být služebně zařazen, se určí do dispozice.

(2) Do dispozice se určí voják na dobu

a) nejvýše 6 měsíců, není-li možné rozhodnout o jeho služebním zařazení,

b) dolásně zproštění výkonu služby,

c) kdy voják nemůže z důvodu tláčenství vykonávat službu ve svém služebním zařazení,

d) mateřské dovolené obdobně jako u žen v pracovním poměru, 2)

e) rodičovské dovolené, 3)

f) rodičovské dovolené po dobu, po kterou se mu poskytuje peněžitá pomoc v mateřství podle zákona o nemocenském pojistném 4),

g) dovolené bez nároku na peněžitou náležitosti delší než 30 dnů,

h) po kterou je nezvlastný, nejdéle však po třicátém dni,

i) vazby,

j) zajetí.

(3) Do dispozice mŕže být urŕen voják na dobu nejvŕŕe 3 mŕŕícŕ pŕed uplynutím stanovené doby trvání sluŕebního pomŕru nebo pŕed propuŕtím ze sluŕebního pomŕru.

(4) Do doby trvání sluŕebního pomŕru se nezapoŕítává doba dispozice, do které byl voják urŕen podle odstavce 2 písm. g) a h) a podle odstavce 2 písm. i), byl-li pravomocnŕodsouzen za trestný ŕin.

(5) Po dobu dispozice podle odstavce 2 písm. a) aŕ c) a podle odstavce 3 plní voják sluŕební úkoly podle rozkazŕ nadŕŕzeného.

(6) Voják, který byl urŕen do dispozice na dobu delŕí neŕ 6 mŕŕícŕ z dŕvodŕ uvedených v odstavci 2 písm. e) aŕ i), je po ukonŕení dispozice sluŕebnŕzaŕzen podle ŕ 6; v ostatních pŕípadech se vrací voják zpŕt do svého pŕvodního sluŕebního zaŕzení.

2) ŕ 157 odst. 1 zákoníku práce.

3) ŕ 158 zákoníku práce.

4) ŕ 32 odst. 1 písm. b) aŕ e) zákona ŕ. 187/2006 Sb., o nemocenském pojiŕtí, ve znŕní pozdnŕŕích pŕedpisŕ.

ŕ 10a

Zvláŕtní dispozice

Do zvláŕtní dispozice se urŕí voják, který je pŕsluŕníkem Vojenského zpravodajství, jestliŕe to vyŕaduje dŕŕeŕitý zájem sluŕby. Voják urŕený do zvláŕtní dispozice má obdobné postavení jako pŕsluŕník zpravodajské sluŕby, zaŕazený do zálohy zvláŕtní podle zákona o sluŕebním pomŕru pŕsluŕníkŕ bezpeŕnostních sborŕ 4a). Na vojáka, který je urŕen do zvláŕtní dispozice, se ustanovení tohoto zákona pouŕijí pŕsmŕŕenŕ

4a) ŕ 31 zákona ŕ. 361/2003 Sb., o sluŕebním pomŕru pŕsluŕníkŕ bezpeŕnostních sborŕ.

Pŕeruŕení sluŕebního pomŕru

ŕ 11

(1) Vojákovi se pŕeruŕuje sluŕební pomŕr po dobu výkonu

a) funkce podle zvláŕtního pŕedpisu, 5)

b) funkce v zastupitelstvu územní samosprávy, za jejíŕ výkon náleŕí podle zvláŕtního právního pŕedpisu odmŕŕa,
c) trestu odnŕí svobody.

(2) Sluŕební pomŕr se pŕeruŕuje podle odstavce 1 písm. a) a b) dnem zvolení a podle odstavce 1 písm. c) dnem nástupu výkonu trestu odnŕí svobody.

(3) Vojákovi lze pšerušit slušební pomlř z dřvodu pšeruženř studia nebo pro výkon funkce v zahraniř ě v mezinárodnřích a nadnárodnřích organizacřích nebo orgánech.

(4) Slušební pomlř se mřže pšeruřit na dobu nejděle 6 let z celkové doby trvání slušebního pomlřu; doba pšeruženř slušebního pomlřu mřže břit prodlouřena o dobu trvání volebnř kampanř Dřvody pšeruženř slušebního pomlřu je vořák povinen bez zbyteř něho odkladu sdřlit slušebnímu orgánu písemnř

5) ř 33 zákona ř. 218/1999 Sb.

ř 12

(1) Doba pšeruženř slušebního pomlřu se vořákovi nezapoř ítává do doby trvání slušebního pomlřu.

(2) Vořák po skonř enř pšeruženř slušebního pomlřu pokračuje ve slušebním pomlřu dnem, kdy dřvody pšeruženř slušebního pomlřu pominuly. Třmto dnem se vořák slušebnřzařazuje podle ř 6. Není-li mořné rozhodnout o jeho slušebním zařazenř, urř ě se do dispozice podle ř 10 odst. 2 písm. a). Zánik dřvodř pšeruženř slušebního pomlřu je vořák povinen bez zbyteř něho odkladu sdřlit slušebnímu orgánu písemnř

ř 13

Povřření výkonem slušby v jiněm slušebním zařazenř

(1) Vořák mřže břit povřřen výkonem slušby v jiněm slušebním zařazenř stejné nebo vyřřř úrovňnejděl na dobu 1 roku. Po tuto dobu vořák nevykonává řkoly a povinnosti vyplřvajřř z jeho dosavadního slušebního zařazenř.

(2) Př povřření výkonem slušby v jiněm slušebním zařazenř nevzniká vořákovi nárok na jmenovánř do hodnosti stanoveně pro toto slušební zařazenř.

ř 13a

Zastupovánř v jiněm slušebním zařazenř

(1) Vořák je povinen na základřřrozkazu slušebního orgánu zastupovat nadřřřeněho nebo vořáka ve slušebním zařazenř se stejnou nebo vyřřř stanovenou hodností. Po tuto dobu vořák souřasnřvykonává řkoly a povinnosti vyplřvajřř ě z jeho slušebního zařazenř.

(2) Doba zastupovánř nesmř přřkroř ět 6 mřřřř v kalendářním roce; souhlasř-li vořák, mřže doba zastupovánř trvat děl, nejvřřě vřak 12 mřřřř.

(3) Př zastupovánř v jiněm slušebním zařazenř nevzniká vořákovi nárok na jmenovánř do hodnosti stanoveně pro toto slušební zařazenř.

§ 14

Služební cesta

- (1) Vojáka lze vyslat na služební cestu na dobu nezbytně nutnou. Voják na služební cestě plní služební úkoly podle rozkazu nadřízeného, který ho na služební cestu vyslal.
- (2) Podmínky pro vykonání služební cesty vojákovi předsedem stanoví nadřízený, který ho na služební cestu vysílá.

§ 14a

Studijní pobyt

- (1) Vojáka lze vyslat na studijní pobyt. Studijním pobytem je školení, kurz nebo odborná stáž.
- (2) Po dobu studijního pobytu je voják podřízen příslušným služebním úkolům nadřízenému, který řídí studijní pobyt.
- (3) Při studijním pobytu náleží vojákovi náhrady jako při služební cestě

§ 15

Odvelení

- (1) Vojáka lze v zájmu služby odvést na dobu nejdéle 6 měsíců v kalendářním roce; na dobu delší může být odvelen jen se svým souhlasem nebo rozhodnutím ministra.
- (2) Odvelením vojáka se rozumí jeho povření služebními úkoly, a to i nesouvisejícími s jeho služebním zařazením, které plní po stanovenou dobu mimo místo pravidelného výkonu služby nebo i v něm. Nadřízený odveleného vojáka může stanovit, že odvelenému vojákovi může služební úkoly ukládat i jiný nadřízený.

§ 16

Přeložení

- (1) Voják může být přeložen k výkonu služby do jiného místa výkonu služby nebo do podřízenosti jiného služebního orgánu ve stejném místě výkonu služby. Jiným místem výkonu služby se rozumí obec, 5a) ve které má voják stanoveno nové místo výkonu služby (dále jen "místo přeložení").
- (2) Voják může být na vlastní žádost přeložen do jiného místa výkonu služby nebo do podřízenosti jiného služebního orgánu ve stejném místě výkonu služby, je-li to v souladu se zájmy služby.

5a) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

§ 17

Služební hodnocení

(1) Služební hodnocení je podkladem pro rozhodování ve věcech služebního poměru vojáka.

(2) Služební hodnocení spočívá zejména v posouzení plnění služebních úkolů, povinností vojáka, jeho odborné a psychické způsobilosti ke služebnímu zařazení, zdravotní způsobilosti a fyzické zdatnosti pro další výkon služby. Služební hodnocení musí být písemné a hodnocený voják s ním musí být seznámen.

(3) Proti závěrům služebního hodnocení nebo jeho jednotlivým částem může voják podat písemné námitky do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se se služebním hodnocením seznámil. Námitky musí voják odůvodnit a navrhnout způsob úpravy služebního hodnocení, jinak se k námitkám nepřihlíží. Nadšený hodnotitele námitkám hodnoceného vyhoví a služební hodnocení změní nebo námitky zamítne a služební hodnocení potvrdí do 10 dnů ode dne, kdy námitky obdržel. Proti upravenému služebnímu hodnocení již nelze podat další námitky.

(4) Pokud se služební orgán přisluhující ke stanovení služebního platu vojáka důvodně domnívá, že služební hodnocení vojáka neodpovídá skutečnému plnění jeho služebních povinností, nařídí, do 5 pracovních dnů ode dne předložení služebního hodnocení s návrhem na úpravu služebního platu, zpracování nového služebního hodnocení. V případě novému služebnímu hodnocení má voják právo podat námitky.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při služebním hodnocení a jeho hlediska.

HLAVA III

Zánik služebního poměru

§ 18

Zánik služebního poměru

Služební poměr vojáka zaniká

- a) uplynutím stanovené doby,
- b) propuštěním,
- c) odnětím hodnosti,
- d) na základě rozhodnutí soudu o ztrátě vojenské hodnosti, 6)
- e) úmrtím vojáka,
- f) prohlášením vojáka za mrtvého,
- g) pozbytím státního občanství České republiky,
- h) ztrátou zdravotní způsobilosti na základě rozhodnutí lékařské komise, 6a)
- i) omezením svéprávnosti,

j) zrušením ve zkušební době

6) § 139, 315 a násl. trestního řádu.
§ 47 a 48 trestního zákona.
6a) § 36 zákona č. 218/1999 Sb.

§ 19

Propuštění ze služebního poměru

- (1) Voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud
- a) dosáhl důchodového věku stanoveného pro muže podle zvláštního právního předpisu, 7)
 - b) splnil podmínky nároku na starobní důchod podle zvláštního právního předpisu, 7a)
 - c) již dosáhl důchodového věku stanoveného pro muže podle zvláštního právního předpisu, 7)
 - d) přestal být ze zdravotních důvodů způsobilý vykonávat službu v dosavadním služebním zařazení, s výjimkou zdravotních důvodů souvisejících s tloustenstvím, nebo podle zvláštního právního předpisu 9) není způsobilý pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení a není pro něho jiné služební zařazení,
 - e) se přestal připravovat k výkonu služby studiem a není pro něho jiné služební zařazení,
 - f) není pro něho v důsledku organizačních změn jiné služební zařazení,
 - g) byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a jeho setrvávání ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil,
 - h) podle závěru dvou služebních hodnocení není způsobilý pro další výkon služby,
 - i) se stal členem politické strany, politického hnutí nebo odborové organizace,
 - j) vykonává výdělečnou činnost bez souhlasu služebního orgánu nebo činnost odpovědného zástupce podle zvláštních právních předpisů, 9a) je členem statutárních nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou členství ve statutárních nebo kontrolních orgánech nestavebních bytových družstev zřízených ke správě bytového fondu, a právnických osob a organizačních složek státu, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je ministerstvo nebo jiný správní úřad,
 - k) podal žádost o propuštění ze služebního poměru,
 - l) pominuly důvody přerušení služebního poměru podle § 11 a voják ve služebním poměru nepokračuje podle § 12 odst. 2,
 - m) podporuje, propaguje nebo sympatizuje s hnutím, které prokazatelně směřuje k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob,
 - n) uplynula rozhodná doba ve služebním zařazení,
 - o) podle zvláštního právního předpisu není způsobilý pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení, přičemž tuto nezpůsobilost zavinil svým jednáním.

(2) V případě snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle zvláštního právního předpisu 9b) může prezident nebo ministr na základě žádosti vojáka rozhodnout v souladu se zájmy služby o setrvávání vojáka ve služebním poměru i po dosažení této věkové hranice, nejpozději do dosažení důchodového věku podle zvláštního právního předpisu 7). Při rozhodování se rovněž přihlíží k odbornosti vojáka, dosavadnímu průběhu jeho služebního

pomůru, jeho morálním vlastnostem, zdravotnímu stavu a k jeho účasti v zahraničních operacích.

(3) Služební pomůr zaniká uplynutím 2 kalendářních měsíců následujících po dni doručení rozhodnutí o propuštění ze služebního pomůru vydaného služebním orgánem, není-li dohodou stanovena doba kratší; to neplatí pro propuštění ze služebního pomůru podle odstavce 1 písm. a) a b), kdy služební pomůr zaniká posledním dnem kalendářního měsíce, v němž voják splnil podmínky nároku na starobní důchod, není-li dohodou stanovena doba kratší, a podle odstavce 1 písm. k), kdy služební pomůr zaniká uplynutím 9 kalendářních měsíců následujících po dni doručení žádosti o propuštění, není-li dohodou stanovena doba kratší. Služební pomůr podle odstavce 1 písm. l) zaniká uplynutím 15 dnů následujících po dni, kdy voják mohl pokračovat ve služebním pomůru, pokud mu v tom nezabránila závažné důvody. Z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. g) musí být voják propuštěn ze služebního pomůru do 6 měsíců ode dne, kdy se služební orgán o pravomocném rozsudku dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od nabytí právní moci rozsudku.

7) § 32 odst. 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

7a) § 29 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb.

9) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o zmlouvách, kterých zákon, ve znění pozdějších předpisů.

9a) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

9b) § 74 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 289/1997 Sb.

§ 20

Zákaz propuštění ze služebního pomůru

- (1) Rozhodnutí o propuštění vojáka ze služebního pomůru nesmí být vydáno
- a) pro dočasnou neschopnost ke službě pro nemoc nebo úraz, s výjimkou případů, které jsou podle zvláštního právního předpisu 10) důvodem zániku nároku na nemocenskou,
 - b) v době těhotenství vojákyně do devátého měsíce po porodu, a v době, kdy vojákyně kojí,
 - c) v době, kdy voják bere péči o rodilou ovskou dovolenou,
 - d) od podání návrhu na ústavní ošetřování nebo od povolení lázeňského léčení poskytovaného v době neschopnosti ke službě až do jejího skončení; pro onemocnění tuberkulózou nebo nemocí z povolání se tato doba prodlužuje o 6 měsíců po propuštění z ústavního ošetřování.
- (2) Zákaz propuštění se nevztahuje na propuštění z důvodů uvedených v § 19 odst. 1 písm. a), b), c), f) a i) až o).

10) § 20 zákona č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 21

Odní hodnosti

- (1) Hodnost se odejme vojákovi za úmyslné zvlášť závažné porušení služebních povinností. Vojákovi, kterému byla hodnost odňata, přísluší hodnost vojín.
- (2) Generálům odnímá hodnost prezident na návrh vlády; ostatním vojákům odnímá hodnost ministr.
- (3) Dnem odňetí hodnosti zaniká vojákovi služební poměr.

§ 21a

Zrušení služebního poměru ve zkušební době

Služební orgán nebo voják může zrušit služební poměr ve zkušební době bez uvedení důvodu. Služební poměr zaniká posledním dnem kalendářního měsíce, ve kterém bylo doručeno vojákovi rozhodnutí služebního orgánu o zrušení služebního poměru ve zkušební době nebo ve kterém bylo služebnímu orgánu doručeno písemné oznámení vojáka o zrušení služebního poměru ve zkušební době. Rozhodnutí nebo písemné oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době musí být doručeno druhé straně nejpozději 5 dnů před dnem, kdy má služební poměr zaniknout.

§ 22

Následky zrušení rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru

- (1) Dojde-li ke zrušení rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, služební poměr trvá se všemi právy a povinnostmi včetně nároku na peněžní náležitosti v dosavadní výši.
- (2) Voják má nárok na peněžní náležitosti v rozsahu a výši, v jaké mu náležely v průběhu 3 let předcházejících dni zrušení rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Pokud doba, po kterou mu nebyly poskytovány, přesahovala 3 roky, bude mu výplata peněžních náležitostí přiznána jen za 3 roky.
- (3) Služební plat se stanoví pro účely odstavce 1 ve výši zachovaného služebního platu podle § 68i.
- (4) Oznámí-li voják služebnímu orgánu, že netrvá na pokračování služebního poměru podle odstavce 1, služební poměr zanikne dnem doručení oznámení vojáka. Tento zánik služebního poměru se považuje za zánik služebního poměru podle § 18 písm. a).

§ 23

Písemné hodnocení při zániku služebního poměru

Při zániku služebního poměru je služební orgán povinen vydat na žádost vojáka nejpozději dnem zániku služebního poměru potvrzení o službě a písemné hodnocení, ve kterém musí být vyhodnocen celý průběh služebního poměru.

HLAVA IV

Výkon a doba služby

§ 24

Výkon služby

(1) Výkonem služby se rozumí plnění služebních povinností podle služebního zařazení a podle rozkazů nadřízeného.

(2) Za výkon služby lze též uznat činnost konanou z vlastní iniciativy v zájmu služby, nepočítá-li k ní voják zvláštní oprávnění nebo nekoná-li ji proti výslovnému zákazu nadřízeného.

§ 25

Základní týdenní doba služby a kratší týdenní doba služby

(1) Základní týdenní doba služby činí 40 hodin.

(2) Nadřízený může stanovit vojákovi kratší týdenní dobu služby nebo dobu služby jinak vhodnou upravit, požádá-li o to voják ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů a nebrání-li tomu důležitý zájem služby. Vojákovi s kratší týdenní dobou služby přísluší měsíční služební plat odpovídající této kratší týdenní době služby.

(3) Nadřízený stanoví vojákovi na základě rozhodnutí příslušné komise kratší týdenní dobu služby v rozsahu nejmenší 30 hodin týdně a nejdéle po dobu 6 měsíců ode dne skončení neschopnosti ke službě pro služební úraz nebo nemoc z povolání.

§ 26

Rozvržení základní týdenní doby služby

(1) O rozvržení základní týdenní doby služby rozhoduje služební orgán. Stanoví začátek a konec doby služby v jednotlivých dnech; doba nepřetržitě služby může být nejvýše 30 hodin. Za dvousměnný nebo třísměnný se považuje režim výkonu služby, v němž se vojáci vzájemně střídají ve dvou nebo ve třech službách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích. Za nepřetržitý se považuje režim výkonu služby, v němž se vojáci vzájemně střídají ve službách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích k zajištění nepřetržitě plnění služebních povinností 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu. Doba služby v jednotlivých dnech může nadřízený rozvrhnout na 2 části.

(2) Základní týdenní doba služby se rozvrhuje zpravidla rovnoměrně na 5 dnů služby tak, aby dny nepřetržitě odpočinku v týdnu připadaly pokud možno na sobotu a neděli. Vyžaduje-li to povaha služby, může se doba služby rozvrhnout nerovnoměrně přibližně na týdenní dobu

služby nesmí zpravidla v 1 týždenním období, nejvýše však v období 26 týdnů po sobě jdoucích, přesahovat základní týdenní dobu služby.

§ 27

Přestávky ve službě

- (1) Voják má nejdéle po 5 hodinách nepřetržitého výkonu služby nárok na přestávku v trvání nejméně 30 minut na jídlo a odpočinek. Jde-li o službu, jejíž výkon nemůže být přerušen, musí být vojákovi zajištěna přiměřená doba na jídlo a odpočinek.
- (2) Přestávky na jídlo a odpočinek se neposkytují na začátku a na konci denního výkonu služby. Do základní týdenní doby služby se započítává přiměřená doba na jídlo a odpočinek, která byla poskytnuta místo přestávky ve službě.
- (3) Poskytnuté přestávky na jídlo a odpočinek se nezapočítávají do základní týdenní doby služby.

§ 28

Nepřetržitý odpočinek mezi službami a nepřetržitý odpočinek v týdnu

- (1) Voják má mezi koncem jedné služby a počátkem následující služby nárok na nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 11 hodin. V důležitém zájmu služby lze nepřetržitý odpočinek výjimečně zkrátit až na 6 hodin. Za důležitý zájem služby se pro účely této hlavy považuje zabezpečení plnění nenadálých nebo mimořádných úkolů a výkon služby v nepřetržitém režimu výkonu služby při ostraze vojenských objektů, dozoru služeb a zabezpečení leteckého provozu.
- (2) Jednou v týdnu musí nepřetržitý odpočinek trvat nejméně 36 hodin. Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, lze nepřetržitý odpočinek v týdnu zkrátit až na 12 hodin.
- (3) V případě zkrácení doby nepřetržitého odpočinku mezi službami nebo v týdnu, nebo neposkytnutí odpočinku ve 24 hodinách po sobě jdoucích, protože nepřetržitá služba trvala více jak 24 hodin, se následující nepřetržitý odpočinek o zkrácenou část prodlužuje.
- (4) Nelze-li pro důležitý zájem služby následující nepřetržitou dobu odpočinku mezi službami nebo v týdnu prodloužit, musí být vojákovi zkrácená část doby odpočinku poskytnuta nejpozději do 6 týdnů po jejím zkrácení.

§ 29

Služba konaná nad základní týdenní dobu služby

- (1) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, je voják povinen konat službu nad základní týdenní dobu služby. Služba nad základní týdenní dobu služby se může konat jen na rozkaz nadřízeného nebo s jeho souhlasem.

(2) Službu nad základní týdenní dobu služby nesmí konat voják, kterému byla stanovena kratší týdenní doba služby.

(3) Služba konaná nad základní týdenní dobu služby nesmí po dobu nejvíce 26 po sobě jdoucích týdnů v průběhu let více než 8 hodin týdně. Za službu konanou nad základní týdenní dobu služby nad 300 hodin v kalendářním roce náleží vojákovi náhradní volno.

(4) Náhradní volno je služební orgán povinen poskytnout neprodleně nejpozději do 6 měsíců po vykonání služby konané nad základní týdenní dobu služby, nebrání-li tomu důležitý zájem služby. Pokud nebylo náhradní volno ve stanovené době poskytnuto, má voják v následujících 3 měsících nárok na náhradní volno podle svého uvážení. Oznámení s určeným dnem nástupu náhradního volna je voják povinen podat minimálně 7 dní předem, nedohodne-li se se služebním orgánem na jiném dni určení dne nástupu.

(5) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadřazený změnit vojákem určený termín nástupu naerpání náhradního volna nebo jej z náhradního volna odvolat. Voják má v tomto případě nárok na náhradu prokázaných nákladů, které mu tím vznikly. V případě odvolání vojáka z naerpání náhradního volna je nadřazený povinen poskytnout náhradní volno v náhradním termínu dohodnutém s vojákem.

§ 30

Služební pohotovost

(1) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadřazený nařdit vojákovi služební pohotovost.

(2) Služební pohotovostí se rozumí přítomnost vojáka ve vojenských objektech nebo na jiných místech, která není nadřazený, a to mimo dobu služby, a připravenost zahájit plnění služebních úkolů na určeném místě a v určeném čase. Voják je povinen se po dobu služební pohotovosti zdržet jednání, které by mu znemožnilo přijetí pokynu a případný výkon služby.

(3) Služební pohotovost v jiném místě než ve vojenských objektech se do základní týdenní doby služby nezapočítává. Služební pohotovost ve vojenských objektech se do základní týdenní doby služby nezapočítává pouze po dobu ústřední koordinace záchranných a likvidačních prací, po dobu trvání krizového stavu nebo lze-li důvodně očekávat, že v nejbližší době bude použita Armáda České republiky k plnění úkolů Policie České republiky, anebo že bude vyhlášen stav ohrožení státu.

(4) Služební pohotovost nelze nařdit vojákovi, který má stanovenou kratší týdenní dobu služby.

§ 31

Intenzivní vojenský výcvik

- (1) Intenzivním vojenským výcvikem se rozumí nepřetržitý sled výcvikových činností, které probíhají po dobu delší než 30 hodin a kratší než 48 hodin.
- (2) Doba výkonu služby při intenzivním vojenském výcviku se zahrnuje do základní týdenní doby služby. Po dobu intenzivního vojenského výcviku se ustanovení o rozvržení základní týdenní doby služby nepoužijí.

§ 31a

Nepřetržitý vojenský výcvik

- (1) Nepřetržitým vojenským výcvikem se rozumí nepřetržitý sled výcvikových činností, které mají prohloubit nebo prověřit úroveň výcviku, psychickou a fyzickou odolnost vojáků a nejvyšším přiblížením k podmínkám skutečného plnění úkolů a probíhají nejméně 48 hodin.
- (2) Po dobu nepřetržitého vojenského výcviku se ustanovení o základní týdenní době služby, o službě konané nad základní týdenní dobu služby, o nepřetržitém odpočinku mezi službami a nepřetržitém odpočinku v týdnu a o přestávkách ve službě nepoužijí. Do základní týdenní doby služby se započítává pouze doba, po kterou nepřetržitý vojenský výcvik zasahuje do jinak obvyklé doby služby vojáka.

§ 31b

Nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky

- (1) Nepřetržitým vojenským nasazením na území České republiky je doba výkonu služby při plnění úkolů podle zvláštního právního předpisu 10a).
- (2) Do základní týdenní doby služby se započítává pouze doba 8 hodin za každý obvyklý den výkonu služby, ve kterém nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky trvalo alespoň 8 hodin. Ustanovení o základní týdenní době služby, o službě konané nad základní týdenní dobu služby, o nepřetržitém odpočinku mezi službami a nepřetržitém odpočinku v týdnu a o přestávkách ve službě se nepoužijí.

10a) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 31c

Společná ustanovení k intenzivnímu vojenskému výcviku, nepřetržitému vojenskému výcviku a nepřetržitě vojenskému nasazení na území České republiky

- (1) Doba zahájení a ukončení intenzivního vojenského výcviku, nepřetržitého vojenského výcviku a nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky stanoví služební orgán.

- (2) Nadšzený je povinen v době uvedené v odstavci 1 určit vojákovi přiměřenou dobu na jídlo a oddech a místo odpočinku.
- (3) Pokud nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky trvá méně než 48 hodin, má voják nárok na volno v době ve které by mohl jinak konat službu, v délce odpovídající době výkonu služby, která nebyla započítána do základní týdenní doby služby. Přesáhne-li nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky 48 hodin, má voják nárok za každých ukončených 48 hodin výkonu služby na 8 hodin volna v době ve které by mohl jinak konat službu. Za stejných podmínek má voják nárok na volno i za nepřetržitý vojenský výcvik, s výjimkou případu, kdy navazuje na nepřetržitý vojenský výcvik výkon služby vojáka v zahraniční operaci podle § 40a.
- (4) Za dobu volna podle odstavce 3 se služební plat nekrátí. Volno je služební orgán povinen udělit neprodleně nejpozději do 3 měsíců od ukončení nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky.
- (5) Pokud nebylo volno ve lhůtě stanovené v odstavci 4 poskytnuto, má voják v následujícím měsíci nárok žádat volno podle svého uvážení. Oznámení s určeným dnem nástupu volna je voják povinen podat minimálně 7 dní předem, nedohodne-li se se služebním orgánem na jiném dnu určení dne nástupu.
- (6) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadšzený změřit vojákem určený termín nástupu žádat volno nebo ho z žádatí volna odvolat. Voják má v tomto případě nárok na náhradu prokázaných nákladů, které mu tím vznikly. V případě odvolání vojáka z žádatí volna je nadšzený povinen poskytnout volno v náhradním termínu dohodnutém s vojákem.
- (7) Nebylo-li volno ve lhůtě stanovené v odstavci 5 poskytnuto pro opakovanou službu v nepřetržitém vojenském nasazení na území České republiky a nedohodl-li se voják s nadšzeným na jeho poskytnutí jinak, náleží vojákovi namísto volna odpovídající část služebního platu.
- (8) Po ukončení intenzivního vojenského výcviku, nepřetržitého vojenského výcviku a nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky nelze zkrátit nepřetržitý odpočinek před nástupem do následující služby.
- (9) Pokud nebyl podle odstavce 2 v průběhu 168 hodin nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky poskytnut nepřetržitý odpočinek alespoň 12 hodin, poskytne se za každých 168 hodin trvání nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky, společně s některým následujícím nepřetržitým odpočinkem v týdnu, a to nejpozději v období 6 týdnů od ukončení nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky.

HLAVA V

Dovolená a služební volno

Délka Šádné dovolené

(1) Voják má nárok na Šádnou dovolenou v kalendářním roce v délce 37 kalendářních dnů, vyloučených 10 dnů, které jsou jinak dny jeho nepřetržitého odpočinku v týdnu. Přispadne-li v době dovolené svátek 11) na den, který je jinak obvyklým dnem služby, nezapočítává se do Šádné dovolené.

(2) Netrval-li služební poměr po celý kalendářní rok, má voják nárok na poměrnou část Šádné dovolené. Poměrná část Šádné dovolené se určí tak, že za každý kalendářní měsíc trvání služebního poměru má voják nárok na jednu dvanáctinu dovolené. Vznikne-li služební poměr nejpozději 15. den v měsíci, má voják nárok na poměrnou část dovolené i za tento kalendářní měsíc; za kalendářní měsíc, v němž služební poměr zanikl, má voják nárok na poměrnou část dovolené, jen jestliže v tomto měsíci trval služební poměr déle než 15 kalendářních dnů.

11) § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 204/1990 Sb., o prohlášení dne 6. května, dne upálení Mistra Jana Husa, za státní svátek České republiky.

§ 33

Řerpání Šádné dovolené

(1) Nástup Šádné dovolené určí uje nadšzený, a to s přihlédnutím k důležitým zájmům služby a k oprávněnému požadavku vojáka. Den nástupu Šádné dovolené se musí vojákovu určit nejmenší 15 kalendářních dnů předem; tato lhůta se může zkrátit, jestliže s tím voják souhlasí. Nástup Šádné dovolené se může na žádost vojáka změnit.

(2) Nástup Šádné dovolené určí nadšzený tak, aby ji voják mohl vyčerpat do konce kalendářního roku. Jestliže voják ze služebních důvodů nebo pro důležitou osobní potřebu ve službě nemohl Šádnou dovolenou v kalendářním roce vyčerpat, je nadšzený povinen poskytnout ji tak, aby ji vyčerpal nejpozději do konce následujícího kalendářního roku.

Nadšzený je však povinen určit vojákovu řerpání Šádné dovolené alespoň 14 dnů v kalendářním roce vcelku. Nebyla-li Šádná dovolená nebo její poměrná část vyčerpána do zániku služebního poměru, náleží vojákovu za tuto dobu služební plat.

(3) Nadšzený nemůže určit řerpání dovolené na dobu, kdy je voják uznán neschopným ke službě pro nemoc nebo úraz, ani na dobu, po kterou je vojákyní na mateřské nebo rodičovské dovolené nebo voják na rodičovské dovolené. Na dobu trvání ostatních důležitých osobních potřeb ve službě může nadšzený určit vojákovu řerpání dovolené jen na jeho žádost.

(4) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadšzený změnit vojákovu původní určený nástup dovolené nebo ho z dovolené odvolat; voják má nárok na náhradu nákladů, které mu tím vznikly.

(5) Voják, jehož doba služby je rozvržena nerovnoměrně řerpá dovolenou po tolik obvyklých dnů služby, kolik jich na dobu jeho dovolené připadá v celoročním průměru.

(6) Požádá-li vojákyně o poskytnutí šádné dovolené tak, aby šádná dovolená navazovala bezprostředně na konec matešské dovolené, 2) a voják o poskytnutí šádné dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení rodičovské dovolené do doby, po kterou je žena oprávněna žádat matešskou dovolenou, 2) je služební orgán povinen jejich žádosti vyhověti.

2) § 157 odst. 1 zákoníku práce.

§ 34

Přeružení šádné dovolené

Šádná dovolená se přerušuje, byl-li voják v době přerušování dovolené uznán neschopným ke službě pro nemoc nebo úraz nebo ošetřuje-li nemocného člena rodiny; šádná dovolená se přerušuje také nástupem na matešskou nebo rodičovskou dovolenou.

§ 35

Krácení šádné dovolené

(1) Šádná dovolená se krátí přechodně neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz a přechodně rodičovské dovolené, s výjimkou rodičovské dovolené, po kterou se vojákovi poskytuje peněžitá pomoc podle zvláštního právního předpisu, 4) za prvních 120 dnů a za každých dalších 30 dnů o jednu dvanáctinu. Šádná dovolená se nekrátí přechodně neschopnosti ke službě pro služební úraz nebo nemoc z povolání.

(2) Šádná dovolená se krátí za každý den neomluvené nepřítomnosti vojáka ve službě o 2 dny, nejvíce o 22 dny v kalendářním roce.

(3) Je-li voják nepřítomen ve službě z důvodu výkonu trestu odnětí svobody, po dobu vazby, byl-li pravomocně odsouzen, po dobu, kdy byl nezvládnutý více než 30 dnů, a po dobu dovolené bez nároku na peněžitou náležitosti, šádná dovolená se krátí za každých 30 dnů nepřítomnosti o jednu dvanáctinu.

4) § 32 odst. 1 písm. b) až e) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

§ 36

zrušen

§ 37

Zvláštní dovolená

Voják, který koná po celý kalendářní rok službu zdraví škodlivou nebo zvlášť obtížnou anebo službu uvedenou v § 120 odst. 3 v jiném druhu, má nárok na zvláštní dovolenou v délce 7 kalendářních dnů v kalendářním roce. Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou, která služba je zdraví škodlivá nebo zvlášť obtížná.

§ 38

Rodičovská dovolená a dovolená bez nároku na peněžní náležitosti

- (1) Vojákovi se na žádost poskytne rodičovská dovolená v rozsahu stanoveném pro zaměstnance v pracovním poměru zvláštním právním předpisem 12).
- (2) Nadšený může vojákovi na jeho žádost udělit z rodinných nebo jiných závažných důvodů dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti nejdéle na dobu 12 měsíců.

12) § 196 až 198 zákoníku práce.

§ 39

Služební volno pro překážkách ve službě

- (1) Nemůže-li voják pro překážky z důvodů obecného zájmu nebo pro důležitě osobní překážky konat službu, má nárok na služební volno v nezbytně nutném rozsahu, pokud úkony v obecném zájmu nebo v důležitě osobní záležitosti nelze vyřídit mimo dobu služby.
- (2) Služební orgán může poskytnout vojákovi pro důležitě osobní překážky ve službě dále služební volno, popřípadě mu může poskytnout služební volno i z jiných vážných důvodů.
- (3) Služební volno pro překážky ve službě se vojákovi poskytuje ve dnech, které jsou jinak jeho obvyklými dny služby.
- (4) Služební volno se poskytuje na žádost vojáka, pokud je důvod služebního volna předem znám. Překážku ve službě a dobu jejího trvání je voják povinen prokázat.
- (5) Ministerstvo stanoví vyhláškou, ze kterých konkrétních důvodů a v jakém konkrétním rozsahu se poskytuje služební volno.

HLAVA VI

Zvláštnosti průběhu služby

§ 40

Zvláštnosti průběhu služby v zahraničí

- (1) Na vojáky, kteří konají službu v zahraničí, se vztahují ustanovení tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak.
- (2) Pro službu v zahraničí lze vojáka povolát do služebního poměru i na dobu kratší než 2 roky.
- (3) Vojáka ke službě do zahraničí vysílá ministr nebo služební orgány, které k tomu ministr zmocnil.
- (4) zrušen

§ 40a

Zahraníční operace

- (1) Zahraníční operací se rozumí výkon služby mimo území České republiky, během kterého voják plní úkoly ozbrojených sil podle zvláštního právního předpisu 12a).
- (2) Po dobu vyslání do zahraníční operace plní voják služební povinnosti podle zařazení v úkolovém uskupení nebo individuálně.
- (3) Úkolovým uskupením se rozumí dočasné uskupení vojenských útvarů, jednotek, jejich částí nebo jednotlivých vojáků pod velením stanoveného velitele, které je sestaveno za účelem provedení konkrétní operace nebo splnění konkrétního úkolu a které nemá stálou organizační strukturu. Velitel má v rámci vojáků úkolového uskupení postavení služební orgánu.
- (4) Vyžadují-li to podmínky zahraníční operace, není velitel úkolového uskupení povinen používat ustanovení o základní týdenní době služby, o službě konané nad základní týdenní dobu služby, o nepřetržitém odpočinku mezi službami a nepřetržitém odpočinku v týdnu a o přestávkách ve službě. Vyžadují-li to poměry nebo zvyklosti v místě zahraníční operace, je velitel úkolového uskupení oprávněn stanovit vojákovi přiměřená omezení. Velitel úkolového uskupení je povinen v době po kterou jsou stanoveny ztížené podmínky výkonu služby a doby odpočinku, zabezpečit vojákovi přiměřenou dobu na jídlo a oddech a určit místo odpočinku.
- (5) Po dobu vyslání do zahraníční operace se dovolená a služební volno poskytují pouze tehdy, umožňují-li to podmínky zahraníční operace.

12a) § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění zákona č. 546/2005 Sb.

§ 41

Zvláštnosti průběhu služby vojáků

- (1) Tlhotná vojákynĚ nesmĚ být urĚ ována do sluĹeb, jejichĹ výkon podle lĚkařského posudku ohroĹuje její tlhotenství; to platĚ obdobnĚ do matce do konce devátĚho mĚsíce po porodu a vojákynĚ, která kojĚ.
- (2) Tlhotná vojákynĚ vojákynĚ která kojĚ a vojákynĚ peĹ ujĚcí o dĚtmĚladĹġ neĹ 1 rok mĚtĹe být urĚ ována do noĹ nĚch sluĹeb, do sluĹeb konanĹch nad základnĚ tĹdennĚ dobu sluĹby a do sluĹebnĚ pohotovosti jen s jejĚm souhlasem.
- (3) Tlhotná vojákynĚa vojákynĚ peĹ ujĚcí o dĚtmĚladĹġ 8 let mĚtĹe být odvelena do jinĚho mĚsta sluĹebnĚho zařazenĚ, přeloĹena a vyslána na sluĹebnĚ cestu nad základnĚ dobu sluĹby jen s jejĚm souhlasem.
- (4) Nárok vojákynĚna mateřskou dovolenou, rodiřovskou dovolenou a na přestávky ke kojení se řĹdí zvláštnĚm právnĚm přĚpisem 13) obdobnĚ jako u Ĺen v pracovním pomĚru.
- (5) Odstavce 2, 3 a 4 se vztahujĚ také na vojáky, kteřĚ pobĚrajĚ penĚžitou pomoc, 4) a osamĚlĚ vojáky, kteřĚ trvale peĹ ujĚ o dĚtmĚ
- (6) VojákynĚ která je tlhotná, vojákynĚ do konce devátĚho mĚsíce po porodu a vojákynĚ která kojĚ, nesmĚ konat Ĺinnost, která ĹkodĚ jejĚmu organismu, a Ĺinnost, která ohroĹuje jejĚ mateřské poslání.
- (7) VojákynĚ která je tlhotná, vojákynĚ do konce devátĚho mĚsíce po porodu a vojákynĚ která kojĚ, je povinna neprodlenĚ oznámit a doloĹit sluĹebnĚmu orgánu skuteĹ nosti rozhodnĚ pro posouzení zákazu Ĺinnosti vztahujĚcí se k jejĚmu sluĹebnĚmu zařazenĚ.
- (8) Ministerstvo v dohodĚs Ministerstvem zdravotnictvĚ stanovĚ vyhláškou ĹinnostĚ a pracovĚnĚ které jsou zakázány vojákynĚm, které jsou tlhotné, vojákynĚm do konce devátĚho mĚsíce po porodu a vojákynĚm, které kojĚ.

4) ř 32 odst. 1 písm. b) aĹ e) zákona Ĺ. 187/2006 Sb., o nemocenskĚm pojĚtĚnĚ, ve znĚnĚ pozdĚjších přĚpisĚ.
13) ř 157 aĹ 161 zákonĚku práce.

ř 42

Zvláštnosti prĚbĚhu sluĹby vojákĚ, kteřĚ se přĚpravujĚ k výkonu sluĹby studiem

- (1) Voják, který uzavřel dohodu o zvĹyĹenĚ nebo rozĹřšenĚ vzdĚlání, mĚ nárok na studijnĚ volno.
- (2) Ministerstvo stanovĚ vyhláškou rozsah a Ĺerpání studijnĚho volna.
- (3) Na vojáky, kteřĚ jsou zařazenĚ v hodnostnĚm sboru ĹekatelĚ, se ř 25 aĹ 30 pouĹijĚ přĚmĚřenĚs ohledem na potřĚby studia a vĹcviku tak, Ĺe dobu sluĹby v jednotlivĹch dnech je moĹné dĚlit i na více neĹ dvĚ ĹástĚ, nebo je sdruĹovat. Přtom prĚmĚrná základnĚ tĹdennĚ dobu sluĹby nesmĚ v období nejvĹyĹe 13 tĹdnĚ po sobĚjdoucĹch přesahovat základnĚ tĹdennĚ dobu

služby a poskytnutý odpol inek mezi službami a nepřetržitý odpol inek v týdnu ve stejném období nebude nižší, než jiný nárok stanovený v § 25 odst. 1 a § 28.

§ 43

Zvláštnosti prřbřhu služby vojákř duchovních a přslužníkř zdravotnické služby

Na vojáky, kteří konají službu jako duchovní, a na přslužníky zdravotnické služby se vztahuje tento zákon, nestanoví-li mezinárodní smlouvy, kterými je řeská republika vázána, 14) jinak.

14) Vyhláška ř. 65/1954 Sb., o řenevských úmluvách ze dne 12. srpna 1949 na ochranu obřř vřlky.

Sdřlení Federálního ministerstva zahraniř nřch vřř ř. 168/1991 Sb.

ř.ř. 24 řenevské úmluvy na ochranu obřř vřlky.

ř.ř. 43 odst. 2 Dodatkového protokolu k řenevským úmluvám.

ř.ř. 33 řenevských úmluv o zacházení s váleř nými zajatci.

ř.ř. 9 Dodatkového protokolu II k řenevským úmluvám.

ŘÁST Tř ETŘ

Obřanská práva a vojenské kázeřské právo

HLAVA I

Omezení obřanských práv vojáka

§ 44

ShromářNovací právo

Voják nesmř ve vojenských objektech pořřdat politická shromářdřňř ani provádřř politickou agitaci.

§ 45

Sdruřovací právo

(1) Voják nesmř být ř lenem politické strany, politického hnutí a odborové organizace.

(2) Vojáci se mohou sdruřovat v profesnřch sdruřenřch, jejichř ř innost musí být zabezpeř ena dohodou o spolupřáci s ministerstvem a vnřřřř normou ministerstva.

§ 46

Právo svobodně projevovat náboženství nebo víru

Voják nesmí požídat náboženské obřady a bohoslužby a účastnit se jich, brání-li tomu důležitý zájem služby, nekoná-li službu duchovního podle § 43.

§ 47

Hospodářská a sociální práva

- (1) Voják může výjimečně vykonávat výdělkovou činnost pouze s písemným souhlasem služebního orgánu, neovlivní-li tato činnost výkon jeho služby nebo jiný důležitý zájem služby.
- (2) Služební orgán může udělený souhlas písemně odvolat. V odvolání souhlasu je služební orgán povinen uvést důvody změny svého rozhodnutí. Voják je pak povinen bez zbytečného odkladu výdělkovou činnost skončit způsobem vyplývajícím pro její skončení z příslušných právních předpisů.
- (3) Voják smí vykonávat činnost uměleckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou a správu vlastního majetku.
- (4) Voják nesmí vykonávat činnost odpovědného zástupce podle zvláštních právních předpisů 9a) ani být členem statutárních nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou členství ve statutárních nebo kontrolních orgánech nestavebních bytových družstev zřízených ke správě bytového fondu, a právnických osob a organizací složené státní, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je ministerstvo nebo jiný správní úřad.

9a) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA II

Základní povinnosti vojáků a základní povinnosti nadřízených

§ 48

Základní povinnosti vojáků

- (1) Voják je povinen
- a) důsledně a přesně plnit úkoly, které mu ukládají právní předpisy a rozkazy nadřízených,
 - b) svědomitě a řádně konat službu podle svých sil, znalostí a schopností,
 - c) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby a které v zájmu služby nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byl této povinnosti zproštěn služebním orgánem,
 - d) ohlásit svému nadřízenému závady, nedostatky, které ohrožují nebo ztěžují výkon služby, a hrozící škodu,

- e) zvyšovat své odborné znalosti a prohlubovat svoji kvalifikaci, dbát o svoji fyzickou zdatnost,
- f) dodržovat pravidla služební zdvořilosti a chovat se i mimo službu tak, aby neohrozil vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil, dodržovat při výkonu služby právní předpisy, mezinárodní právo válečné a humanitární, mezinárodní smlouvy a rozkazy nadřízených,
- g) při výkonu služby nosit předepsaný stejnokroj; výjimky stanoví služební orgán,
- h) nezneužívat ve svůj prospěch nebo ve prospěch jiných osob informace získané při výkonu služby a nepřijímat neoprávněné dary nebo jiné výhody v souvislosti s výkonem služby,
- i) bezodkladně ohlásit nadřízenému zahájení trestního řízení včetně své osobě a informovat ho o průběhu a ukončení tohoto trestního řízení.

(2) Domnívá-li se voják, že rozkaz nadřízeného je v rozporu s právním předpisem, je povinen nadřízeného na to upozornit; trvá-li nadřízený na splnění rozkazu, je voják povinen jej splnit. Voják je povinen odepřít splnění rozkazu nadřízeného, spáchal-li by jeho splněním trestný čin; tuto skutečnost ohlásí neodkladně vyššímu nadřízenému.

(3) Je-li při výkonu vojenské služby neodkladně třeba zákroku k odvrácení škody hrozící ve vojenských objektech a na vojenském materiálu, je voják povinen zakrojit. Nemusí tak učinit, brání-li mu v tom důležitá okolnost nebo jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe, ostatní vojáky nebo oběť anebo osoby sobě blízké.

§ 49

Základní povinnosti nadřízeného

- Nadřízení jsou povinni ve vztahu k podřízeným zejména
- a) organizovat, řídit, kontrolovat a hodnotit výkon služby,
 - b) zabezpečovat, aby byli pro výkon služby odborně připraveni a vycvičeni,
 - c) vytvářet příznivé podmínky pro výkon služby,
 - d) vést je ke služební kázi, k plnění služebních povinností a vyvozovat důsledky z porušení služebních povinností,
 - e) seznamovat vojáky s vojenským řádem a jeho změnami.

HLAVA III

Kázeňská pravomoc, kázeňské odměny, kázeňské tresty a jejich ukládání

§ 50

Kázeňská pravomoc

- (1) Kázeňskou pravomocí se rozumí právo udělovat kázeňské odměny a ukládat kázeňské tresty.
- (2) Kázeňskou pravomoc mají v celém rozsahu prezident a ministr; v rozsahu stanoveném ve vojenských řádech služební orgány a nadřízení (dále jen "orgány s kázeňskou pravomocí"). K rozhodování o udělování kázeňských odměn a ukládání kázeňských trestů mohou orgány s

kázeřskou pravomocí zřizovat kázeřské komise jako poradní orgány, ve kterých jsou zejména zástupci hodnostního sboru.

(3) Prezident jako vrchní velitel ozbrojených sil stanoví ve vojenském řádu podrobnou úpravu vojenského kázeřského práva.

§ 51

Kázeřský pšestupek

(1) Kázeřským pšestupkem se rozumí zaviněné jednání, které je v rozporu s právními pšedpisy nebo vojenskými řády, pšedpisy a rozkazy, nejde-li o jiný správní delikt nebo není-li trestné podle trestního zákona.

(2) Jako kázeřský pšestupek se vyšídí též jednání vojáka označené za pšestupek ve zvláštním právním pšedpise. Orgány s kázeřskou pravomocí takový pšestupek projednávají a ukládají za něj sankce a ochranná opatření podle zvláštních právních pšedpisů. 15)

15) Například zákon č. 200/1990 Sb., o pšestupcích, ve zvláštních pšedpisů.

§ 52

Kázeřské odměny

(1) Kázeřské odměny se udělují za pšikladně plnění služebních povinností nebo za záslužné činy. Záslužným činem se rozumí zejména vykonání hrdinského skutku, projev statečnosti pš zachráněním života nebo majetku.

(2) Kázeřskými odměnami jsou zejména

- a) písemná pochvala,
- b) prominutí dšve uloženého kázeřského trestu nebo jeho zahlazení,
- c) peněžitý nebo vlnný dar.

§ 53

Kázeřské tresty

(1) Kázeřské tresty se ukládají za kázeřské pšestupky podle § 51 odst. 1.

(2) Kázeřskými tresty jsou

- a) napomenutí,
- b) písemná dťtka,
- c) výstraha pro neodpovlný výkon služby,
- d) snížení služebního platu až o 15 % až na dobu 6 měsíců.

Ukládání kázeřských trestů

§ 54

- (1) Postupí-li k nápravě vojáka a k obnovení služební kázně vytknutí méně závažného jednání, které má znaky kázeřského přestupku, kázeřský trest se neuloží.
- (2) Před uložením kázeřského trestu se musí úplně a přesně zjistit skutkový stav. Vojákovi se musí před uložením kázeřského trestu umožnit vyjádřit se k věci, navrhnout důkazy a hájit se. Orgány s kázeřskou pravomocí jsou oprávněny vyslechnout též toho, kdo podal podnět k projednání kázeřského přestupku.
- (3) Při rozhodování o uložení kázeřského trestu se přihlíží k povaze protiprávního jednání, k okolnostem, za kterých k němu došlo, k jeho následkům, míře zavinění, k dosavadnímu plnění služebních povinností a k druhu a množství dosud nezahrazených kázeřských trestů.

§ 55

Za kázeřský přestupek uloží orgán s kázeřskou pravomocí kázeřský trest nejdéle 24 hodin po jeho spáchání, nejpozději však do 60 dnů ode dne, kdy se o jeho spáchání dověděl. Je-li jednání vojáka, v němž lze spatřovat naplnění skutkové podstaty kázeřského přestupku, předmětem řešení jiného orgánu, počíná lhůta 60 dnů pro uložení kázeřského trestu běžet dnem, kdy se orgán s kázeřskou pravomocí dověděl o výsledku tohoto řešení; dopustil-li se voják kázeřského přestupku v zahraničí, dnem následujícím po dni návratu vojáka ze zahraničí. Za kázeřský přestupek lze uložit kázeřský trest do 1 roku ode dne jeho spáchání.

§ 56

Kázeřský trest nelze uložit nebo vykonat, byl-li kázeřský trest prominut anebo vztahuje-li se na přestupek amnestie nebo byl-li voják za týž skutek již pravomocně odsouzen soudem; byl-li kázeřský trest uložen dříve, zruší se s účinností ode dne uložení.

§ 57

- (1) Kázeřský trest ukládá orgán s kázeřskou pravomocí písemným rozhodnutím, které se musí vojákovi doručit. Proti rozhodnutí o uložení kázeřského trestu lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení; do doby pro podání odvolání se nezačítává doba nepřetržitého vojenského výcviku. Odvolání podává voják orgánu s kázeřskou pravomocí, který je nadřazen tomu, jenž o uložení kázeřského trestu rozhodl. Proti rozhodnutí prezidenta se nelze odvolat. Odvolání lze vzít zpět do doby rozhodnutí orgánu s kázeřskou pravomocí, který o odvolání rozhoduje.
- (2) O odvolání rozhoduje orgán s kázeřskou pravomocí bez zbytečného odkladu, nejpozději do 60 dnů ode dne doručení odvolání. Rozhodnutí je vykonatelné dnem následujícím po nabytí právní moci.

§ 58

Zahlázení kázeřského trestu

- (1) Nedopustil-li se voják blížem 1 roku od pravomocného uložení kázeřského trestu dalšího kázeřského přestupku, kázeřský trest se zahradí vypuštěním z evidence a voják se posuzuje, jako by mu kázeřský trest nebyl uložen.
- (2) Orgán s kázeřskou pravomocí mŕže i pšed uplynutím doby stanovené v odstavci 1 rozhodnout o zahlázení kázeřského trestu s pšhlédnutím k chování vojáka.

ČÁST ČTVRTÁ

Péle o vojáky

§ 59

Podmínky pro výkon služby

- (1) Ministerstvo vytváší vojákŕm podmínky pro řádný, hospodárný a bezpečný výkon služby.
- (2) Ministerstvo je zejména povinno
- a) zajiřovat pro vojáky zdravotní služby,
 - b) zřizovat, udržovat a zlepřovat sociální zařzení,
 - c) pélovat o vzhled a úpravu míst, ve kterých vojáci vykonávají službu,
 - d) vytvášet pšznivé podmínky pro stravování vojákŕ,
 - e) zajiřovat vojákŕm ubytování,
 - f) vytvášet podmínky pro soustavné vzdělávání a prohlubování kvalifikace vojákŕ v zájmu služby,
 - g) zabezpečovat rekvalifikaci vojákŕ,
 - h) vytvášet podmínky pro uspokojování kulturních, rekreačních a tlovýchovných potřeb a zájmové řinnosti vojákŕ,
 - i) podle podmínek, v nichž je plněn úkol, zajiřovat vojákŕm vyslaným do zahraniční operace pšmřšený kontakt s osobami blízkými 1b).
- (3) Ministerstvo mŕže poskytovat péli podle odstavce 2 písm. a), d) a h) nositelŕm osvřlení podle zvládního právního pšedpisu 16) a jejich manželkám, manželŕm, popšpadŕvdovám nebo vdovcŕm po nich, bývalým vojákŕm, kteř konali službu v zahraničních operacích, a bývalým vojákŕm, kteř jsou pořivateli dávek dŕchodového pojiřŕní, jež vyplácí ministerstvo.
- (4) Ministerstvo mŕže poskytovat za účelem prevence rizikového chování péli podle odstavce 2 písm. h) rodinŕvojáka.

1b) § 116 občanského zákoníku.

- 16) Zákon ř. 255/1946 Sb., o pšslužnících řeskoslovenské armády v zahraničí a o některých jiných úřastnících národního boje za osvobození, ve znění zákona ř. 101/1964 Sb.

§ 60

Dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání

(1) Služební orgán mŕže uzavřít s vojákem, který si zvyšuje nebo rozšřuje vzdělání požadované pro služební zařazení související s výkonem souřasného nebo předpokládaného služebního zařazení dohodu, kterou se stát zavazuje umožnit vojákovi zvýšení nebo rozšíření vzdělání. Voják se zavazuje setrvat po skončení studia po dohodnutou dobu ve služebním poměru nebo uhradit náklady spojené se zvýšením nebo rozšířením vzdělání nebo jejich část, a to i tehdy, zanikne-li vojákovi služební poměr před ukončením zvýšení nebo rozšíření vzdělání nebo v jeho průběhu.

(2) Dohoda se musí uzavřít písemně a musí v ní být uvedeny

- a) stupeň vzdělání nebo druh kvalifikace a způsob jejich získání,
- b) doba, po kterou se voják zavazuje setrvat ve služebním poměru,
- c) druhy nákladů, které bude voják povinen uhradit, nesplní-li svůj závazek setrvat ve služebním poměru,
- d) nejvyšší celková částka, kterou bude voják povinen uhradit, jinak je dohoda neplatná.

(3) Do doby setrvání ve služebním poměru se nezapočítává doba dispozice podle § 10 odst. 4 a doba přerušení služebního poměru podle § 11.

(4) Nesplní-li voják svůj závazek setrvat ve služebním poměru pouze části, povinnost uhradit náklady se poměrně sníží.

(5) Povinnost uhradit náklady zaniká, zanikl-li služební poměr vojáka podle § 18 písm. e), f), h) a i) nebo podle § 19 odst. 1 písm. a), b), c) a e). Ministr nebo jím zmocněný služební orgán mŕže v mimořádných případech na žádost vojáka část snížit nebo zcela prominout povinnost vojáka uhradit náklady, zanikl-li jeho služební poměr z jiných důvodů.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši úhrady, kterou lze na vojákovi požadovat, pokud nesplní dohodu.

§ 61

Ubytování

(1) V obci výkonu služby nebo v obci, ze které je možné denně dojíždět prostředky hromadné dopravy do místa pravidelného výkonu služby tak, aby celková denní doba strávená dopravou nepřekročila 3 hodiny, zabezpečí ministerstvo vojákovi na jeho žádost po dobu trvání služebního poměru ubytování za úhradu.

(2) Vojákovi, který je služebně zařazen jako lekatel, se ubytování zabezpečuje bezplatně. Ubytování se zabezpečuje ode dne zahájení studia nebo výcviku do dne jeho ukončení; nezabezpečuje se při cestách a pobytu mimo vojenskou školu a vojenské zařízení, které nejsou v zájmu služby, a v době nepřetržité služby.

(3) PŠ slugební cestŮ studijním pobytu a odvelení se vojákovi poskytuje bezplatné ubytování.

§ 61a

Slugební pŠspŮvek na bydlení

(1) Voják má nárok na mŮlŮ ní slugební pŠspŮvek na bydlení (dále jen "slugební pŠspŮvek") ve výŮi od jednonásobku do dvojnásobku (dále jen "koeficient") Ů ástky 3 000 Kč podle kategorie obce výkonu slugeby a podle polŮ tu obyvatel Ůijících v této obci. VýŮe slugebního pŠspŮvku se zvyšuje za kaŮdého Ů lena rodiny o 300 Kč , maximálnŮvŮak o 1 200 Kč . Za Ů leny rodiny se považují osoby podle § 71 odst. 5.

(2) Nárok na slugební pŠspŮvek zaniká pŠ zániku slugebního pomŮru. Slugební pŠspŮvek vojákovi nenáleŮí po dobu jeho slugebního zaŠazení jako Ů ekatele, ve zkuŮební dobŮ po dobu pŠeruŮení slugebního pomŮru podle § 11, za dobu neomluvené nepŠstomnosti ve slugebŮ po dobu urŮ ení do dispozice podle § 10 odst. 2 písm. g), h) a i) nebo pokud je mu ministerstvem hrazeno nájemné za byt v místŮpravidelného výkonu slugeby v zahraniŮí.

(3) Ůije-li ve spoleŮ né domácnosti více vojákŮ, náleŮí slugební pŠspŮvek kaŮdému rovným dílem. Nejedná-li se o Ů leny rodiny podle § 71 odst. 5, vypoŮ te se pomŮrná Ů ást slugebního pŠspŮvku z nároku toho vojáka, kterému náleŮí výŮŮí zvýŮení podle odstavce 1. Ůití ve spoleŮ né domácnosti s jiným vojákem je kaŮdý takový voják povinen písemnŮoznámit slugebnímu orgánu pŠsluŮnému o výŮi slugebního pŠspŮvku rozhodovat. Pro ŮŮ ely nároku na slugební pŠspŮvek se za Ů lena domácnosti považuje i voják bydlící u jiného vojáka, který je vlastním nebo nájemcem bytu, aniŮ by se podílel na nákladech a chodu domácnosti.

(4) Pro splatnost a výplatu slugebního pŠspŮvku se pouŮijí § 68l aŮ 68n.

(5) Vláša stanoví naŠzením kategorie obcí výkonu slugeby a koeficienty pro výpoŮ et slugebního pŠspŮvku. VýŮe násobkŮ se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru.

§ 62

Rekreace

Ministerstvo mŮŮe zabezpeŮ ovat vojákovi a jeho rodinŮspoleŮ nou rekreaci s pŠhlédnutím k nároŮ nosti a obtíŮnosti výkonu slugeby.

§ 63

Jednorázová penŮŮní výpomoc

Ministr mŮŮe v mimoŠadných pŠpadech pŠznat vojákovi na jeho Ůádost k pŠekonání pŠechodné, jím nezavinŮhé tíŮivé sociálnŮ situace jednorázovou nenávratnou penŮŮní výpomoc aŮ do výŮe dvacetinásobku minimálnŮ mzdy. 17)

17) § 111 odst. 3 zákoníku práce.
Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě ve zbylých pozdějších předpisích.

§ 64

Rekvalifikace

Před zánikem služebního poměru lze umožnit vojákově na žádost rekvalifikaci na náklady státu, trval-li služební poměr nejméně 5 let, a to s přihlédnutím k získané kvalifikaci.

§ 65

Příspěvek na pohřeb vojáka a pohřební obřad s vojenskými poctami

(1) Zemřel-li voják mimo válečný stav na území České republiky, poskytne příslušný útvar na příkaz pozůstalých úhradu nutných výdajů na jednoduchou rakev s kovovou vložkou a úhradu poplatků a dopravného za převoz do místa pohřbu. V případě úmrtí vojáka v zahraničí i náležitá úhrada podle věty první, pouze pobýval-li voják v zahraničí ze služebních důvodů.

(2) Na příkaz pozůstalých vypraví útvar svým nákladem zemřelému vojáku jednoduchý pohřeb; do nákladů se zahrnou i výdaje na kovovou vložku, poplatky a dopravné do místa pohřbu, nevypravuje-li se pohřeb v místě úmrtí. Plnění podle odstavce 1 v tomto případě nenáleží.

(3) Voják, který zemřel v době trvání služebního poměru, může být pohřben ve vojenském stejnokroji a mohou mu být prokázány vojenské pocty. Obdobně se to týká vojáka, který byl propuštěn do zálohy, bylo mu povoleno nosit stejnokroj při slavnostních příležitostech 18) a poté zemřel.

18) § 31 odst. 3 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

ČÁST PÁTÁ **Zabezpečení vojáků**

HLAVA I **Služební plat**

§ 66

Nárok na služební plat

(1) Voják má nárok na služební plat za výkon služby ve výši odpovídající služebnímu zařazení, podmínkám výkonu služby a služební výkonnosti. Nárok na služební plat má také v

dalších případech stanovených zákonem. Za služební plat se považují peněžité plnění poskytovaná vojákovi Českou republikou ve výši a za podmínek stanovených touto hlavou.

(2) Je-li vojákovi povolena kratší týdenní doba služby, služební plat se úměrně zkrátí. To neplatí, je-li vojákovi přechodně stanovena kratší týdenní doba služby ze zdravotních důvodů na základě rozhodnutí lékařské komise.

(3) Voják má určen služební plat s přihlédnutím ke službě konané nad základní týdenní dobu služby v rozsahu do 300 hodin v kalendářním roce.

(4) Vojákovi nevzniká při výkonu služby v zahraničí nárok na služební plat, pokud je mu plat poskytován mezinárodní nebo nadnárodní organizací nebo orgánem.

§ 67

Služky služebního platu

- Služební plat tvoří
- a) služební tarif,
 - b) výkonnostní příspěvek,
 - c) příspěvek za službu v zahraničí,
 - d) zvláštní příspěvek,
 - e) příspěvek za zvýšenou odpovědnost,
 - f) příspěvek za služební pohotovost,
 - g) odměna.

§ 68

Služební tarif

(1) Vojákovi náleží služební tarif podle hodnosti stanovené pro služební místo, na kterém je služebně zařazen.

(2) Služební tarify pro hodnosti stanoví vláda nařízeními tak, aby služební tarif pro jednotlivé hodnosti byl nejmenší

Hodnost	Služební tarify v Kč měsíčně
Vojín	8 800
Svobodník	19 300
Desátník	20 400
Četař	21 600
Rotný	25 200
Rotmistr	27 000
Nadrotmistr	28 800
Praporčík	30 800
Nadpraporčík	33 000
Čtábní praporčík	43 000

Poručík	29 000
Nadporučík	33 000
Kapitán	38 000
Major	43 000
Podplukovník	48 000
Plukovník	58 000
Brigádní generál	68 000
Generálmajor	78 000
Generálporučík	88 000
Armádní generál	98 000

(3) Vojákovi, který je zařazen v hodnostním sboru lekatel, náleží služební tarif podle hodnosti, do které je jmenován.

(4) Služební tarify pro hodnosti lekatel stanoví vláda nařizováním tak, aby služební tarif pro jednotlivé hodnosti lekatel byl nižší než

Hodnost	Služební tarify v Kč měsíčně
Vojín	8 800
Svobodník	9 200
Desátník	9 600
Četař	10 000
Rotný	10 400
Rotmistr	10 800
Nadrotmistr	11 200

§ 68a

Výkonnostní příplatek

(1) Výkonnostní příplatek se stanoví v závislosti na služebním hodnocení vojáka. Výše výkonnostního příplatku se upravuje jednou ročně 1. dubnu podle závěru služebního hodnocení za období předcházejícího kalendářního roku. Je-li v tomto období provedeno více služebních hodnocení, přihlíží se k poslednímu z nich. Ke služebnímu hodnocení voják, který se připravuje k výkonu služby studiem nebo výcvikem, se nepřihlíží.

(2) Vojákovi, kterému doposud nenáleží výkonnostní příplatek a který je služebně hodnocen

- výtečně je ve služebním zařazení se stanovenou hodností svobodník až nadporučík, náleží výkonnostní příplatek ve výši 2 % služebního tarifu,
- výtečně je ve služebním zařazení se stanovenou hodností poručík až podplukovník, náleží výkonnostní příplatek ve výši 1,5 % služebního tarifu,
- velmi dobře a je ve služebním zařazení se stanovenou hodností svobodník až nadporučík, náleží výkonnostní příplatek ve výši 1 % služebního tarifu, nebo
- velmi dobře a je ve služebním zařazení se stanovenou hodností poručík až podplukovník, náleží výkonnostní příplatek ve výši 0,75 % služebního tarifu.

(3) Vojákovi náleží při dalším služebním hodnocení výkonnostní příplatek ve výši již dosažené výše výkonnostního příplatku zvýšené o

- a) 2 % služebního tarifu, pokud je ve služebním zařazení se stanovenou hodnotí svobodník a) nadpraporčík a byl hodnocen výtečně
- b) 1,5 % služebního tarifu, pokud je ve služebním zařazení se stanovenou hodnotí poručík a) podplukovník a byl hodnocen výtečně
- c) 1 % služebního tarifu, pokud je ve služebním zařazení se stanovenou hodnotí svobodník a) nadpraporčík a byl hodnocen velmi dobře, nebo
- d) 0,75 % služebního tarifu, pokud je ve služebním zařazení se stanovenou hodnotí poručík a) podplukovník a byl hodnocen velmi dobře.

(4) Vojákovi, který byl p) dalším služebním hodnocení hodnocen jako

- a) dobrý, se dosažená výše výkonnostního p)platku nemění,
- b) vyhovující, se dosažená výše výkonnostního p)platku snižuje o 2 % služebního tarifu nebo výkonnostní p)platek nenáleží, pokud jsou 2 % služebního tarifu vyčty, než je dosažená výše tohoto p)platku, nebo
- c) nevyhovující, výkonnostní p)platek nenáleží.

(5) Nebyl-li voják služebn)hodnocen, náleží mu výkonnostní p)platek v doposud dosažené výši.

(6) Výše výkonnostního p)platku se zjišťuje ze služebního tarifu, který odpovídá hodnoti stanovené pro místo, na kterém je voják služebn)zařazen. Maximální výše výkonnostního p)platku j) iní 20 % služebního tarifu ve služebním zařazení se stanovenou hodnotí svobodník a) nadpraporčík a 15 % služebního tarifu ve služebním zařazení se stanovenou hodnotí poručík a) podplukovník.

(7) Výkonnostní p)platek se zaokrouhluje na celé desetikoruny sm)hem nahoru.

(8) Výkonnostní p)platek nenáleží vojákovi, jehož služební zařazení odpovídá hodnoti j) ekatele, št)bního praporčíka, plukovníka nebo hodnoti v hodnostním sboru generál)T.

§ 68b

P)platek za službu v zahrani)í

- (1) Vojákovi vyslanému do zahrani)í ní operace náleží po dobu služby v zahrani)í p)platek za službu v zahrani)í ve výši 500 a) 2 500 Kč denn)T
- (2) Horní hranice p)platku podle odstavce 1 se zvyšuje a) na dvaap)lnásobek, pokud je voják vystaven vysokému riziku ohrožení ěivota nebo zdraví spojenému s vedením bojové j) innosti v prostoru zahrani)í ní operace.
- (3) Za dobu služby v zahrani)í se pro ú) ely nároku na p)platek považuje i doba nařzené nebo omluvené nepřítomnosti v prostoru zahrani)í ní operace, která nepřesáhne nepřetržit)168 hodin, a doba zaji)T.
- (4) P)platek za službu v zahrani)í se nekrátí p) do) asné neschopnosti ke služb)Tpro nemoc nebo úraz, a to nejdéle po dobu 1 m)íce ode dne zjiěTní nemoci nebo úrazu, je-li lé) ba provád)ba v zahrani)í.

- (5) Výši příspětku podle odstavce 1 nebo 2 pro konkrétní zahraniční operaci stanoví podle míry, intenzity a doby trvání rizika ministr.

Zvláštní příspětek

§ 68c

(1) Vojákovi, který vykonává službu v podmínkách spojených s mimořádnou neuropsychickou zátěží, rizikem ohrožení života nebo zdraví, přísluší zvláštní příspětek ve výši 600 až 8 000 Kč měsíčně. Pří souběhu zvláštních příspětků náleží vojákovi pouze jeden zvláštní příspětek, a to nejvyšší.

(2) Druhy služebních činností v závislosti na míře neuropsychické zátěže a pravděpodobnosti rizika ohrožení života nebo zdraví, a výši příspětku stanoví vláda nařizením.

§ 68d

(1) Vojákovi, který stávkově vykonává službu

- a) ve dvousměnném režimu výkonu služby, náleží zvláštní příspětek ve výši 400 Kč měsíčně
- b) ve třisměnném režimu výkonu služby, náleží zvláštní příspětek ve výši 800 Kč měsíčně
- c) v nepřetržitém režimu výkonu služby, náleží zvláštní příspětek ve výši 1 000 Kč měsíčně nebo
- d) v nepřetržitém režimu výkonu služby, ve kterém doba mezi začátkem a koncem stanovené doby výkonu služby přesahuje 15 hodin, náleží zvláštní příspětek ve výši 1 200 Kč měsíčně

(2) Vojákovi, kterému náleží zvláštní příspětek podle odstavce 1 a zároveň splňuje podmínky pro přiznání zvláštního příspětku podle § 68c odst. 1, náleží oba zvláštní příspětky.

§ 68e

Příspětek za zvýšenou odpovědnost

Veliteli vojenského útvaru, vojenského záchranného útvaru, náčelníkovi, vedoucímu nebo šédu vojenského zařízení nebo vojenského správního úřadu a šédu nebo veliteli organizačního útvaru ministerstva nebo Vojenského zpravodajství, který je ministrem zmocněn k samostatnému hospodaření s veřejnými prostředky, sestavování ekonomického výkazu o vyládaných a použitých finančních prostředcích a personálních a majetkových zdrojích, náleží příspětek až do výše 15 % služebního tarifu stanoveného v § 68 odst. 2.

Příspětek se zaokrouhluje na celé desetikoruny směrem nahoru.

§ 68f

Příspětek za služební pohotovost

Vojákovi, kterému byla nařazena služební pohotovost podle § 30, náleží příspěvek za služební pohotovost ve výši 1 500 Kč v kalendářním měsíci, ve kterém služební pohotovost zasáhla alespoň do 10 dnů, nebo ve výši 3 000 Kč v kalendářním měsíci, ve kterém služební pohotovost zasáhla alespoň do 20 dnů.

§ 68g

Odměna

Za splnění mimořádného nebo zvlášť významného služebního úkolu lze vojákovi poskytnout odměnu.

§ 68h

Zvláštní případy nároku na služební plat

Voják má v rozsahu doby, která zasahuje do základní týdenní doby výkonu služby, nárok na služební plat za dobu

- a) řádné dovolené,
- b) zvláštní dovolené,
- c) studijního volna poskytnutého ke studiu při výkonu služby,
- d) preventivní rehabilitace,
- e) mimořádné rehabilitace,
- f) rekvalifikace,
- g) náhradního volna za službu konanou nad základní týdenní dobu služby a volna z důvodu výkonu nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení,
- h) služebního volna z důvodu obecného zájmu nebo pro důležitou osobní potřebu ve službě s výjimkou dalšího služebního volna, nebo
- i) strávenou na služební cestě nebo studijním pobytu jinak než výkonem služby.

§ 68i

Zachovaný služební plat

(1) Zachovaný služební plat se určuje jako součet výkonnostního příplatku, pokud vojákovi náleží, a služebního tarifu podle § 68 odst. 1 ke dni předcházejícímu dni, ke kterému náleží zachovaný služební plat.

(2) Zachovaný služební plat náleží vojákovi, který

- a) je před uplynutím stanovené doby trvání služebního poměru nebo před propuštěním ze služebního poměru určen do dispozice,
- b) je v průběhu zahraniční operace zajat nebo se stal nezvěstným, nejednalo-li se o svémocné odloučení nebo zbláznutí, nebo
- c) na základě dohody o zvýšení nebo rozšíření vzdělání studuje denní formou studia, nejednalo-li se o vojáka v hodnostním sboru letecké.

- (3) Zachovaný služební plat náleží také vojákyni, která nemůže vykonávat službu ve svém služebním zařazení z důvodu tláčenství v době, kdy je z tohoto důvodu uřena do dispozice.
- (4) Vojákovi, kterému náleží zachovaný služební plat podle odstavce 2 nebo 3, lze poskytnout odměnu a přiznat zvláštní příspěvek.
- (5) Vojákovi, který je uřen do dispozice před propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. d), f) až k), m) nebo o), náleží zachovaný služební plat ve výši služebního tarifu, který mu náležel ke dni předcházejícímu dni uření do dispozice.
- (6) Vojákovi, který je uřen do dispozice před propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. l), náleží zachovaný služební plat ve výši služebního tarifu odpovídajícího hodnoti, do které je voják jmenován.
- (7) Nemůže-li být pro účely uření výše zachovaného služebního platu použit služební tarif podle § 68 odst. 1, použije se služební tarif odpovídající hodnoti, do které je voják jmenován.

§ 68j

Zvláštní případy uření služebního platu

- (1) Vojákovi uřenému do dispozice z důvodu, že nelze rozhodnout o jeho služebním zařazení, náleží služební tarif podle předchozího služebního zařazení a výkonnostní příspěvek, pokud mu byl přiznán; tomuto vojákovi lze udělit odměnu a přiznat zvláštní příspěvek a příspěvek za službu v zahraničí.
- (2) Vojákovi uřenému do dispozice po dobu dočasného zproštění výkonu služby náleží služební tarif odpovídající hodnoti, do které je jmenován, a příspěvek za službu v zahraničí. Pokud podezření ze závažného porušení služebních povinností nebo ze spáchání trestného činu nebylo vojákovi prokázáno, doplatí se mu rozdíl mezi vyplaceným služebním platem a služebním platem, který by mu náležel, kdyby k dočasnému zproštění výkonu služby nedošlo. Doplatek služebního platu je splatný do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí služebního orgánu, že k závažnému porušení služebních povinností nedošlo nebo ode dne, kdy byl služební orgán vyzval o pravomocném rozhodnutí orgánu jiného v trestním řízení nebo rozsudku soudu.
- (3) Vojákovi uřenému do zvláštní dispozice náleží služební plat podle činnosti jím vykonávané v této dispozici.
- (4) Vojákovi, který je pověřen výkonem služby v jiném služebním zařazení a tomuto služebnímu zařazení přislouží vyšší hodnota, než jaká přislouží služebnímu zařazení vojáka, náleží po dobu tohoto pověření služební tarif z vyšší hodnoty.
- (5) Vojákovi, který zastupuje vojáka v jiném služebním zařazení po dobu delší než 4 týdny a tomuto služebnímu zařazení přislouží vyšší hodnota, než jaká přislouží služebnímu zařazení vojáka, náleží po dobu zastupování v jiném služebním zařazení služební tarif z vyšší hodnoty.
- (6) Nemůže-li být pro uření výše služebního tarifu použit služební tarif podle § 68 odst. 1, použije se služební tarif podle hodnoty, do které je voják jmenován.

(7) Služební plat za nevyčerpanou řádnou dovolenou náleží ve výši součinu 1/30 měsíce ního zachovaného služebního platu zjištěného k poslednímu dni, kdy mohlo být nařizeno čerpání řádné dovolené a poltu celých kalendářních dní nevyčerpané řádné dovolené.

(8) Služební plat namísto volna za nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky podle § 31c odst. 7 náleží za každou hodinu neposkytnutého volna ve výši poměrné části služebního tarifu a výkonnostního a zvláštního příplatku.

§ 68k

Služební plat po dobu dočasné neschopnosti ke službě

(1) Vojákovi náleží služební plat

a) po dobu prvního měsíce dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, s výjimkou prvních 24 hodin doby, kdy měla být služba podle rozvrhu konána, nebo

b) nejdéle po dobu 12 měsíců od počátku dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, které voják utrpěl při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby.

(2) Vojákovi náleží služební plat po dobu, po kterou nemůže konat službu pro karanténu nařizenou podle zákona o ochraně veřejného zdraví 19b), s výjimkou prvních 24 hodin doby, kdy měla být služba podle rozvrhu konána, za které se poskytuje služební plat zkrácený o 40 %.

(3) Služební plat po dobu dočasné neschopnosti pro nemoc nebo úraz nenáleží vojákovi, pokud si neschopnost ke službě pro nemoc nebo úraz přivodil úmyslně

(4) Služební plat po dobu dočasné neschopnosti pro nemoc nebo úraz náleží vojákovi ve výši 50 %, jde-li o případy podle § 31 zákona o nemocenském pojištění.

(5) Porušil-li voják v době své dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz povinnost zdržovat se v místě pobytu nebo dodržovat rozsah povolených vycházek anebo povinnost umožnit kontrolu a poskytnout nezbytnou součinnost k provedení kontroly dodržování režimu dočasné služby neschopného vojáka podle zákona o nemocenském pojištění 52), může mu být služební plat po dobu dočasné neschopnosti pro nemoc nebo úraz se zřetelem na závažnost porušení snížen nebo odejmut. Pokud již byl služební plat po dobu dočasné neschopnosti pro nemoc nebo úraz vyplacen, považuje se vyplacená částka za příspěvek, který je voják povinen vrátit plátcí služebního platu.

19b) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

52) § 56 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 68l

Splatnost služebního platu

- (1) Služební plat je splatný v kalendářním měsíci následujícím po měsíci, ve kterém vznikl vojákovi nárok na služební plat.
- (2) V rámci období uvedeného v odstavci 1 určí ministerstvo vnitřním předpisem pravidelný termín výplaty služebního platu.
- (3) Při zániku služebního poměru se služební plat vyplátí v nejbližším pravidelném termínu výplaty služebního platu.

Výplata služebního platu

§ 68m

- (1) Služební plat se vyplácí v zákonných penězích 53) a zaokrouhuje se na celé koruny směrem nahoru.
- (2) Služební plat se vyplácí bezhotovostně na náklad a nebezpečí státu nejvýše na dva úřady určené vojákem u banky nebo pobočky zahraniční banky nebo spořicího a úvěkového družstva nejpozději v pravidelném termínu výplaty služebního platu.
- (3) Služební orgán umožní vojákovi nahlédnout do vnitřního platového předpisu, pokud je vydán.
- (4) Při měsíčním vyúčtování služebního platu, umožňuje-li to výkon služby, předá ministerstvo vojákovi doklad obsahující údaje o jednotlivých složkách služebního platu a o provedených srážkách. V ostatních případech tak služební orgán učiní v nejbližším vhodném termínu. Na žádost vojáka mu služební orgán umožní nahlédnout do dokladů, na jejichž základě byl služební plat vyplacen.

53) § 16 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance.

§ 68n

- (1) Vojákovi lze ve výjimečném případě vyplatit služební plat v hotovosti. Voják může písemně zmocnit k přijetí služebního platu v hotovosti jinou fyzickou osobu.
- (2) Vojákovi vyslanému do zahraniční operace lze na jeho žádost vyplatit v hotovosti zálohu na příspěvek za službu v zahraničí, a to i v cizí měně.
- (3) Vojákovi s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí lze s jeho souhlasem poskytovat služební plat nebo jeho část v dohodnuté cizí měně pokud je k této měně vyhlášen Českou národní bankou kurz devizového trhu.
- (4) Pro přepočet služebního platu nebo jeho části na cizí měnu se použije kurz vyhlášený Českou národní bankou pro první den v měsíci, za který služební plat náleží.

(5) Vojákovi lze na jeho žádost po povolání do služebního poměru vyplatit poskytnutou zálohu na služební plat, a to i v hotovosti, která se zúčtuje v nejbližším pravidelném termínu výplaty služebního platu. Výplatu zálohy povoluje služební orgán.

§ 68o

Srážky ze služebního platu

- (1) Srážky ze služebního platu lze provést jen na základě dohody o srážkách ze služebního platu. Dále lze ze služebního platu srazit
- a) daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti,
 - b) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti,
 - c) pojistné na všeobecné zdravotní pojištění,
 - d) pojistné na důchodové spoření,
 - e) nevyúčtovanou zálohu na cestovní náhrady nebo jiné nevyúčtované zálohy poskytnuté vojákovi k plnění služebních úkolů,
 - f) zálohu na služební plat, kterou je voják povinen vrátit proto, že nebyly splněny podmínky pro přiznání tohoto platu,
 - g) částku postiženou výkonem rozhodnutí nařízeným soudem nebo exekuce vedené soudním exekutorem, správním úřadem, služebním orgánem nebo orgánem zmocněným k tomu zákonem,
 - h) částku náborového nebo jiného příspěvku, která byla vojákovi vyplacena v souvislosti s povoláním do služebního poměru, a kterou je voják povinen vrátit,
 - i) částku příspěvku na dávkách nemocenského pojištění, důchodového pojištění a státní sociální podpory, pokud je voják povinen tyto příspěvky vrátit na základě vykonatelného rozhodnutí, nebo
 - j) částku příspěvku podle § 68k odst. 5.

(2) Pořadí a podmínky srážek ze služebního platu se určí podle zákoníku práce.

§ 68p

Vrácení služebního platu

(1) Voják je povinen vrátit služební plat vyplacený za dobu řádné dovolené nebo za její část, na níž ztratil nárok nebo na níž mu nárok nevznikl.

(2) Jestliže se dodatečně prokáže, že voják zemřel v době, kdy byl v zajetí nebo se stal po dobu vyslání do zahraničí operace nezvěstným, nejednalo-li se o svémocné odloučení nebo o zblhnutí, již vyplacený služební plat nebo jeho část se nevrací.

§ 68q

Informační systém o služebním platu

(1) Informační systém o služebním platu je neveřejným informačním systémem veřejné správy, jehož účelem je shromažďovat, zpracovávat a uchovávat údaje o prostředcích na

služební platy, o průměrných služebních platech vojáků a jejich osobních údajích, které ovlivňují výši služebního platu.

(2) Správcem informačního systému o služebním platu je Ministerstvo financí.

(3) Ministerstvo zapisuje údaje do informačního systému o služebním platu v rozsahu a způsobem, který stanoví vláda nařizením.

(4) Uživatelem informačního systému o služebním platu využívajícím údaje v něm zapsané je Ministerstvo práce a sociálních věcí a Český statistický úřad.

§ 68r

Průměrný služební plat

Je-li potřebné zjistit průměrný služební plat vojáka, použijí se průměrné příslušná ustanovení zákoníku práce o průměrném výdělku s tím, že k příplatku za službu v zahraničí a služebnímu platu za nevyčerpanou šednou dovolenou se nepřihlíží.

HLAVA II

Náborový, kvalifikační a stabilizační příspěvek

§ 69

(1) Vojákovi lze při povolání do služebního poměru přiznat náborový příspěvek, absolvoval-li jiné než vojenské nebo policejní střední a vysoké školy nebo splnil-li povinnost k náhradě nákladů za studium vojenských nebo policejních škol, které absolvoval. Náborový příspěvek lze poskytnout ve výši od 30 000 do 250 000 Kč podle dosaženého vzdělání a doby trvání služebního poměru.

(2) Náborový příspěvek lze vojákovi přiznat, pokud se zaváže vrátit vyplacený náborový příspěvek nebo jeho poměrnou část, zanikne-li jeho služební poměr před uplynutím stanovené doby trvání služebního poměru podle § 18 písm. c) a d) nebo podle § 19 odst. 1 písm. f) až o).

(3) V případě že voják vrátil náborový příspěvek nebo jeho poměrnou část, lze mu při opětovném povolání do služebního poměru poskytnout náborový příspěvek až do výše vráceného náborového příspěvku nebo jeho poměrné části. Získal-li voják před opětovným povoláním do služebního poměru vysokoškolské vzdělání, lze mu poskytnout náborový příspěvek ve výši stanovené pro náborový příspěvek za vysokoškolské vzdělání.

(4) O poskytnutí náborového příspěvku rozhoduje služební orgán, který je oprávněný rozhodovat o povolání do služebního poměru.

(5) Z přiznaného náborového příspěvku se vojákovi vyplácí 20 % po 6 měsících trvání služebního poměru, nejdříve však po uplynutí zkušební doby, 30 % po 12 měsících trvání služebního poměru a 50 % po 24 měsících trvání služebního poměru.

§ 70

Ministerstvo stanoví vyhláškou výši náborového příspěvku podle dosaženého vzdělání a stanovené doby trvání služebního poměru.

§ 70a

(1) Je-li voják služebně zařazen na služební místo, pro které je stanoven výšší stupeň vzdělání a voják tento výšší stupeň dosáhl v průběhu služebního poměru, aniž s ním byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání podle § 60, lze mu jednorázově přisuzovat kvalifikační příspěvek. Pro kvalifikační příspěvek se použije § 69 odst. 2 obdobně.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši kvalifikačního příspěvku podle dosaženého vzdělání.

§ 70b

(1) Za každý ukončený kalendářní měsíc služby náleží vojákově stabilizační příspěvek ve výši 7 000 Kč.

(2) Nekonal-li voják službu po celý kalendářní měsíc, má nárok na stabilizační příspěvek pouze za podmínek stanovených pro poskytování služebního platu podle § 68h, po dobu prvního měsíce dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz nebo po dobu 12 měsíců od počátku dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, které voják utrpěl při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby, není-li dále stanoveno jinak.

(3) Vojáci, kteří konají službu ve speciální odbornosti a služba v této odbornosti je nezbytná pro plnění úkolů ozbrojených sil, Vojenské policie nebo Vojenského zpravodajství, mají být stabilizační příspěvek navýšen až do výše 1,5 násobku částky uvedené v odstavci 1.

(4) Stabilizační příspěvek vojákově nepřislouží

- a) po dobu, kdy se připravuje k výkonu služby studiem nebo výcvikem, nebo
- b) za kalendářní měsíc, ve kterém měl voják alespoň den neomluvené nepřítomnosti ve službě

(5) Pro splatnost a výplatu stabilizačního příspěvku se použijí § 68l až 68n.

(6) Seznam speciálních odborností a vykonávaných činností nezbytných pro plnění úkolů ozbrojených sil a Vojenské policie a výši stabilizačního příspěvku podle odstavce 3 stanoví vláda nařizením. Seznam speciálních odborností a vykonávaných činností nezbytných pro plnění úkolů Vojenského zpravodajství stanoví ministr.

HLAVA III Cestovní a jiné náhrady

§ 71

Vymezení pojmů

(1) Služební cestou se rozumí doba od nástupu vojáka na cestu k plnění služebních úkolů do jiného místa, než je jeho stanovené místo výkonu služby, včetně doby plnění úkolů v místě, které je cílem služební cesty, do návratu vojáka z cesty.

(2) Zahraniční služební cestou se pro účely tohoto zákona rozumí doba služební cesty podle odstavce 1 z České republiky do zahraničí, ze zahraničí do České republiky a doba služební cesty v zahraničí.

(3) Stanoveným místem výkonu služby se rozumí všechny prostory, objekty a zařízení, v nichž voják trvale vykonává službu. 20)

(4) Místem trvalého pobytu vojáka se rozumí obec, v níž je voják hlášen k trvalému pobytu. 21)

(5) Za rodinu vojáka se pro účely tohoto zákona považují, žijí-li s vojákem ve společné domácnosti, jeho manželka (manžel) nebo družka (druh) a nezaopatřené dítě, a to vlastní dítě, osvojené dítě nebo dítě svěřené do pěstounské péče nebo výchovy. Pro účely tohoto zákona se za nezaopatřené dítě považuje dítě vymezené zvláštním právním předpisem. 22a) K družce (druhu) se jako k osobě posuzované podle věty první přihlíží, jen žije-li s vojákem v domácnosti nepřetržitě alespoň 3 měsíce a je-li přihlášen (přihlášen) na adresu vojáka k trvalému pobytu. 22b)

(6) Obcí výkonu služby se rozumí území obce, 22c) na kterém je dislokován vojenský objekt, vojenský útvar nebo vojenské zařízení anebo vojenský záchranný útvar, v němž je voják služební zařazen.

(7) Jízdními výdaji se rozumí výdaje za místní hromadnou dopravu, jízdenku, letenku, místenku a za použití železného nebo lehkého vozů a za použití vlaku vyjádřené kvalitou.

20) § 2 zákona č. 219/1999 Sb.

21) § 3 a 4 zákona č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

22a) § 11 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

22b) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných listech a o změnách některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění zákona č. 2/2002 Sb.

22c) § 18 a násl. zákona č. 128/2000 Sb.

§ 72

Náhrady při služebních cestách a odvelení

(1) Při služební cestě vojákově náleží

a) stravné,

b) náhrada prokázaných jízdních výdajů,

c) náhrada prokázaných výdajů za ubytování,

d) náhrada prokázaných nutných vedlejších výdajů,

e) náhrada jízdních výdajů za cesty do místa trvalého pobytu vojáka nebo do jiné obce pobytu jeho rodiny předem dohodnutého mezi nadřízeným a vojákem a zpět, je-li to hospodárnější a trvá-li služební cesta více než 7 po sobě následujících kalendářních dnů, a to jednou týdně

(2) Náhrady pro služební cestu náleží i pro odvelení; pro odvelení do zahraničí náleží jako pro zahraniční služební cestu

(3) Vojákovi, s nímž byla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání, s výjimkou prezenčního studia, nebo vojákovi vyslanému do rekvalifikačního kurzu náleží náhrady podle odstavce 1. Stravné náleží za dny účasti na studijních soustředěných nebo konzultacích a za dny konání zkoušek v jiné obci, než je jeho stanovené místo výkonu služby nebo místo trvalého pobytu. Pro zvýšení nebo rozšíření vzdělání náleží náhrada jízdních výdajů podle odstavce 1 písm. b) a e), jen je-li vojákovi poskytnuto studijní volno.

§ 73

Stravné

(1) Za každý den služební cesty náleží vojákovi stravné ve výši stanovené zvláštním právním předpisem. 23) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši stravného v rámci rozpisů stanoveného zvláštním právním předpisem. 23)

(2) Je-li vojákovi vyslanému na služební cestu, která trvá méně než 5 hodin, znemožněno ze služebních důvodů stravovat se obvyklým způsobem, může se mu poskytnout stravné až do výše nejmenší částky stravného uvedené ve zvláštním právním předpisu. 23)

(3) Stravné nenáleží vojákovi, kterému je na služební cestu zabezpečeno bezplatné stravování. Bylo-li bezplatné stravování zabezpečeno i částí stravné se úměrněkrátí, a to pro poskytnutí snídaně 20 %, oběda o 40 % a večeře o 40 %.

(4) Vojákovi vyslanému na služební cestu do místa jeho trvalého pobytu nebo do místa trvalého pobytu jeho rodiny na dobu delší než jeden kalendářní den náleží stravné pouze za dobu výkonu služby.

23) § 5 odst. 1 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 74

Náhrada prokázaných jízdních výdajů

(1) Vojákovi náleží náhrada jízdních výdajů za cestu mezi místem, které mu bylo stanoveno jako místo nástupu služební cesty, a místem, do něhož byl vyslán k plnění služebních úkolů, a poté místem ukončení služební cesty.

(2) Nemohl-li se voják ubytovat v místě, do něhož byl vyslán, náleží mu též náhrada jízdních výdajů za cesty vykonané do místa, v němž se ubytoval, a zpět.

(3) PŠ jízdy vlakem nad vzdálenost 50 km jedním směrem se hradí pŠplatek za vlak vyšší kvality, pŠ vzdálenosti nejméně 101 km jedním směrem se hradí jízdní výdaje za první vozovou třídu a pŠ jízdy autobusem jízdní výdaje včetně místenky.

(4) Náhrada jízdného za použití lžkového nebo lehátkového vozu první nebo druhé třídy náleží vojákovi pŠ splnění podmínky ujetí vzdálenosti nejméně 201 km pouze tehdy, trvala-li cesta alespoň 4 hodiny v době mezi 22. a 6. hodinou a po jejím ukončení bezprostředně následoval výkon služby.

(5) PŠ služební cestě kdy vojákovi náleží náhrada jízdních výdajů podle § 72 odst. 1 písm. e), se poskytuje náhrada jízdních výdajů ve výši prokázaných jízdních výdajů za druhou vozovou třídu osobního vlaku nebo za autobus. PŠplatek za vlak vyšší kvality nebo náhrada za použití autobusu včetně místenky náleží pŠ vzdálenosti nejméně 101 km jedním směrem a dále náleží jízdní výdaje za místní hromadnou dopravu pŠ přestupu z jednoho hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy na jiný. Použije-li voják po předchozím souhlasu nadřízeného k cestě do místa svého trvalého pobytu nebo do jiné obce pobytu jeho rodiny, na kterém se předem s nadřízeným dohodl, a zpět jiné než služební silniční motorové vozidlo, náleží mu náhrada ve výši jízdních výdajů, které by mu náležely pŠ použití vlaku nebo autobusu dálkové přepravy.

§ 75

Náhrada prokázaných výdajů za ubytování

- PŠ služební cestě náleží vojákovi náhrada výdajů v prokázané výši za ubytování,
- a) nebylo-li mu ve vojenských ubytovacích zařízeních poskytnuto bezplatné ubytování, nebo
 - b) nepoužil-li pŠ cestě v noci lžkový nebo lehátkový vřz a byl-li nucen se v téže noci ubytovat z důvodu řádného pŠjezdu nebo pozdního odjezdu.

§ 76

Náhrady za používání silničních motorových vozidel pŠ služebních cestách

(1) Použije-li voják pŠ služební cestě se souhlasem nadřízeného jiné než služební silniční motorové vozidlo, náleží mu za každý 1 km jízdy sazba základní náhrady ve výši podle zvláštních právních předpisů 24) a náhrada za spotřebované pohonné hmoty.

(2) Náhrada výdajů za pohonné hmoty náleží vojákovi podle cen pohonných hmot prokázaných dokladem, který se datem shoduje s datem služební cesty. Neprokáže-li voják cenu pohonné hmoty, vypočte se výše náhrad z průměrné ceny pohonné hmoty stanovené zvláštním právním předpisem. 24a) Spotřeba pohonné hmoty se vypočte aritmetickým průměrem z údajů uvedených v technickém průkazovém vozidla. Pokud technický průkaz vozidla tyto údaje neobsahuje, náleží vojákovi náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen prokáže-li spotřebu pohonných hmot technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců.

(3) Voják je povinen prokázat technickým průkazem silničního motorového vozidla, které má být použito pro služební cestu o jaký druh vozidla se jedná a jakou spotřebu pohonných hmot stanovil výrobce.

(4) Nadšený může s vojákem předem dohodnout též poskytování náhrady za použití jiného než služebního silničního motorového vozidla ve výši odpovídající ceně jízdenky hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy s výjimkou letenky.

24) Zákon č. 119/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

24a) Vyhláška č. 445/2001 Sb., kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad stanoví výše sazeb stravného, výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot.

§ 77

Náhrady pro přeložení a pro povolání do služebního poměru

(1) Pro přeložení náleží vojákově náhrada jízdních výdajů z místa bydliště popřípadě z dosavadního místa výkonu služby do místa přeložení. Vojákově náleží náhrada v rozsahu jako pro služební cestu

(2) Vojákově, který vykonává službu mimo místo bydliště náleží po dobu, kdy dojíždí k výkonu služby z obce bydliště do obce výkonu služby, náhrada prokázaných jízdních výdajů. Náhrada se poskytuje v rozsahu stanoveném v § 72 odst. 1 písm. e) za každý den, ve kterém voják konal službu, nejvýše však ve výši denní částky stravného pro služební cestu nedojíždě-li voják denně náleží mu náhrada nejvýše pětkrát měsíčně každým směrem.

(3) Vojákově zařazenému v hodnostním sboru lekáři a vojákově, kterému bylo určeno pravidelné místo výkonu služby v zahraničí, náhrada podle odstavce 2 nenáleží.

(4) Náhrada podle odstavce 2 se poskytuje měsíčně a vyplácí se v pravidelném termínu výplaty služebního platu. Měsíční náhradu lze paušalizovat. Ministerstvo stanoví vyhláškou výši paušální náhrady a termín výplaty.

(5) Pro účely náhrad podle odstavců 1 až 4 se obdobně jako přeložení posuzuje i povolání do služebního poměru.

§ 78

zrušen

Náhrady pro zahraničních služebních cestách

§ 79

(1) PŠ zahraniční služební cestě náleží vojákovu náhrady podle § 72 odst. 1 písm. b) až d).

(2) Vojákovu s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí náleží za dny cesty z České republiky do pravidelného místa výkonu služby v zahraničí a zpět a PŠ služebních cestách v zahraničí náhrady jako PŠ zahraničních služebních cestách. Pokud s vojákem se souhlasem nadřízeného cestuje jeho rodinný PŠslužník, lze vojákovu poskytnout též náhrady prokázaných jízdních, ubytovacích a nutných vedlejších výdajů, které vznikly tomuto rodinnému PŠslužníkovi. Vojákovu s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí nenáleží stravné za dobu služební cesty na území České republiky a v zemi, kde má stanovené pravidelné místo výkonu služby.

(3) Voják s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí má nárok na stejné náhrady jako zaměstnanci rozpočtových a PŠspolečkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí, které jsou stanovené zvláštním právním předpisem. 25) Základ pro určení míry výše náhrady zvýšených životních nákladů stanoví služební orgán v rozmezí 10 % až 50 % ze služebního platu určeného vojákovu bez PŠplatku za službu v zahraničí. Pro splatnost a výplatu této náhrady se použijí § 68l, § 68m odst. 2 až 4 a § 68n.

25) Nařízení vlády č. 62/1994 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů zaměstnancům rozpočtových a PŠspolečkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí.

§ 80

PŠ zahraniční služební cesta lze dohodnout s vojákem poskytování náhrad za cesty k návštěvě rodiny, jejich rozsah a výši.

§ 81

(1) PŠ zahraniční služební cestě PŠslužníkovi stravné v cizí měně na žádost vojáka může být vyplaceno stravné v českých korunách nebo v jiné cizí volně směnitelné měně tím, že se pro PŠepočet použije kurz vyhlášený Českou národní bankou pro den, ve kterém je vyplacena záloha. Nebyla-li záloha poskytnuta, použije se pro PŠepočet kurz vyhlášený Českou národní bankou pro den nástupu zahraniční služební cesty.

(2) Výši základních sazeb stravného v cizí měně stanoví zvláštní právní předpis. 24)

(3) Trvá-li zahraniční služební cesta v kalendářím dni 12 a méně hodin, poskytne se stravné v cizí měně ve výši, která se určí násobkem dvanáctiny poloviční výše základní sazby stravného v cizí měně za počet celých hodin zahraniční služební cesty strávených mimo území České republiky. Za dobu zahraniční služební cesty strávenou mimo území České republiky, která trvá méně než 1 hodinu, stravné v cizí měně nenáleží.

(4) PŠ poskytnutí bezplatného stravování stravné nenáleží. PŠ poskytnutí lůžkového bezplatného stravování se stravné podle odstavce 1 úměrněkrát stejným způsobem jako podle § 73.

24) Zákon č. 119/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 82

Př zahraniční služební cestě lze poskytnout vedle stravného kapesné v cizí měně do výše 40 % stravného stanoveného podle § 81 odst. 1 a 2.

§ 83

Za použití jiného než služebního silničního motorového vozidla př zahraniční služební cestě náleží vojákově z povolání základní náhrada podle § 76 odst. 1 a náhrada výdajů za pohonné hmoty podle § 76 odst. 2 a 3. Náhrada za pohonné hmoty v cizí měně náleží za kilometry ujeté v zahraničí nad 350 km.

§ 84

(1) Př zahraniční služební cestě náleží za dobu služební cesty na území České republiky stravné v české měně v rozsahu a za podmínek stanovených v § 73.

(2) Př zahraniční služební cestě je rozhodnou dobou pro vznik nároku na náhrady poskytované v cizí měně doba přechodu české státní hranice a př letecké přepravy dolet a přilet letadla podle letového řádu.

Společná ustanovení k cestovním a jiným náhradám

§ 85

Kde tento zákon požaduje př služební cestě prokázání výdajů, a voják je neprokáže, může mu nadšený poskytnout náhrady v jím uznané výši s přihlédnutím k podmínkám cesty s výjimkou náhrady výdajů za pohonné hmoty stanovené zvláštním právním předpisem. 24)

24) Zákon č. 119/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 86

(1) Požádá-li voják o poskytnutí zálohy na náhrady př služební cestě, musí mu být tato záloha do výše předpokládané náhrady poskytnuta.

(2) Př zahraniční služební cestě musí být vojákově záloha poskytnuta v cizí měně v rozsahu a ve výši podle předpokládané doby trvání a podmínek zahraniční pracovní cesty. Zálohu v cizí měně lze vojákově poskytnout též zapůjčením služební platební karty.

(3) Voják je povinen do 10 pracovních dnů po dni ukončení služební cesty předložit nadřízenému, který ho na služební cestu vyslal, písemné doklady potřebné k vyúčtování služební cesty a též vrátit nevyúčtovanou zálohu.

(4) Vyúčtování služební cesty vojáka a uspokojení jeho nároků musí být provedeno do 14 pracovních dnů ode dne předložení písemných dokladů.

§ 87

Pokud čas strávený na služební cestě jinak než plněním služebních úkolů spadá do doby služby vojáka, považuje se za dobu zameškanou pro překážky ve službě. Za tuto dobu se služební plat vojákově nekrátí.

§ 87a

Nárok na cestovní a jiné náhrady nevzniká vojákově vyslanému k výkonu služby v zahraničí, pokud mu jsou poskytovány z prostředků mezinárodní nebo nadnárodní organizace nebo orgánu.

§ 88

Výše částek, výše náhrady za denním dojížděním a sazeb stravného se zaokrouhlují na celé koruny do výše 50 haléřů směrem dolů a od 50 haléřů vzhůru.

§ 88a

Cestovní a jiné náhrady podle § 71 až 89 lze paušalizovat. Při výpočtu paušální částky vychází služební orgán z právních podmínek rozhodných pro poskytování náhrad vojákově nebo skupině vojáků. Pokud se změně podmínky, za nichž byla paušální částka stanovena, je služební orgán povinen tuto částku přezkoumat a upravit.

§ 89

Ministerstvo stanoví vyhláškou výši a postup při získávání cestovních náhrad a náhrad při povolání do služebního poměru a při přeložení.

HLAVA IV

Proviantní, výstrojní a přepravní náležitosti

§ 90

Proviantní náležitosti

(1) Voják má právo nepřetržitě sloužit, která trvá alespoň 24 hodin, nebo právo výkonu zvláštních profesí a jiností nárok na poskytnutí bezplatného stravování. Nelze-li poskytnout bezplatné stravování, má voják nárok na náhradu v penězích.

(2) Pokud se právo služební cest poskytuje vojákovi místo bezplatného stravování náhrada v penězích, má voják nárok pouze na stravné nebo na náhradu v penězích, a to podle toho, co je pro něho výhodnější.

§ 91

Výstrojní náležitosti

(1) Voják má nárok na výstrojní náležitosti.

(2) Výstrojnými náležitostmi se rozumí vojenská výstroj a služby, které se bezplatně poskytují k zabezpečení povinnosti vojáka v době výkonu služby nosit vojenský stejnokroj. Nelze-li poskytnout výstrojní náležitosti podle věty první, má voják nárok na náhradu v penězích. Voják, jehož služební poměr zanikl podle § 18 písm. c) nebo d) anebo podle § 19 odst. 1 písm. f) až m) a o) před uplynutím 2 let ode dne vzniku služebního poměru, je povinen ministerstvu nahradit v penězích poměrnou část nákladů za vydanou vojenskou výstroj; do doby 2 let se nezapočítává doba dispozice podle § 10 odst. 2 písm. b) až i). Výše peněžité náhrady se vypočítá jako součin měsíční peněžní výše nákladů na vojenskou výstroj a počet neodsloužených měsíců.

(3) Voják nemá nárok na výstrojní náležitosti po dobu určení do dispozice podle § 10 odst. 2 písm. b), d) až i).

(4) Neprokáže-li se podezření ze závažného porušení služebních povinností nebo ze spáchání trestného činu podle § 9 nebo pominou-li důvody vazby podle § 10 odst. 2 písm. i), poskytují se výstrojní náležitosti za tuto dobu zplněn. Na zplněné poskytnutí výstrojních náležitostí podle § 10 odst. 2 písm. h) má voják nárok, pokud po ukončení dispozice pokračuje jeho služební služba.

(5) Nárok na výstrojní náležitosti podle odstavce 1 zaniká, je-li vojákovi služební poměr přerušen podle § 11.

§ 92

Přespravní náležitosti

(1) Ministerstvo poskytuje vojákovi bezplatně přepravu právo cest na preventivní nebo mimořádnou rehabilitaci a na léčebnou péči, právo přestěhování v důležitém zájmu služby, a to i pro příslušníky domácnosti, kteří se stěhují spolu s ním, a pro přestěhování bytového zařízení, jednou v kalendářním roce právo cest na řádnou dovolenou a právo společné rekreaci nebo rekreačním pobytu i jeho manželce a nezaopatřeným dítětem. Při zániku služebního poměru podle § 18 písm. a), h), i) a j) nebo podle § 19 odst. 1 písm. a), b), c), e), h) a k) se poskytuje vojákovi bezplatná přeprava do místa trvalého pobytu nebo hraní jeho přechodu na území České republiky.

(2) Nelze-li poskytnout bezplatnou přepravu, má voják nárok na náhradu prokázaných jízdních výdajů v penězích. Použije-li voják po předchozím souhlasu nadřízeného k cestě podle odstavce 1 jiné než služební silniční nebo motorové vozidlo, náleží mu náhrada ve výši jízdních výdajů, které by mu náležely při použití vlaku nebo autobusu dálkové přepravy.

22) poznámka zrušena

§ 93

Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob zabezpečování bezplatného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí a peněžitou výši nákladů na vojenskou výstroj.

HLAVA V

Zdravotní péče, zdravotní služby, zdravotní pojištění a nemocenské pojištění

§ 94

Zdravotní služby

(1) Rozsah zdravotních služeb a podmínky jejich poskytování ve své působnosti organizuje, řídí a kontroluje ministerstvo s využitím své působnosti podle zákona o zdravotních službách. V zájmu ochrany zdraví osob a vojenských kolektivů může ministerstvo nařizovat mimošedné preventivní prohlídky a protiepidemická opatření, včetně izolování, diagnostických zkoušek a léčby přenosných nebo jinak společensky závažných onemocnění, izolace a karanténních opatření.

(2) Zdravotní služby poskytuje vojákům stát zpravidla prostřednictvím poskytovatelů zdravotních služeb, kterým ministerstvo udělilo oprávnění k poskytování zdravotních služeb ve zdravotnických zařízeních jím zřízených (dále jen "vojenský poskytovatel"), a nejsou-li, u jiných poskytovatelů zdravotních služeb na základě smlouvy o poskytování zdravotních služeb vojákům uzavřené se zdravotní pojišťovnou stanovenou zákonem o veřejném zdravotním pojištění (26). Registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb je vojenský poskytovatel ambulantní péče v oboru všeobecného praktického lékařství, a není-li zřízen, jiný poskytovatel zdravotních služeb, se kterým Vojenská zdravotní pojišťovna uzavřela smlouvu o zajišťování zdravotních služeb. Ambulantní nebo lůžkovou zdravotní péči poskytuje poskytovatel zdravotních služeb, kterého určí poskytovatel zdravotních služeb, který poskytl zdravotní služby podle věty první. Poskytovatele zdravotních služeb lze volit jen z poskytovatelů zdravotních služeb uvedených ve věty první nebo druhé; to se nevztahuje na případy poskytnutí neodkladné péče a na volbu poskytovatele ambulantní péče v oborech, které stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) Ministerstvo může určit, že vybraní vojenská poskytovatelé uskutečňují také související výzkumnou nebo vývojovou činnost a na jimi provozovaných odborných pracovištích se provádí také klinická a praktická výuka v akreditovaných studijních programech všeobecného lékařství, zubního lékařství a farmacie a v akreditovaných studijních programech a

vzdělávacích programech nelékařských zdravotnických oborů; zdravotnické zařízení takového vojenského poskytovatele je vojenskou fakultní nemocnicí.

(4) Podmínky poskytování zdravotních služeb vojenskými poskytovateli, včetně jejich poskytování při plnění úkolů ministerstva v zahraničních operacích a při krizových situacích na území České republiky, obory ambulantní péče, u kterých voják z povolání může uplatnit svobodnou volbu jejich poskytovatele, a podmínky organizace plnění úkolů vojenských fakultních nemocnic stanoví ministerstvo vyhláškou.

26) § 11 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/1999 Sb.
54) § 2 písm. b) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

§ 95

Zdravotní pojištění

Voják je pojištěn u zdravotní pojišťovny podle zvláštního právního předpisu. 26)

26) § 11 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/1999 Sb.

§ 96

Nemocenské pojištění

Nemocenské pojištění vojáků upravuje zvláštní právní předpis 19a).

19a) Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění.

§ 97

Preventivní rehabilitace

(1) Voják má nárok na poskytnutí preventivní rehabilitace v trvání 14 kalendářních dnů v kalendářním roce k upevnění zdravotního stavu, trval-li jeho služební poměr alespoň 10 let, nebo po dosažení věku 35 let anebo v závislosti na služebním zařazení, které musí trvat alespoň jeden rok.

(2) Na základě doporučení poskytovatele zdravotních služeb má voják nárok na poskytnutí preventivní rehabilitace formou lázeňské léčebné rehabilitační péče spojené s částí řádné dovolené i před dosažením věku stanoveného v odstavci 1. Trvá-li preventivní rehabilitace formou lázeňské léčebné rehabilitační péče déle než 14 kalendářních dnů, má voják nárok na

udělení navazující části řádné dovolené nebo udělení dovolené bez nároku na peněžitou náhradu, pokud již řádnou dovolenou v kalendářním roce vyčerpal.

(3) PŠ soubíhu nároku na preventivní rehabilitaci a nároku na zvláštní dovolenou v témže kalendářním roce poskytne se vojákovi pouze preventivní rehabilitace.

(4) Náklady spojené s preventivní rehabilitací hradí ministerstvo.

(5) Vojákovi, který vykonává službu v zahraničí, se preventivní rehabilitace neposkytuje.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou okruh služebních zařízení pro poskytování preventivní rehabilitace.

§ 97a

Mimořádná rehabilitace

(1) Vojákovi, který konal službu v zahraničí při operaci po dobu nejméně 90 dnů v celku, může být poskytnuta mimořádná rehabilitace v trvání 14 kalendářních dnů v kalendářním roce k upevnění zdravotního stavu.

(2) Mimořádná rehabilitace se poskytuje na žádost vojáka tak, aby byla zahájena nejpozději do 60 kalendářních dnů ode dne návratu ze zahraniční operace.

(3) PŠ soubíhu mimořádné rehabilitace a nároku na preventivní rehabilitaci v témže kalendářním roce se poskytne vojákovi pouze preventivní rehabilitace. PŠ soubíhu mimořádné rehabilitace a nároku na zvláštní dovolenou v témže kalendářním roce se poskytne vojákovi pouze mimořádná rehabilitace.

(4) Mimořádnou rehabilitaci organizuje a náklady s ní spojené hradí ministerstvo.

ČÁST ČESTÁ

Bezpečnost a ochrana zdraví při výkonu služby

§ 98

Povinnosti nadřízených

(1) Pěli o bezpečnost a ochranu zdraví vojáků při výkonu služby zajišťují služební orgány. Služební orgány jsou povinny zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví vojáků při výkonu služby s ohledem na rizika spojená s možným ohrožením jejich života a zdraví (dále jen "rizika") a přijímat opatření k prevenci rizik; tato povinnost se vztahuje též na další fyzické osoby, které se s jejich vdomím zdržují v prostorech, za které odpovídají.

(2) Prevencí rizik se rozumí všechna opatření, která směřují k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví vojáků při výkonu služby, a opatření, jejichž cílem je předcházet rizikům, odstraňovat

je nebo minimalizovat jejich působení. Služební orgány jsou povinny rizika vyhledávat, zjišťovat jejich příčiny a zdroje. Za tím účelem jsou povinny pravidelně kontrolovat bezpečnost a ochranu zdraví vojáků při výkonu služby.

(3) Při přijímání a provádění technických, technologických, organizačních a jiných opatření k prevenci rizik vycházejí služební orgány ze všeobecných preventivních zásad, kterými jsou

- a) omezování vzniku rizik,
- b) odstraňování rizik u zdroje jejich původu,
- c) zpřísňování podmínek výkonu služby potřebám vojáků s cílem omezit působení negativních vlivů výkonu služby na jejich zdraví,
- d) plánování při provádění prevence rizik.

(4) Služební orgány jsou dále povinny

- a) zajistit vojákům školení o právních předpisech a interních normativních aktech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví vojáků při výkonu služby, pravidelně ověřovat jejich znalost, vyžadovat a kontrolovat jejich dodržování,
- b) zajistit vojákům podle potřeb vykonávané služby ve vhodných intervalech dostatečné a přiměřené informace a interní normativní akty o bezpečnosti a ochraně zdraví vojáků při výkonu služby; těhotné vojákyně do konce devátého měsíce po porodu a vojákyně, které kojí, informovat o rizicích spojených s výkonem služby a o opatřeních k ochraně jejich bezpečnosti nebo zdraví,
- c) vést evidenci o školeních, informacích a interních normativních aktech k bezpečnosti a ochraně zdraví vojáků při výkonu služby,
- d) poskytnout nezbytná opatření pro první pomoc,
- e) nepřipustit, aby voják vykonával službu, jejíž výkon by neodpovídal jeho zdravotní způsobilosti,
- f) zajistit dodržování zákazu kouření stanoveného zvláštěními právními předpisy, 27a)
- g) zpřísňovat těhotným a kojícím vojákyním prostory pro jejich odpočinek,
- h) zajistit vedení a ukládání zdravotní a jiné dokumentace o služebních, popřípadě pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- i) poskytovat vojákům osobní ochranné prostředky, jestliže to vyžaduje výkon služby, udržovat je v použitelném stavu a provádět kontrolu jejich používání,
- j) poskytovat vojákům mycí, čistící a dezinfekční prostředky, jestliže to vyžaduje výkon služby.

(5) Náklady spojené s péčí o bezpečnost a ochranu zdraví vojáků při výkonu služby hradí ministerstvo.

27a) Například zákon č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, ve znění pozdějších předpisů.

§ 99

Povinnosti vojáka

Voják je zejména povinen

- a) používat při výkonu služby předepsaná ochranná zařízení a prostředky,

- b) nepožívat alkoholické nápoje a nezneužívat jiné návykové látky 50) ve vojenských objektech, a v době služby i mimo něj nenastupovat pod jejich vlivem do služby, a podrobit se zjištěním, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek,
- c) nekouřit ve vojenských objektech, s výjimkou vyhrazených prostor,
- d) účastnit se školení a výcviku, které se konají v zájmu zvyšování bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, a podrobit se zkouškám ze znalostí předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při výkonu služby a preventivním lékařským prohlídkám, stanoveným zvláštním právním předpisem, 28)
- e) včas oznamovat nadšenému nedostatky a závady, které by mohly ohrozit bezpečnost a zdraví při výkonu služby.

28) Vyhláška č. 56/1997 Sb., kterou se stanoví obsah a časové rozmezí preventivních prohlídek.

50) Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změnách některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změnách souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 100

Státní odborný dozor nad bezpečností a ochranou zdraví při výkonu služby

Státní odborný dozor nad bezpečností a ochranou zdraví při výkonu služby provádí ministerstvo.

ČÁST SEDMÁ Náhrada škody

HLAVA I Odpovědnost vojáka za škodu způsobenou státu

Obecná odpovědnost

§ 101

- (1) Voják odpovídá státu za škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením svých povinností při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.
- (2) Byla-li škoda způsobena také porušením povinností ze strany státu, odpovědnost vojáka se poměrně dělí.
- (3) Zaviněný vojáka prokazuje nadšený, s výjimkou případů uvedených v § 104 a 106.

§ 102

- Voják neodpovídá za škodu,
- a) která vyplývá z rizika řádného výkonu služby,
 - b) kterou způsobil při odvrácení nebezpečí, které hrozilo životu nebo zdraví, nebo škody, která hrozila majetku, jestliže tento stav sám úmyslně nevyvolal a počinál si přitom způsobem přiměřeným okolnostem,
 - c) kterou způsobil ve stavu, kdy bez vlastního zavinění nebyl schopen ovládnout své jednání nebo posoudit jeho následky.

§ 103

Odpovědnost za nesplnění povinnosti k odvrácení škody

Na vojákově, který v důsledku nezakročení proti hrozící škodě nebo neohlášení hrozící škody, může nadšený požadovat, aby se podílel na náhradě škody, která byla způsobena státem, a to v rozsahu přiměřeném okolnostem případu, nelze-li škodu nahradit jinak. Přitom se přihlídně zejména k tomu, co bránilo splnění povinnosti, k výši a povaze škody.

Odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách, které je voják povinen využívat

§ 104

- (1) Ministr může stanovit služební zařazení, pro jejichž výkon je nezbytné uzavření dohody o hmotné odpovědnosti.
- (2) Převzal-li voják na základě dohody o hmotné odpovědnosti odpovědnost za hodnoty svěřené k využití, odpovídá za vzniklý schodek. V dohodě se může s vojákem souhlasně ujednat, že bude-li vykonávat službu s více vojáky, kteří uzavřeli dohodu o hmotné odpovědnosti, odpovídá s nimi za schodek společně.
- (3) Dohoda o hmotné odpovědnosti se musí uzavřít písemně, jinak je neplatná.
- (4) Voják se zproští odpovědnosti zcela, popřípadě zčásti, prokáže-li, že schodek vznikl zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

§ 105

- (1) Voják, který uzavřel dohodu o hmotné odpovědnosti, může od ní odstoupit při změně služebního zařazení, nebo pokud nadšený v přiměřené době nejdele však v době jednoho měsíce od obdržení jeho písemného upozornění, neodstraní nebo nezabezpečí odstranění závady při výkonu služby, která brání řádnému hospodaření se svěřenými hodnotami. Přespolně hmotné odpovědnosti může voják od dohody odstoupit, je-li na pracovišti služebně zařazen jiný voják nebo jiný nadšený. Odstoupení od dohody o hmotné odpovědnosti musí být písemné.

- (2) Dohoda o hmotné odpovědnosti zaniká dnem zániku služebního poměru nebo dnem doručení odstoupení od této dohody.

§ 106

Odpovědnost za ztrátu svěřených předmětů

Voják odpovídá za ztrátu vojenského materiálu 29) a jiných předmětů, které mu byly svěřeny proti písemnému potvrzení. Této odpovědnosti se zproští, prokáže-li, že ztrátu nezavinil.

29) § 2 odst. 7 zákona č. 219/1999 Sb.

Rozsah náhrady škody

§ 107

- (1) Voják, který odpovídá za škodu, je povinen nahradit skutečnou škodu, a to v penězích, jestliže ji neodlíní uvedením do předchozího stavu.
- (2) Výše náhrady škody způsobené z nedbalosti a při nesplnění povinnosti k odvrácení škody nesmí přesáhnout u jednotlivého vojáka čtyřnásobek jeho průměrného služebního platu.
- 30) Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena
- a) na svěřených hodnotách, které je voják povinen vyútltovat, nebo ztrátou svěřených předmětů,
- b) po požití alkoholických nápojů nebo po vdomém užití jiných návykových látek. 31)
- (3) Odpovídá-li za škodu několik vojáků, je každý z nich povinen hradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění, pokud však někdoš nebo některý z nich způsobil škodu úmyslně odpovídají za celou škodu.
- (4) Způsobil-li škodu také stát, je voják povinen hradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění.

30) § 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.

31) § 1 odst. 3 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

§ 108

- (1) Při společné odpovědnosti za schodek se jednotlivým vojákům určí podíl náhrady podle poměru jejich dosažených hrubých služebních platů, příslušného služební plat nadšzeného a jeho zástupce se započítává ve dvojnásobné výši.

(2) Podíl náhrady škody stanovený podle odstavce 1 nesmí u jednotlivých vojáků s výjimkou nadšzeného a jeho zástupce přesáhnout částku, která se rovná jejich průměrnému služebnímu platu 30) před vznikem škody. Neuhradí-li se takto určenými podíly celá škoda, je povinen uhradit zbytek nadšzený a jeho zástupce podle poměru svých hrubých služebních platů.

(3) Zavini-li některý ze společně odpovědných vojáků schodek nebo jeho část, hradí schodek tento voják podle míry svého zavinění. Zbývajících část schodku hradí odpovědní vojáci v jejich společně podíly určenými podle odstavců 1 a 2.

30) § 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě odměňova pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.

§ 109

Př určení výše škody na věci se vychází z její ceny v době poškození nebo ztráty.

§ 110

(1) Výši náhrady škody způsobené z nedbalosti lze určit nižší částkou, než je skutečná škoda, popřípadě je třeba násobek průměrného hrubého měsíčního služebního platu. Jde-li o škodu způsobenou po požití alkoholických nápojů nebo po vdomém užití jiných návykových látek 31) nebo o škodu na svěřených hodnotách, které je voják povinen vyúčtovat, anebo škodu způsobenou ztrátou svěřených předmětů, může náhradu škody nižší částkou určit pouze odvolací orgán, nebo jde-li o škodu způsobenou trestným činem, soud.

(2) Způsobil-li škodu voják z nedbalosti při dopravní nehodě lze ve zvlášť odvodných případech od vymáhání náhrady škody zcela upustit, došlo-li k dopravní nehodě ztížených podmínek, jde-li o první zavinění vojáka nebo o nehodu způsobenou v důsledku jeho malé zkušenosti anebo došlo-li při dopravní nehodě vážnému poškození jeho zdraví.

(3) Př určení výše náhrady škody podle odstavce 1 se přihlíží zejména k plnění služebních povinností ze strany vojáka, ke společenskému významu škody, k výši a povaze škody a k tomu, jak k ní došlo.

(4) Náhradu škody nelze snížit, byla-li škoda způsobena úmyslně

31) § 1 odst. 3 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

§ 111

(1) O náhradě škody rozhoduje služební orgán, pokud nedojde k dohodě její náhradě. Dohoda o náhradě škody musí být uzavřena písemně jinak je neplatná.

(2) Byla-li škoda způsobena trestným činem, rozhodne služební orgán o povinnosti vojáka uhradit škodu jen tehdy, jestliže o ní nerozhodl soud.

(3) Jestliže voják uhradil alespoň dvířetiny urřené náhrady řkody a dosahuje-li mimořádných kladných výsledků př výkonu služby, lze upustit od vymáhání zbylé řástky náhrady řkody. Toto neplatí př řkodě kterou voják zpřsobil úmyslně po řití alkoholických nápojů nebo po vřdomém uřití jiných návykových látek, 31) na svřšených hodnotách, které je povinen vyřř tovat, nebo ztrátou svřšených přředmětů.

31) ř 1 odst. 3 zákona ř . 37/1989 Sb., o ochraně přřed alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

HLAVA II

Odpovřinnost státu za řkodu zpřsobenou vojákovi

ř 112

Obecná odpovědnost

Za řkodu zpřsobenou vojákovi př výkonu služby, v přřmé souvislosti s ním nebo pro výkon služby poruřením právní povinnosti odpovídá stát.

ř 113

Odpovědnost za řkodu na odlořených vřtech

(1) Stát odpovídá za řkodu na vřtech, které voják odlořil př výkonu služby nebo v přřmé souvislosti s ním na urřeném nebo obvyklém místě

(2) Za vřti, které voják obvykle do služby nenosí a které nadřřený nepřřvzal do zvlářní úschovy, odpovídá stát jen do výře dvojnásobku minimální mzdy, kterou stanovuje zvlářní právní přřepis. 17) Jestliže řkoda na třřto vřtech byla zpřsobena jiným vojákem nebo jestliže nadřřený tyto vřti přřvzal do úschovy, hradí se řkoda bez omezení.

(3) Nárok na náhradu řkody zanikne, jestliže její vznik voják neohlásil nadřřzenému bez zbyteřného odkladu, nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o řkodě dovřřil.

17) ř 111 odst. 3 zákoníku práce.
Nařřzení vlády ř . 303/1995 Sb., o minimální mzdě ve zřřní pozdějších přřdřpřř.

ř 114

Odpovědnost za řkodu na vřti

Za řkodu vzniklou na vřti vojáka př výkonu služby nebo v přřmé souvislosti s ním anebo př odvracení nebezpeří, které hrozí řivotu nebo zdraví, nebo řkody, které hrozí majetku, odpovídá stát.

§ 115

Odpovědnost za škodu při služebních úrazech a nemocech z povolání

- (1) Za škodu na zdraví, kterou voják utrpěl při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby, (dále jen "služební úraz") odpovídá stát.
- (2) Za škodu způsobenou vojákovi nemocí z povolání odpovídá stát. To platí i tehdy, jestliže oběť byl před zjištěním nemoci z povolání vojákem a ve služebním zařazení vykonával službu, při níž může vzniknout nemoc z povolání, kterou byl postižen. Jako nemoc z povolání se odškodňuje i nemoc, která vznikla před jejím zařazením do seznamu nemocí z povolání, 32) a to od jejího zařazení do seznamu a za dobu nejvýše 3 let před jejím zařazením do seznamu.

32) Nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se stanoví seznam nemocí z povolání.

§ 116

Náhrady škody na zdraví

- Vojákovi, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, je stát povinen v rozsahu, ve kterém za škodu odpovídá, poskytnout
- a) náhradu za ztrátu na služebním platu po dobu neschopnosti výkonu služby,
 - b) náhradu za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby,
 - c) náhradu za bolest,
 - d) náhradu za ztížení společenského uplatnění,
 - e) náhradu za úředně vynaložené náklady spojené s léčením,
 - f) jednorázové mimořádné odškodnění,
 - g) náhradu za větnou škodu.

§ 117

Náhrada za ztrátu na služebním platu po dobu neschopnosti výkonu služby

- (1) Náhrada za ztrátu na služebním platu po dobu neschopnosti výkonu služby vojáka činí rozdíl mezi průměrným platem 30) vojáka před vznikem škody způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání a služebním platem po dobu dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz nebo plnou výši nemocenského.
- (2) Náhrada podle odstavce 1 náleží i při další neschopnosti výkonu služby z důvodu téhož služebního úrazu nebo nemoci z povolání; přitom se vychází z průměrného služebního platu 30) vojáka před vznikem této další škody. Jestliže vojákovi před vznikem této další škody náležela náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby, poskytne se mu náhrada podle odstavce 1 do výše částky, do které by mu náležela náhrada

podle § 118, kdyby nebyl neschopen výkonu služby; přitom se za plat po pracovním úrazu nebo po zjištěné nemoci z povolání považuje služební plat podle § 68k nebo nemocenské.

30) § 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě odměňována pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.

§ 118

Náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby

(1) Náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby nebo přiznání invalidity 33) se poskytne vojákově v takové výši, aby spolu s jeho příjmem po služebním úrazu nebo po zjištěné nemoci z povolání, s připočtením příslušného invalidního důchodu, který se poskytuje z téhož důvodu, se rovnala jeho průměrnému služebnímu platu 30) před vznikem škody, nejvýše však ve výši dvacetinásobku minimální mzdy. 17) Jestliže voják neměl před vznikem škody služební plat, považuje se za služební plat průměrný služební plat, 30) kterého dosahují vojáci ve srovnatelném služebním zařazení.

(2) Náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby náleží vojákově i při neschopnosti z jiného důvodu, než je původní služební úraz nebo nemoc z povolání. Přitom se za služební plat po služebním úrazu nebo po zjištěné nemoci z povolání považuje služební plat, z něhož se stanoví nemocenské.

(3) Vojákově, který bez vážných důvodů nenastoupil výkon služby, nebo oběť anovi, který po zániku služebního poměru nenastoupil práci, která mu byla zajištěna, přísluší náhrada za ztrátu na služebním platu podle předchozích odstavců pouze ve výši rozdílu mezi průměrným služebním platem 30) před vznikem škody způsobené vojákově úrazem nebo nemocí z povolání a průměrným služebním platem, 30) kterého mohl ve službě nebo v práci dosáhnout.

(4) Náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby náleží vojákově nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovrší 65 let věku. To neplatí, vznikl-li služební úraz nebo nemoc z povolání při výkonu služby uvedené v § 120 odst. 3. V tom případě náhrada za ztrátu na služebním platu poskytuje bez přihlídnutí k věkovému omezení.

17) § 111 odst. 3 zákoníku práce.

Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě ve znění pozdějších předpisů.

30) § 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě odměňována pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.

33) § 39 a 44 zákona č. 155/1995 Sb.

§ 119

Náhrada za bolest, náhrada za ztížení společenského uplatnění a náhrada za úšlechtně vynaložené náklady spojené s léčením

(1) Náhrada za bolest a náhrada za ztížení společenského uplatnění se poskytují jednorázově

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při určení výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění.

(3) Na náhradu úhrad vynaložených nákladů spojených s léčením má nárok ten, kdo tyto náklady vynaložil. Tato náhrada se poskytuje ve výši po odpůl tu nákladů na dopravu a náhrad cestovních výdajů poskytovaných podle zvláštního právního předpisu. 34a)

34a) § 36 a 37 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

§ 120

Jednorázové mimošádné odškodnění

(1) Jednorázové mimošádné odškodnění ve výši šestinásobku minimální mzdy 17) náleží vojákově, který se stal invalidním v prvním nebo druhém stupni následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání při

- a) zajišťování vojenské kázně byl-li mu úraz způsoben úmyslným trestným činem,
- b) leteckém výcviku, zejména na тренаžéru, centrifuze, v termokomoře, v podtlakové komoře a při nácviku seskoků z letounů, vrtulníků a balónů,
- c) výcviku za mimošádně ztížených podmínek, zejména ve vysokohorském terénu, poušti, moři a bažinách,
- d) jízdních zkouškách kolejových, silničních a speciálních vozidel při vyšších rychlostech nebo v terénu za podmínek, které překračují ustanovení předpisů platných pro jejich šízení nebo provoz,
- e) telekomunikačních a jiných pracích na stožárech, při pracích vykonávaných v nucených polohách bez pracovních plošin, z provazových žebříků a visutých sedaček, v závěsu na ochranném pásu a v omezeném pracovním prostoru na pracovní lávce, ve výškách nad 10 m,
- f) činnosti s rizikem vzniku akutních otrav v důsledku nedýchatelnosti prostředí a s rizikem vzniku popálenin v důsledku vysoké teploty prostředí, kdy je nutno pro vysokou koncentraci škodlivých nebo jedovatých látek použít zvláštní dýchací nebo izolační přístroj anebo zvláštní ochranný oděv,
- g) činnosti pod vodou za zvýšeného tlaku vzduchu, při níž je nutno používat potápěčský přístroj s přívodem stlačeného vzduchu hadicí, dýchací přístroj se vzduchem stlačeným v láhvi, kyslíkový přístroj s regenerací vzduchu nebo jiná zařízení pro práci pod vodou, a dále při hlubokém brození, jízdě pod vodou a při plavbě techniky,
- h) činnosti s rizikem ozáření a s rizikem nákazy,
- i) cvičení ve vojenské hasičské jednotce.

(2) Vojákově, který se stal invalidním v prvním nebo druhém stupni následkem služebního úrazu vzniklého při letech podle plánu letové přípravy, při zkušebních letech a zalétávání letecké techniky, při seskocích z letounů, vrtulníků a balónů, při likvidaci výbušnin a munice, při záchranných pracích při pohromách, které ohrožují lidské životy nebo majetek, při plnění zvláštních úkolů při činnostech podle zvláštního právního předpisu 35) anebo za jiných obdobně nebezpečných podmínek, náleží jednorázové mimošádné odškodnění ve výši dvacetinásobku minimální mzdy. 17) Došlo-li ke služebnímu úrazu při pyrotechnické

asanaci ve zružených vojenských újezdech nebo dalších určených prostorech, náleží vojákovi jednorázové mimořádné odškodnění ve výši čtyřsetiosminásobku minimální mzdy. 17)

(3) Vojákovi, který se stal invalidním v prvním nebo druhém stupni následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání za zvlášť nebezpečných podmínek při výkonu služby v zahraničí, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši jednostodvacetinásobku minimální mzdy. 17) Za zvlášť nebezpečné podmínky se zejména považuje válečný stav ve státě, kde voják vykonává službu, služba v zahraničních operacích nebo plnění zvláštních úkolů přiinnostech podle zvláštního právního předpisu. 35)

(4) Vojákovi, který se stal invalidním ve třetím stupni následkem služebního úrazu přiinnostech uvedených v odstavci 1, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši dvacetitýsnásobku minimální mzdy. 17) Voják, který se stal invalidním ve třetím stupni následkem služebního úrazu přiinnostech uvedených v odstavcích 2 a 3, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši dvojnásobku částek uvedených v odstavcích 2 a 3.

(5) Jednorázové mimořádné odškodnění náleží jen jednou, ve výši, která je pro vojáka výhodnější.

17) § 111 odst. 3 zákoníku práce.

Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě ve zvlášť pozdních předpisích.

35) § 5 odst. 3 a 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky.

§ 121

Náhrady při úmrtí vojáka následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání

Jestliže voják následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání zemřel, je stát povinen poskytnout pozřstalým

- a) náhradu úřelně vynaložených nákladů spojených s léčením a pohřbem,
- b) náhradu nákladů na výživu pozřstalých,
- c) jednorázové odškodnění pozřstalých,
- d) jednorázové mimořádné odškodnění pozřstalých.

§ 122

Náhrada nákladů spojených s léčením a s pohřbem

(1) Úřelně vynaložené náklady spojené s léčením a s pohřbem se hradí tomu, kdo tyto náklady vynaložil. Od nákladů spojených s pohřbem se odečte pohřebné, které se poskytuje podle zvláštního právního předpisu; 36) § 119 odst. 2 vřta poslední se použije obdobně

(2) Náklady na pohřb jsou zejména náklady, které úřtuje pohřební úřstav, hřbitovní poplatky, cestovní výlohy, náklady na zřřzení pomníku nebo desky a úpravu hrobu a jedna třřtina přřmlřených nákladů na smutě ní ořacení pro pozřstalého manřela a pro každě pozřstalé dítě které má nárok na sirotě í dřřchod z dřřchodového pojiřění po zemřelém.

- (3) Náhrada nákladů na zřízení pomníku nebo desky nesmí přesáhnout čtyřnásobek minimální mzdy. 17)

17) § 111 odst. 3 zákoníku práce.

Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě ve zvlášť pozdních předpisích.

36) Zákon č. 117/1995 Sb., ve zvlášť pozdních předpisích.

§ 123

Náhrada nákladů na výživu pozůstalých

- (1) Náhrada nákladů na výživu pozůstalých náleží pozůstalým, kterým zemřelý výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat.
- (2) Při výpočtu této náhrady se vychází z průměrného služebního platu 30) zemřelého vojáka; náhrada nákladů na výživu všech pozůstalých nesmí však úhrnem převýžit částku, do které by příslušela zemřelému vojákově náhrada za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby, a může se poskytovat nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém by zemřelý voják dovršil 65 let věku. Ustanovení § 118 odst. 4 věty druhé a třetí platí obdobně
- (3) Náhrada nákladů náleží, není-li uhrazena dávkami důchodového pojištění, které se poskytují z téhož důvodu.

30) § 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě odměňova pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve zvlášť zákona č. 74/1994 Sb.

§ 124

Jednorázové odškodnění pozůstalých

- (1) Jednorázové odškodnění pozůstalých přísluší pozůstalému manželovi a dítěti, které má nárok na sirotčí důchod z důchodového pojištění po zemřelém, a to každému ve výši 240 000 Kč. Jednorázové odškodnění pozůstalých v úhrnné výši 240 000 Kč dále náleží rodičům zemřelého vojáka, jestliže s ním žili ve společné domácnosti; odškodnění ve stejné výši přísluší i v případě že se zemřelým vojákem žil ve společné domácnosti pouze jeden rodič.
- (2) Vláda může vzhledem ke změnám, které nastaly ve vývoji platové úrovně vojáků a životních nákladů, nařízením zvýšit částky uvedené v odstavci 1.

§ 125

Jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých

- (1) Pozůstalým po vojákově, který zemřel následkem úrazu při činnostech uvedených v § 120 odst. 1 až 3, náleží jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých. Pozůstalému manželovi

a každému pozůstalému dítěti, které má nárok na sirotčí důchod z důchodového pojištění po zemřelém, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši poloviny částek uvedených v § 120 odst. 4. Osobám, které byly odkázány na vojáka výživou, náleží jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých rovným dílem v úhrnné výši 120 000 Kč. Není-li pozůstalého manžela ani pozůstalých dětí nebo osob, které byly odkázány na vojáka výživou, náleží jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých ve výši uvedené ve výše uvedeném roční výši vojáka.

(2) Ministr obrany může v případech hodných zvláštního zřetele zvýšit částky uvedené v odstavci 1 až na dvojnásobek.

HLAVA III

Společná ustanovení o odpovědnosti státu za škodu

§ 126

Zproštění odpovědnosti za škodu

- (1) Stát se zproští odpovědnosti zcela,
- a) byla-li škoda způsobena tím, že poškozený voják zavinutým jednáním porušil právní nebo jiné předpisy anebo rozkazy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, ať koliv s nimi byl řádně seznámen,
 - b) přivodil-li si poškozený voják škodu po požití alkoholických nápojů nebo po vdomém užití jiných návykových látek 31) a služební orgán nemohl škodu zabránit, a jestliže tyto skutečnosti byly jedinou příčinou škody.
- (2) Stát se zproští odpovědnosti zčásti, jestliže skutečnosti uvedené v odstavci 1 byly jednou z příčin škody.
- (3) Stát se nemůže zprostit odpovědnosti, utrpěl-li voják služební úraz při odvracení nebezpečí, které přímě hrozilo životu nebo zdraví, nebo škody, která hrozila státu, pokud voják tento stav sám úmyslně nevyvolal.
- (4) Jednorázové mimořádné odškodnění a jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých náleží i tehdy, jsou-li splněny podmínky pro zproštění odpovědnosti za škodu při služebním úrazu, s výjimkou, kdy si škodu poškozený voják přivodil po požití alkoholických nápojů nebo po vdomém užití jiných návykových látek. 31)

31) § 1 odst. 3 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

§ 127

Náhrada škody

(1) Náhrada škody se poskytuje ve výši skutečné škody, a to v penězích, jestliže není odlišná uvedením do předchozího stavu. Příklad určení výše škody na věci se vychází z její ceny v době poškození nebo ztráty.

(2) Zmáhá-li se podstatně poměry poškozeného, které byly rozhodující pro určení výše náhrady škody, může se poškozený i stát domáhat změny v úpravě svých práv, popřípadě povinností.

(3) Vláda může vzhledem ke změnám, které nastaly ve vývoji platové úrovně vojáků, upravit podmínky, výši a způsob náhrady za ztrátu na služebním platu příslušející vojákovi po skončení neschopnosti výkonu služby; to se vztahuje i na náhradu nákladů na výživu pozůstalých.

§ 128

Příma souvislost s výkonem služby

(1) V přímé souvislosti s výkonem služby jsou úkony potřebné k výkonu služby a úkony během výkonu služby obvyklé nebo nutné před počátkem služby nebo po jejím skončení. Takovými úkony však nejsou cesta k výkonu služby a zpět, stravování, ošetření, popřípadě vyšetření ve zdravotnickém zařízení ani cesta k nim a zpět, nekone-li se ve vojenském objektu. Vyšetření ve zdravotnickém zařízení, které se koná na rozkaz nadřízeného, nebo vyšetření, které se koná v souvislosti se službou v noci, ošetření při první pomoci a cesta k nim a zpět jsou úkony v přímé souvislosti s výkonem služby.

(2) Cestou k výkonu služby a zpět se rozumí cesta z místa trvalého pobytu vojáka do místa vstupu do vojenského objektu nebo na jiné místo, které nadřízený určil k výkonu služby, a zpět.

(3) Cesta z místa trvalého pobytu vojáka do místa výkonu služby nebo do místa ubytování v jiné obci, která je cílem služební cesty, není-li součástí jeho místa pravidelného výkonu služby, a zpět se posuzuje jako nutný úkon před počátkem služby nebo po jejím skončení.

§ 129

Peněžitý příspěvek

(1) Vojákovi, který utrpěl škodu na zdraví v souvislosti s plněním úkolů, za níž stát neodpovídá podle tohoto zákona, může ministr nebo jím zmocněný služební orgán přiznat v případech hodných zvláštního zřetele peněžitý příspěvek do výše dvacetinásobku minimální mzdy. 17)

(2) Peněžitý příspěvek lze za podmínek a ve výši stanovených v odstavci 1 přiznat i pozůstalým po vojákovi, kteří jsou uvedeni v § 125.

17) § 111 odst. 3 zákoníku práce.

Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě ve zvláštních případech.

§ 130

Nároky státu po poskytnutí náhrady škody

- (1) Jestliže stát nahradil vojákově škodu, má nárok na náhradu vřel i tomu, kdo za škodu odpovídá, a to v rozsahu, který odpovídá míře jeho odpovědnosti.
- (2) Jde-li o náhradu škody př nemoci z povolání, má stát, pokud škodu uhradil, nárok na náhradu vřel i všem zaměstnavatelům, u nichž poškozený voják pracoval za podmínek, z nichž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen, a to v rozsahu odpovídajícím dobou po kterou pracoval u těchto zaměstnavatelů za uvedených podmínek.

ČÁST OSMÁ Výsluhové náležitosti

§ 131

Povinnosti státu př zabezpečení vojáka po skončení služebního poměru

Stát poskytuje s přihlednutím k nároci na službu vojáka, v závislosti na době trvání služebního poměru a dřvodech jeho zániku, výsluhové náležitosti, kterými jsou výsluhový pšspšvek, odbytné, odchodné a úmrtné.

Výsluhový pšspšvek

§ 132

- (1) Voják, jehož služební poměr zanikl podle § 18 písm. a), h) a i) nebo podle § 19 odst. 1 písm. a), b), c), e), g) a ě l), n) a o), má nárok na výsluhový pšspšvek, jestliže jeho služební poměr trval alespoř po dobu 15 let.
- (2) Základní výše výsluhového pšspšvku řiní za 15 let služby 5 % průměrného měsíčního hrubého služebního platu. Tato výše se zvyšuje za ěstnáctý a každý další ukončený rok služby o 6,2 %, za dvacátý první a každý další ukončený rok služby o 2,5 % a za dvacátý sedmý a každý další ukončený rok služby o 1 % průměrného měsíčního hrubého služebního platu.

§ 133

- (1) Výše výsluhového pšspšvku mřže řinit nejvíce 55 % průměrného měsíčního hrubého služebního platu. Byl-li voják zařazen jako výkonný letec nebo konal službu zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti alespoř po dobu 5 let anebo konal službu v zahraničí za

zvlášť nebezpečných podmínek podle § 120 odst. 3, měře výše výsluhového příspěvku limit nejvíce 60 % průměrného měsíčního hrubého služebního platu.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou, kdo je považován za výkonného letce a která služba je službou zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti.

§ 134

Př souběhu nároku na výsluhový příspěvek s nárokem na invalidní důchod anebo starobní důchod 37) z důchodového pojištění se výsluhový příspěvek vyplácí pouze tehdy, je-li výše než některý z uvedených důchodů, a to ve výši rozdílu mezi výsluhovým příspěvkem a důchodem. Rozdíl se zjišťuje ke dni přiznání důchodu nebo ke dni zvýšení důchodu z důchodového pojištění, 37a) a to nejdéle do dne, kdy uplynuly 2 roky od vzniku nároku na starobní důchod z důchodového pojištění; 38) od tohoto dne náleží výsluhový příspěvek ve výši rozdílu mezi náležejícím starobním důchodem a výsluhovým příspěvkem k tomuto dni a nadále se samostatně zvyšuje podle § 137 bez přihlídnutí k výši důchodu. Př stanovení výše výsluhového příspěvku v souběhu s důchodem z důchodového pojištění do 2 let po vzniku nároku na starobní důchod se vždy přihlíží k plné výši výsluhového příspěvku.

37) § 29 až 31 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

37a) § 67 zákona č. 155/1995 Sb.

38) § 29 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 135

(1) Př oplovném povolání do služebního poměru vojáka z povolání zaniká nárok na výsluhový příspěvek dnem, který předchází dni oplovného povolání do služebního poměru.

(2) Př přjetí do služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů 39) se výplata výsluhového příspěvku zastavuje.

39) Například zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 136

(1) Př souběhu nároku na výsluhový příspěvek s nárokem na příspěvek za službu podle zvláštních právních předpisů 39) náleží výše příspěvek.

(2) Zanikl-li nárok na příspěvek z jiného služebního poměru, vyplácí se výsluhový příspěvek ode dne následujícího po dni zániku nároku na příspěvek z jiného služebního poměru, a to za podmínek a ve výši náležející ode dne následujícího po dni skončení služebního poměru podle tohoto zákona po přihlítní všech zvýšení, která by k němu náležela od tohoto dne, pokud nárok na výplatu výsluhového příspěvku za podmínek stanovených tímto zákonem trvá.

39) Například zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 137

Výsluhový příspěvek se zvyšuje stejným způsobem a ve stejných termínech jako procentní výměra důchodu z důchodového pojištění podle zvláštních předpisů o zvyšování důchodu, 40) příslušné zvýšení výsluhového příspěvku činí polovinu procentního zvýšení důchodu z důchodového pojištění.

40) § 67 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Odbytné

§ 138

Voják, jehož služební poměr zanikl podle § 18 písm. a), h) a i) nebo podle § 19 odst. 1 písm. a), b), c), e), g) a) i), n) a o), anebo voják, který si nepř splnil stanovených podmínek pro nárok na výsluhový příspěvek nezvolil nárok na jeho výplatu, má nárok na odbytné.

§ 139

(1) Přiznáním odbytného zaniká nárok na výsluhový příspěvek.

(2) Doba trvání služebního poměru rozhodná pro nárok na odbytné činí 2 roky. Základní výše odbytného činí 2 průměrné měsíční hrubé služební platy. Za třetí a každý další ukončený rok trvání služebního poměru vojáka se odbytné zvyšuje o jeden průměrný měsíční hrubý služební plat. Za jedenáctý a každý další ukončený rok trvání služebního poměru se odbytné zvyšuje o jednu polovinu průměrného měsíčního hrubého služebního platu, nejvýše však do jeho osmnáctinásobku.

(3) Bylo-li vojákově předcházejícím zániku služebního poměru vyplaceno odbytné nebo př skončení jiného služebního poměru vyplaceno odchodné, vyplátí se př každém dalším zániku služebního poměru odbytné snížené o částku odbytného nebo odchodného, které bylo vyplaceno př předcházejícím skončením služebního poměru. Nedojde-li podle výty první k vzájemnému zúčtování dříve vyplaceného odbytného nebo odchodného s nově náležejícím odbytným, odbytné nenáleží.

§ 140

Odchodné

(1) Voják, kterému vznikl nárok na výsluhový příspěvek a který místo vyplácení výsluhového příspěvku nezvolil nárok na výplatu odbytného, má po zániku služebního poměru nárok na odchodné ve výši 12 násobku průměrného měsíčního hrubého služebního platu, trval-li jeho služební poměr alespoň po dobu 15 let. Za šestnáctý a každý další ukončený rok trvání služebního poměru se odchodné zvyšuje o 40 % průměrného měsíčního hrubého služebního platu. Nejvyšší výměra odchodného 12 násobek průměrného měsíčního hrubého služebního platu.

(2) Bylo-li vojákovi po předcházejícím zániku služebního poměru vojáka nebo po skončení jiného služebního poměru vyplaceno odchodné nebo odbytné, vyplácí se po novém propuštění ze služebního poměru odchodné snížené o 1 částku odchodného nebo odbytného, které bylo vyplaceno po předcházejícím skončení služebního poměru. Nedojde-li takto k vzájemnému zúčtování dříve vyplaceného odchodného nebo odbytného na úkor nově náležejícího odchodného, odchodné nenáleží.

§ 141

Úmrtí

(1) Zanikne-li služební poměr vojáka úmrtím nebo prohlášením vojáka za mrtvého, má pozůstalý manžel a každé pozůstalé dítě které má po zemřelém nárok na sirotčí důchod, nárok na úmrtí ve výši jedné poloviny odbytného. Nárok na úmrtí pozůstalému dítěti vznikne i později, splní-li dítě podmínky nároku na sirotčí důchod po zemřelém vojákově, nejdéle však do dvacátého šestého roku věku dítěte.

(2) Není-li pozůstalého manžela, poskytuje se úmrtí, které by jinak náleželo manželovi, pozůstalým dětem uvedeným v odstavci 1, a to každému dítěti rovným dílem. Nárok na úmrtí vznikne i dítěti podle odstavce 1 v jiném druhu, a to ve výši, která by mu náležela v době úmrtí vojáka.

(3) Není-li pozůstalého manžela ani pozůstalých dětí, náleží úmrtí v úhrnné výši jedné poloviny odbytného rodiči vojáka.

(4) Jestliže služební poměr vojáka trval po dobu kratší než 2 roky, náleží úmrtí ve výši průměrného měsíčního hrubého služebního platu.

§ 142

Organizace a řízení

(1) Výsluhový příspěvek, odchodné, odbytné a úmrtí přiznává a vyplácí příslušný orgán ministerstva.

(2) O výsluhovém příspěvku, odchodném a odbytném se rozhoduje na žádost vojáka.

(3) Manželce a děti s nárokem na sirotčí důchod se úmrtí přiznává a vyplácí bez žádosti. Rodiči vojáka se úmrtí přiznává a vyplácí na jejich žádost.

(4) Není-li v této části zákona stanoveno jinak, řídí se organizace a šzení o výsluhových náležitostech a jejich výplata ustanoveními zvláštních právních předpisů o organizaci a šzení ve všech dčhodového pojištění a výplatů dávek dčhodového pojištění 41).

41) Zákon č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

§ 143

Společná ustanovení o výsluhových náležitostech

(1) Není-li dále stanoveno jinak, je dobou trvání služebního poměru rozhodnou pro nárok na výsluhový příspěvek, odbytné a odchodné a jejich výši doba trvání jiné služby vojáka, vyjma doby trvání základní a náhradní vojenské služby, a doba trvání služebního poměru v bezpečnostních sborech podle zvláštního právního předpisu. 42) Pro výši výsluhového příspěvku a odbytného se doba výkonu služby

a) ve služebním zařazení stanoveném ministrem obrany ve Vojenském zpravodajství, ve kterém voják plní zvláštní úkoly působnosti podle jiného právního předpisu 35) v zahraničí, a v zahraničních operacích, ve kterých je voják vystaven vysokému riziku ohrožení života nebo zdraví spojenému s vedením bojové činnosti v prostoru operace, hodnotí dvojnásobně v ostatních zahraničních operacích se hodnotí jedenaplnásobně

b) ve služebním zařazení pilot, druhý pilot, pilot operátor, ve služebním zařazení stanoveném ministrem obrany ve Vojenském zpravodajství, ve kterém voják plní zvláštní úkoly působnosti podle jiného právního předpisu 35), a ve služebním zařazení stanoveném ministrem obrany ve vojenském útvaru, ve kterém voják plní úkoly speciálních sil, hodnotí jedenaplnásobně

Zvýšený zápočet doby služby se stanoví za celé kalendářní měsíce. Doba necelých měsíců se sčítá a každých 30 dnů se hodnotí jako měsíc.

(2) Do doby trvání služebního poměru vojáka rozhodné pro přiznání výsluhových náležitostí se nezapočítává doba dispozice podle § 10 odst. 4, doba rodičovské dovolené, s výjimkou rodičovské dovolené, po kterou se vojákovu poskytuje peněžitá pomoc v mateřství 4), a doba neomluvené nepřítomnosti ve službě

(3) Za průměrný měsíční hrubý služební plat se pro účely stanovení výše výsluhových náležitostí považuje průměrný hrubý služební plat poskytovaný za předchozích 5 kalendářních roků přede dnem skončení služebního poměru. Jestliže služební poměr skončil posledním dnem kalendářního roku, spadá již tento rok do období 5 kalendářních roků podle vlny první. Trval-li služební poměr po dobu kratší než 5 kalendářních roků přede dnem skončení služebního poměru podle vlny první, zjišťuje se průměrný měsíční hrubý služební plat z celé doby trvání služebního poměru. Za dobu dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, dobu, po kterou voják nemůže konat službu pro karanténu nařazenou podle zvláštních právních předpisů 19b) nebo po kterou je vojákovu nařazena izolace, a další dobu, po kterou byly vojákovu poskytovány dávky nemocenského pojištění, se průměrný měsíční hrubý služební plat zjišťuje ze služebního platu přiznaného rozhodnutím platným v den předcházející dni vzniku neschopnosti ke službě dni nařazení karantény či izolace, nebo dni počátku poskytování dávek nemocenského pojištění. Doba vyslání k výkonu služby v

zahraničí, po kterou je vojákovi poskytován plat z prostředků mezinárodní nebo nadnárodní organizace nebo orgánu, a doba určení do dispozice podle § 10 odst. 2 písm. e) a g), se z doby, za kterou se zjišťuje průměrný měsíční hrubý služební plat, vylouče. Nelze-li v důsledku vyloučené doby průměrný měsíční hrubý služební plat zjistit, stanoví se průměrný měsíční hrubý služební plat z kalendářního roku předcházejícího vyloučené době

(4) Do průměrného měsíčního hrubého služebního platu se nezapočítávají odměny poskytnuté vojákovi podle § 68g. PŠ výpočet výsluhových náležitostí se dále nepřehlíží

a) ke snížení služebního platu pŠ dočasným zpožděním výkonu služby a v důsledku uložení kázeňského trestu snížení služebního platu,

b) k příplatku za službu v zahraničí,

c) ke služebnímu platu za nevyčerpanou šádnou dovolenou,

d) ke služebnímu platu poskytnutému místo volna za nepřetržité vojenské nasazení na území České republiky, nebo

e) k doplatkům a příplatkům služebních platů vyúčtovaných za období předcházející rozhodnému období.

(5) PŠ zániku služebního poměru vojáka, kterému bylo pŠ předcházejícím zániku služebního poměru vyplaceno odbytné, náleží odbytné za podmínek a ve výši stanovených tímto zákonem. Celková výše odbytného v takovém případě nesmí přesáhnout osmnáctinásobek průměrného měsíčního hrubého služebního platu. Odbytné však nenáleží, byl-li vojákovi pŠ předcházejícím zániku služebního poměru pŠznán výsluhový příspěvek, i když jeho výplata podle § 136 nenáležela. Pro stanovení výše odbytného rozhodné pro výpočet úmrtného se přehlíží k dobětrvání všech služebních poměrů.

(6) Doba od propuštění vojáka ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. e) do stanovené doby trvání služebního poměru se pro nárok na výsluhové náležitosti započítává jednou polovinou; ke zvýšenému zápočtu doby služby podle odstavce 1 se nepřehlíží. Výsluhové náležitosti vojáka, který byl jmenován do nižší hodnosti podle § 7 odst. 5, nesmí být nižší než výsluhové náležitosti, na které by měl nárok ke dni jmenování do nižší hodnosti.

(7) PŠ zániku služebního poměru propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. g), i) až l) a o) náleží výsluhové náležitosti v polovině výši; to platí i v případě odbytného a odchodného, skončí-li služební poměr vojáka propuštěním podle § 19 odst. 1 písm. h).

(8) Na výsluhové náležitosti nemá nárok voják, proti kterému je ke dni zániku služebního poměru podle § 18 písm. a) nebo ke dni propuštění ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. k) vedeno trestní řízení pro úmyslný trestný čin, pokud je za něj následně pravomocně odsouzen nebo bylo jeho trestní stíhání pravomocně podmíněně zastaveno 42c) nebo bylo pravomocně schváleno narovnání 42d) anebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání 42e). Pokud trestní řízení skončí jiným než pravomocným rozhodnutím podle věty první, je dnem doručení oznámení bývalého vojáka o pravomocném skončení trestního řízení příslušnému orgánu ministerstva zahájeno řízení o žádosti o výsluhové náležitosti. Splňuje-li bývalý voják nárok na výsluhové náležitosti, vyplátí se mu způsobilode dne zániku služebního poměru. Země-li voják před ukončením trestního řízení, přeznájí a vyplátí se částky splatné od zániku služebního poměru do dne smrti vojáka postupně manželce (manželovi), dítěti a rodičům, jestliže žili s vojákem v době smrti ve společné domácnosti. Podmínka žití ve společné domácnosti nemusí být splněna u dětí, které mají nárok na sirotčí důchod po zemřelém.

(9) Příjemce výsluhového příspěvku je povinen oznámit plátcí této dávky do 8 dnů vznik invalidity nebo přijetí do služebního poměru podle zvláštních právních předpisů 39). Nepožádá-li příjemce výsluhového příspěvku v případě že se stal invalidním, o přiznání invalidního důchodu, anebo nejpozději do 2 let po dosažení věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod z důchodového pojištění 42f) o přiznání starobního důchodu, výplata výsluhového příspěvku se zastaví. Požádá-li však příjemce výsluhového příspěvku o přiznání starobního důchodu později, stanoví se rozdíl způsobem uvedeným podle § 134 odst. 1 věty druhé a případný rozdíl výsluhového příspěvku se doplatí.

(10) Výsluhové náležitosti náleží za podmínek platných ke dni zániku služebního poměru vojáka.

(11) Na srážky z výsluhových náležitostí se použije ustanovení zvláštního právního předpisu. 43)

(12) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při výplatě výsluhových náležitostí.

-
- 4) § 32 odst. 1 písm. b) až e) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- 19b) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 35) § 5 odst. 3 a 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky.
- 39) Například zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 42) Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
- 42c) § 307 trestního řádu.
- 42d) § 309 trestního řádu.
- 42e) § 179g trestního řádu.
- 42f) § 32, 74, 76 a 94 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 43) § 18 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměňování pracovní pohotovosti v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DEVÁTÁ

Rozhodování ve věcech služebního poměru

HLAVA I

Obecná ustanovení

§ 144

Nařízení ve věcech služebního poměru se nevztahuje § 10 až 12, § 14, § 33 odst. 2 písm. c), hlava XI části druhé a § 175 správního řádu.

§ 145

- (1) V řízení ve věcech služebního poměru se rozhoduje o
- a) změny doby trvání služebního poměru,
 - b) přerušení služebního poměru,
 - c) náhrady škody podle tohoto zákona,
 - d) propuštění ze služebního poměru,
 - e) odměny hodnosti,
 - f) zrušení služebního poměru ve zkušební době
 - g) vrácení náborového nebo kvalifikačního příspěvku při nesplnění povinnosti setrvat po stanovenou dobu ve služebním poměru,
 - h) nároku na služební příspěvek, nesouhlasí-li voják s výší nebo s neposkytnutím příspěvku, nebo se zastavením jeho výplaty,
 - i) doby služby pro zabezpečení výsluhovými náležitostmi a pro sociální zabezpečení, nesouhlasí-li voják s vykázanou dobou,
 - j) neposkytnutí, odměny nebo snížení služebního platu podle § 68k odst. 5,
 - k) žádosti vojáka o jeho setrvání ve služebním poměru podle § 19 odst. 2,
 - l) úhrad nákladů spojených se zvýšením nebo rozšířením vzdělání při nesplnění povinnosti setrvat po dohodnutou dobu ve služebním poměru,
 - m) vydání bezdůvodného obohacení,
 - n) náhrad nákladů za vojenskou výstroj,
 - o) uložení kázeňského trestu.

(2) Řízení o změny doby trvání služebního poměru podle odstavce 1 písm. a) se zahajuje výlučně z moci úřední. To neplatí, pokud voják požádá o změnu doby trvání služebního poměru jejím zkrácením.

(3) Pokud voják vyjádřil se změnou doby trvání služebního poměru předsedou písemně souhlas podle § 5 odst. 4, vydání rozhodnutí je prvním úkonem v řízení. Pokud takový souhlas vyjádřil voják po zahájení řízení, může služební orgán bez dalšího vydat rozhodnutí o změny doby trvání služebního poměru.

§ 145a

Personální rozkaz

- (1) Personálním rozkazem se rozhoduje ve věcech služebního poměru o
- a) služebním zařazení,
 - b) zařazení do hodnostního sboru a jmenování do hodnosti,
 - c) propuštění vyšší hodnosti,
 - d) dočasném zproštění výkonu služby,
 - e) určení do dispozice,
 - f) pověření výkonem služby nebo zastupování v jiném služebním zařazení,
 - g) odvelení nebo vyslání na studijní pobyt, který trvá déle než 30 dnů,
 - h) přeložení,
 - i) stanovení kratší týdenní doby služby,
 - j) poskytnutí mateřské nebo rodičovské dovolené,
 - k) udělení dovolené bez nároku na peněžní náležitosti,
 - l) udělení souhlasu výjimečně nevykonávat výdělkovou činnost a jeho odvolání,
 - m) stanovení služebního platu nebo určení služebního platu podle § 68i a 68j,
 - n) prodloužení rozhodné doby.

- (2) Personální rozkaz se vydává z moci úřední a je prvním úkonem v řízení.
- (3) Personální rozkaz obsahuje, kromě obecných náležitostí rozhodnutí podle správního řádu, služební zařazení vojáka a jeho osobní číslo. Odůvodnění personálního rozkazu není třeba, je-li rozhodováno podle odstavce 1 písm. a), b), c), e), f), h), i), j) nebo k).
- (4) Personální rozkaz se vojákově vyhlásí ústně. Ústní vyhlášení má účinky oznámení personálního rozkazu; ustanovení § 67 odst. 3 správního řádu se nepoužije.
- (5) Nelze-li vojákově vyhlásit personální rozkaz ústně, oznámí se doručením stejnopisu písemného vyhotovení personálního rozkazu do vlastních rukou.
- (6) Lhůta pro podání odvolání činí 5 dnů.
- (7) Lhůta pro předání spisu odvolacímu orgánu činí 15 dnů.
- (8) Odvolací orgán může personální rozkaz pouze potvrdit, zrušit nebo změnit. Odvolací orgán rozhoduje formou personálního rozkazu.
- (9) Rozhodnutí v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 5 měsíců ode dne nabytí právní moci personálního rozkazu.

§ 146

Podání a postoupení podání

- (1) Úředník může učinit podání služebnímu orgánu.
- (2) Není-li služební orgán příslušný k rozhodnutí ve věci, je povinen postoupit podání příslušnému služebnímu orgánu bezodkladně a uvědomit o tom úředníka.

HLAVA II

Řízení o odborné hodnotě

§ 147

Pokud je služebnímu orgánu znám takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro vydání rozhodnutí, může vydat rozhodnutí o odborné hodnotě bez předchozího řízení.

§ 148

Rozhodnutí o odborné hodnotě lze vydat do 6 měsíců ode dne, kdy se oprávněný služební orgán o jednání uvedeném v § 21 odst. 1 dozvěděl, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy k tomuto jednání došlo.

HLAVA III

Přezkoumání rozhodnutí

§ 149

Odvolací orgán

Odvolací orgán je povinen vydat rozhodnutí o odvolání bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 90 dnů ode dne podání odvolání.

§ 150

Odvolání proti rozhodnutím vydaným podle § 145 odst. 1 písm. d) až f) a proti personálním rozkazům vydaným podle § 145a odst. 1 nemá odkladný účinek.

§ 150a

zrušen

§ 150b

Pokud vojáka v období od nabytí právní moci rozhodnutí o jeho propuštění ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. c) až e) do zániku služebního poměru lze služebně zařadit, vydá služební orgán se souhlasem vojáka nové rozhodnutí ve výstižné formou personálního rozkazu.

§ 151

Přezkoumání rozhodnutí soudy

Návrh na přezkoumání rozhodnutí služebního orgánu soudem je možno podat do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

§ 152

Řízení po zániku služebního poměru

V řízení ve věcech služebního poměru se postupuje podle části deváté tohoto zákona i tehdy, když služební poměr vojáka zanikl.

§ 152a

Výkon rozhodnutí

- (1) Nesplní-li úředník ve stanovené lhůtě povinnost k peněžitému plnění, která je mu uložena vykonatelným rozhodnutím vydaným podle této části, rozhodne služební orgán o srážkách z jeho služebního platu nebo výsluhových náležitostí.
- (2) Nelze-li zajistit výkon rozhodnutí způsobem uvedeným v odstavci 1, ministerstvo podá návrh soudu na nařízení výkonu rozhodnutí.

HLAVA IV Řešení žádostí a stížností

§ 153

Žádost nebo stížnost vojáka

- (1) Voják může podat ve vztazích výkonu služby a ve vztazích služebních vztahů podle tohoto zákona žádost nebo stížnost. Žádost nebo stížnost vojáka se podává písemně nadřízenému nebo služebnímu orgánu.
- (2) Žádost nebo stížnost vojáka vyřizuje podle jejího obsahu nadřízený voják nebo služební orgán. Stížnost vojáka nesmí vyřizovat nadřízený nebo služební orgán, v němž i kterému stížnost směřuje; vyřizuje ji nadřízený toho nadřízeného nebo nadřízený služební orgán toho služebního orgánu, v němž i kterému směřuje.
- (3) Žádost nebo stížnost vojáka musí být vyřizována nejpozději do 60 dnů ode dne jejího podání. O vyřízení stížnosti musí být voják v této lhůtě vyrozuměn. Stanovenou lhůtu lze přerušit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení žádosti nebo stížnosti.
- (4) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo údajně důvodnou, je nadřízený nebo služební orgán povinen bezodkladně a bez zbytečných opatření k nápravě. O výsledku řešení a opatřeních přijatých k nápravě se učiní záznam do spisu; voják bude vyrozuměn jen tehdy, jestliže o to požádal.
- (5) Má-li voják za to, že stížnost, kterou podal u příslušného nadřízeného nebo služebního orgánu, nebyla řádně vyřizována, může požádat nadřízený služební orgán, aby přezkoumal způsob vyřízení stížnosti.
- (6) Jestliže voják stížnost opakuje, je nutné přezkoumat, zda původní stížnost byla správně vyřizována, a o výsledku vojáka vyrozumět. Neobsahují-li další stížnosti vojáka v téže věci nové skutečnosti, služební orgán se jí dále nezabývá. O této skutečnosti musí být voják vyrozuměn.

§ 154

zrušen

§ 155

zružen

§ 156

zružen

§ 157

zružen

§ 158

zružen

ČÁST DESÁTÁ **Společná, přechodná a závěčná ustanovení**

HLAVA I **Společná ustanovení**

§ 159

Promlčení, zánik práv a nároků

(1) Nárok se promlčí, jestliže nebyl uplatněn ve lhůtě, která je stanovena v tomto zákoně. K promlčení se přihlídně jen tehdy, jestliže se ten, v jehož prospěch se nárok uplatňuje, promlčení dovolá; v takovém případě nelze promlčený nárok tomu, kdo jej uplatňuje, přisuzovat.

(2) Nárok na náhradu na služebním platu po dobu neschopnosti výkonu služby, za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby, náhradu nákladů na výživu pozůstalých a výsluhový příspěvek se nepromlčí; nároky na jednotlivá plnění, která z nich vyplývají, se však promlčí ve lhůtách stanovených v § 161.

(3) Jestliže úřadník řízení uplatnil svůj nárok a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčení lhůta po dobu řízení neběhne. Totéž platí i o nároku, který byl pravomocně přiznán a pro který se vede řízení o výkon rozhodnutí.

(4) Nárok uplatňuje úřadník řízení podáním u služebního orgánu, služební orgán rozhodnutím.

(5) K zániku práva proto, že nebylo ve stanovené lhůtě uplatněno u příslušného orgánu, dochází jen v případech uvedených v § 113 odst. 3 a § 152 odst. 2; k zániku práva se přihlídně, i když není v šzení namítán.

(6) Nárok na náhradu za bolest a za ztížení společenského uplatnění smrtí vojáka zaniká.

(7) Ostatní peněžité nároky vojáka vzniklé do zániku služebního poměru nezanikají; do výše odpovídající trojnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku přecházejí platové nároky ze služebního poměru postupně přímě na manžela, děti a rodiče, jestliže s ním žili v době smrti ve společné domácnosti; předmětem ddictví se stávají, není-li těchto osob.

(8) Peněžité nároky státu zanikají smrtí vojáka, s výjimkou nároků, o kterých bylo pravomocně rozhodnuto nebo které byly vojákem před jeho smrtí písemně uznány co do důvodů i výše, a nároků na náhradu škody způsobené úmyslně nebo ztrátou předmětů svěřených vojákovi na písemné potvrzení.

Promlčení lhůty

§ 160

(1) Promlčení lhůta počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé.

(2) Bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, počíná běžet promlčení lhůta jednotlivých splátek ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro některé ze splátek splatnou celá dlužná částka, počne běžet promlčení lhůta ode dne splatnosti nesplacené splátky.

§ 161

(1) Nestanovuje-li tento zákon jinak, činí lhůta k uplatnění peněžitých nároků ze služebního poměru 3 roky.

(2) Jde-li o oplovné plnění, činí lhůta k uplatnění nároku na jednotlivá plnění 3 roky od jejich splatnosti.

(3) Lhůta k uplatnění nároku na náhradu škody činí 2 roky; počne běžet ode dne, kdy se poškozený dozví o tom, že škoda vznikla, a o tom, kdo za ni odpovídá.

(4) Nárok na náhradu škody se však promlčí, nebyl-li uplatněn ve lhůtě 3 let, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně ve lhůtě 10 let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

§ 162

(1) Nárok přiznaný pravomocným rozhodnutím se promlčuje za 10 let ode dne, kdy se mělo podle rozhodnutí plnit.

(2) Nárok, který písemně uznal ten, kdo je povinen plnit co do důvodu i výše, se promlhuje za 10 let ode dne, kdy k uznání došlo; byla-li však v uznání uvedena lhůta k plnění, běží promlučí lhůta od uplynutí této lhůty.

(3) Promlučí lhůta uvedená v odstavcích 1 a 2 platí i pro jednotlivé splátky, na něž bylo plnění v rozhodnutí nebo v uznání práva rozloženo; promlučí lhůta u jednotlivých splátek počíná běžet ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé ze splátek splatnou celá dlužná částka, počne běžet desetiletá promlučí lhůta ode dne splatnosti nesplněné splátky.

(4) Úroky a oplovná plnění pravomocně přiznaná nebo písemně uznaná, jejichž splatnost nastala po právní moci rozhodnutí nebo po uznání, se promlhuje za 3 roky ode dne jejich splatnosti.

§ 163

Bezdvoudné obohacení

(1) Získá-li voják bezdvoudné obohacení na úkor majetku státu nebo stát na úkor vojáka, musí je vydat.

(2) Bezdvoudným obohacením je prospěch získaný plněním bez právního důvodu nebo plněním na základě neplatného právního úkonu. Neplatnost právního úkonu nemůže být vojákovi na újmu, pokud neplatnost nezpůsobil vylučně sám; vznikne-li vojákovi následkem takového neplatného právního úkonu škoda, jsou ministerstvo nebo stát povinny ji nahradit.

(3) Vrácení neprávem vyplacených částek může však služební orgán na vojákovi požadovat, jen jestliže voják věděl nebo musel z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně určené nebo omylem vyplacené, a to ve lhůtu do 3 let ode dne jejich výplaty.

§ 163a

Zajetí a nezvětnost

(1) Zajetím se pro účely tohoto zákona rozumí situace, kdy voják v zahraniční operaci upadl do moci nepřátel.

(2) Nezvětným je pro účely tohoto zákona voják, který nepodal o sobě nadšenému zprávu a o kterém nadšenému není známo, kde se zdržuje, pokud

- a) nenastoupí v určeném místě k výkonu služby,
- b) se vzdálí bez dovolení z výkonu služby, nebo
- c) se ztratí při plnění služebních úkolů v zahraniční operaci, pokud nejde o zajetí.

§ 163b

Doba počíná prvním dnem a končí uplynutím posledního dne stanovené nebo sjednané doby; to platí také v případě kdy je uplynutím doby podmínkou vznik nebo zánik práva.

HLAVA II

Přechodná ustanovení

§ 164

Přechod práv a povinností

(1) Služební poměr vojáka z povolání nebo v další službě který vznikl podle dřívějších předpisů, 46) se považuje za služební poměr podle tohoto zákona, a to na dobu určitou v trvání 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona. Služební poměr vojáka, který ke dni uplynutí 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona nesplnil závazek ke službě podle dosavadních předpisů, se považuje za služební poměr na dobu určitou, a to do doby splnění tohoto závazku ke službě

(2) Doba trvání služebního poměru podle odstavce 1 lze měnit dohodou podle § 5 odst. 4.

- (3) Vojákovi, který v den nabytí účinnosti tohoto zákona dosáhl hodnosti
- a) desátníka a letáče, přísluší hodnost rotného,
 - b) rotného, přísluší hodnost rotmistra,
 - c) rotmistra, přísluší hodnost nadrotmistra,
 - d) nadrotmistra, přísluší hodnost štábního rotmistra,
 - e) rotmistra nebo nadrotmistra, má-li úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání, 47) přísluší hodnost podpraporčíka,
 - f) generálplukovníka, přísluší hodnost generálporučíka.

Ostatním vojákům přísluší hodnosti získané podle dosavadních předpisů.

(4) Voják, jehož hodnost podle odstavce 3 neodpovídá hodnosti stanovené pro jeho služební zařazení, může být takto služebně zařazen nejdéle po dobu 5 let. Po uplynutí této doby bude voják služebně zařazen podle potřeb ozbrojených sil. Nebude-li služebně zařazen podle výše druhé, je to důvod k propuštění podle § 19 odst. 1 písm. e).

(5) Hodnost propůjčená vojákovi podle dřívějších předpisů se považuje za hodnost propůjčenou vojákovi podle tohoto zákona. Doba, na kterou byla vojákovi propůjčená hodnost, končí dnem následujícím po dni, kdy důvod propůjčení stanovený dřívějšími právními předpisy pominul, nejpozději do 5 let od účinnosti tohoto zákona.

(6) Úrazy a nemoci z povolání, které byly zjištěny před účinností tohoto zákona, se posuzují podle právních předpisů platných před nabytím účinnosti tohoto zákona.

(7) Nároky na náhradu škody vzniklé před dnem účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních předpisů.

46) Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů.

47) § 7 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

§ 165

Přechodná ustanovení k výsluhovým náležitostem

(1) zrušen

(2) zrušen

(3) zrušen

(4) Výsluhový příspěvek přiznaný podle dosavadních předpisů se považuje za výsluhový příspěvek podle tohoto zákona, a to ve výši, v jaké náležel ke dni účinnosti tohoto zákona, a nadále se vyplácí a zvyšuje za podmínek, které stanoví tento zákon. Pořivateli výsluhového příspěvku, který mu byl přiznaný podle právních předpisů účinných před 1. prosincem 1999 do 60 let věku, bude na základě jeho žádosti vyplácen výsluhový příspěvek za podmínek stanovených ve věku první, a to nejdéle do 60 let věku. Nejpozději při dosažení 60 let věku mu náleží výsluhový příspěvek za podmínek stanovených v § 134.

(5) Pokud pořivatel výsluhového příspěvku již splnil podmínky nároku na plný nebo částečný invalidní anebo starobní důchod z důchodového pojištění a ke dni účinnosti tohoto zákona uplynula doba 2 let po vzniku nároku na starobní důchod, upraví se výsluhový příspěvek na výši, kterou stanovuje tento zákon. Úprava se provede od třetí měsíční splátky výsluhového příspěvku po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Zanikl-li ke dni účinnosti tohoto zákona nárok na výsluhový příspěvek a jeho výplatu podle dosavadních předpisů, zaniklý nárok se již neobnovuje.

(6) Vojákům se do doby trvání služebního poměru rozhodné pro přiznání výsluhových náležitostí do dne účinnosti tohoto zákona započítávají doby služby v rozsahu, v jakém jim byly započteny podle dosavadních předpisů; jde-li o nárok na odbytné, započítává se doba trvání služebního poměru stejným způsobem jako pro nárok na odchodné.

(7) Vojákovi, který byl na základě dobrovolnosti reatestován 48) a shledán způsobilým konat dále službu nebo jehož služební poměr trvá ke dni účinnosti tohoto zákona, se do doby trvání služebního poměru, rozhodné pro přiznání výsluhových náležitostí, započítává doba služby v rozsahu uvedeném v odstavci 6 bez přihlídnutí k vyloučení doby služby podle zvláštního právního předpisu. 49) Pokud byl takovému vojákovi po skončení služebního poměru přiznan výsluhový příspěvek, který mu byl snížen nebo zastaven z důvodu uvedeného zvláštním právním předpisem, přiznává se výsluhový příspěvek způsobilá jeho výše se přepočte ode dne účinnosti tohoto zákona, a to za podmínek a ve výši náležející ke dni skončení služebního poměru po přihlítní všech zvýšení, která by k němu náležela od tohoto dne, pokud nárok na výsluhový příspěvek nezanikl uplynutím doby nebo dosažením věku 60 let.

- (8) Skončí-li služební poměr vojáka propuštěním podle dosavadních právních předpisů nejdně dnem před dnem účinnosti tohoto zákona
- a) ze zdravotních důvodů, nebo
 - b) z organizačních důvodů, nebo
 - c) z důvodů splnění podmínek nároku na starobní důchod,
- má nárok na výsluhové náležitosti, jako kdyby byl propuštěn z důvodu uvedeného v § 19 odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

-
- 48) Rozkaz ministra obrany č. 015/90 a usnesení branných a bezpečnostních výborů Federálního shromáždění ČSFR ze dne 18. prosince 1990 č. 47 o vyslání poslanců Federálního shromáždění ČSFR do prověřkových komisí Ministerstva obrany ČSFR..
- 49) Zákon č. 34/1995 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 165a

Úprava výplaty výsluhového příspěvku

- (1) Poživateli výsluhového příspěvku, který mu byl přiznán podle právních předpisů účinných před 1. prosincem 1999 do 60 let věku, jež bylo v době od 1. prosince 1999 vyplácení výsluhového příspěvku omezeno nebo zastaveno proto, že dosáhl věku o dva roky vyššího, než je věk rozhodný pro vznik nároku na starobní důchod, se přizná výsluhový příspěvek na základě jeho žádosti nejdně ode dne omezení nebo zastavení jeho vyplácení po přetížení všech zvýšení podle § 137, která by k němu od tohoto dne náležela. Nejpozději př dosažení 60 let věku mu náleží výsluhový příspěvek za podmínek stanovených v § 134.
- (2) Pobíral-li poživatel po dobu omezení nebo zastavení výplaty výsluhového příspěvku podle odstavce 1 starobní důchod, přizná se mu výsluhový příspěvek na základě jeho žádosti ode dne omezení nebo zastavení jeho vyplácení ve výši, která se rovná rozdílu mezi starobním důchodem a výsluhovým příspěvkem přpočetným podle odstavce 1, pokud bude takto přpočetný výsluhový příspěvek vyšší.

HLAVA III

Závěrečná ustanovení

§ 166

Zvláštní ustanovení

Člady vojenských středních škol, kteří nejsou vojáky v jiné službě a kteří se soustavně studiem připravují k výkonu služby vojáka z povolání, lze poskytnout naturální a peněžní náležitosti. Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah, výši a způsob poskytování naturálních a peněžních náležitostí.

§ 167

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků.
2. Zákon č. 65/1978 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.
3. Zákon č. 228/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 226/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 34/1995 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 168

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Č.l. XLIII
zákona č. 261/2007 Sb.
o stabilizaci veřejných rozpočtů

Přechodná ustanovení

1. Náhrada ve výši platu v době dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz nebo nařazené karantény nebo izolace náleží vojákovi z povolání po dobu stanovenou právními předpisy účinnými ke dni 31. prosince 2007, vznikla-li tato neschopnost nebo byla-li nařazena karanténa nebo izolace před 1. lednem 2008 a trvá-li tato neschopnost nebo nařazená karanténa nebo izolace po 31. prosinci 2007.
 2. Náhrada ve výši platu v době dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz nebo nařazené karantény nebo izolace náleží vojákovi z povolání po dobu stanovenou právními předpisy účinnými ke dni 31. prosince 2008, vznikla-li tato neschopnost nebo byla-li nařazena karanténa nebo izolace před 1. lednem 2009 a trvá-li tato neschopnost nebo nařazená karanténa nebo izolace po 31. prosinci 2008.
-

Ľ.Ľ. II

zákona Ľ. 272/2009 Sb.,

kterým se mĕní zákon Ľ. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znĕní pozdějších pĕdpisĕ, zákon Ľ. 143/1992 Sb., o platu a odmĕňova pracovní pohotovost v rozpoĕtových a v nĕkterých dalĕích organizacích a orgánech, ve znĕní pozdějších pĕdpisĕ, a zákon Ľ. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znĕní pozdějších pĕdpisĕ

Pĕchodná ustanovení

1. Voják, který je zařazen do hodnostního sboru a jmenován do hodnosti podle § 7 odst. 2 písm. c) aĕ f) zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĕní ůĕinnĕm do dne nabytí ůĕinnosti tohoto zákona, se zařazuje do hodnostního sboru a pĕsluĕí mu hodnost podle § 7 odst. 2 písm. a) aĕ e) zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĕní ůĕinnĕm ode dne nabytí ůĕinnosti tohoto zákona, dnem 1. ledna 2011, a to podle ĕinnosti stanovenĕ provádĕcím právním pĕdpisem (§ 6 odst. 7 zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĕní ůĕinnĕm ode dne nabytí ůĕinnosti tohoto zákona).

2. Voják, který je zařazen do hodnostního sboru a jmenován do hodnosti podle § 7 odst. 2 písm. a) a b) zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĕní ůĕinnĕm do dne nabytí ůĕinnosti tohoto zákona, se podle § 7 odst. 3 zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĕní ůĕinnĕm ode dne nabytí ůĕinnosti tohoto zákona, dnem 1. ledna 2011 zařazuje do hodnostního sboru ĕekatelĕ a pĕsluĕí mu hodnost

a) svobodník, pokud studuje v prvním roĕníku vojenské vyĕĕí odbornĕ ĕkoly nebo pokud neukonĕil studium prvnĕho roĕníku vojenské vysokĕ ĕkoly v bakalářském nebo magisterskĕm studijním programu,

b) desátník, pokud ukonĕil první roĕník vojenské vyĕĕí odbornĕ ĕkoly nebo ukonĕil studium prvnĕho roĕníku vojenské vysokĕ ĕkoly v bakalářském nebo magisterskĕm studijním programu,

c) ĕetař pokud ukonĕil druhý roĕník vojenské vyĕĕí odbornĕ ĕkoly nebo ukonĕil studium druhĕho roĕníku vojenské vysokĕ ĕkoly v bakalářském nebo magisterskĕm studijním programu,

d) rotný, pokud ukonĕil studium tĕtĕího roĕníku vojenské vysokĕ ĕkoly v magisterskĕm studijním programu,

e) rotmistr, pokud ukonĕil studium ĕtvrtĕho roĕníku vojenské vysokĕ ĕkoly v magisterskĕm studijním programu,

f) nadrotmistr, pokud ukonĕil studium pátĕho roĕníku vojenské vysokĕ ĕkoly v magisterskĕm studijním programu.

3. Vojákovi, který je v den nabytí ůĕinnosti tohoto zákona v dispozici podle § 10 odst. 2 písm.

a) a § 10 odst. 3 zákona Ľ. 221/1999 Sb. a který má hodnost

a) rotný, pĕsluĕí hodnost svobodník,

b) rotmistr, pĕsluĕí hodnost desátník,

c) nadrotmistr, pĕsluĕí hodnost ĕetař

d) ĕábnní rotmistr, pĕsluĕí hodnost rotný,

e) podpraporĕík, pĕsluĕí hodnost rotmistr,

f) praporĕík, pĕsluĕí hodnost nadrotmistr,

g) nadpraporĕík, pĕsluĕí hodnost praporĕík,

h) ĕábnní praporĕík, pĕsluĕí hodnost nadpraporĕík,

i) podporĕík, pĕsluĕí hodnost porĕík.

Ostatním vojákům pšsluží hodnosti získané podle dosavadních právních pšedpisů.

4. Doba výkonu služby v hodnosti podle § 7 odst. 2 zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona, se započítává do doby výkonu služby v hodnosti podle § 7 odst. 2 zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném ode dne nabytí úřinnosti tohoto zákona.

5. Vojáci vyslaní do zahraničí v rámci jednotek mnohonárodních ozbrojených sil podle § 40 zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona, se považují za vojáky vyslané do zahraničí ní operace podle § 40a zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném ode dne nabytí úřinnosti tohoto zákona.

6. Jednorázové odškodněhí pozřstalých podle § 124 a jednorázové mimořádné odškodněhí pozřstalých podle § 125 zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona, o kterých nebylo pravomocně rozhodnuto do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona, se posoudí podle § 124 a 125 zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném ode dne nabytí úřinnosti tohoto zákona.

7. ř ízení ve vřtech služebněhí pomřru podle § 144 až 158 zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona, které bylo zahájeno pšede dnem nabytí úřinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona.

ř.ř. II **zákona ř. 122/2012 Sb.,**

kterým se mřhí zákon ř. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve zněhí pozděhíh pšedpisů

Pšechodná ustanovení

1. ř ízení ve vřtech služebněhí pomřru, které bylo zahájeno pšede dnem nabytí úřinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona.

2. Pšestřhoval-li se voják v dřřegitěm zájmu služby v době pšede dnem nabytí úřinnosti tohoto zákona, má nárok na pšspřvek pš pšestřhování podle § 78 zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona.

3. Vojákovi, kterému pšede dnem nabytí úřinnosti tohoto zákona vznikl nárok na poskytnutí nesněženěhí platu podle § 67 odst. 2 písm. e) zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona, se poskytne nesněžený plat podle § 67 odst. 2 písm. e) zákona ř. 221/1999 Sb., ve zněhí úřinném do dne nabytí úřinnosti tohoto zákona.

ř.ř. II **zákona ř. 332/2014 Sb.,**

kterým se mĚní zákon Ľ. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znĚní pozdĚjších pĚdpisĚ, a dalĚí související zákony

PĚchodná ustanovení

1. Rozhodná doba podle Ľ 6a zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĚní ůl innĚm ode dne nabytí ůl innosti tohoto zákona, zaĽíná plynout u vĚch vojákĚ dnem nabytí ůl innosti tohoto zákona; k výkonu sluĹby ve sluĹebním zaĹazení pĚde dnem nabytí ůl innosti tohoto zákona se pro ůl ely stanovení rozhodné doby nepĚhlíĹí.
2. MĚĹí ní pĚdavek na bydlení podle Ľ 61 odst. 4 zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĚní ůl innĚm pĚde dnem nabytí ůl innosti tohoto zákona, náleĹí naposledy za kalendáĹní mĚíc pĚdcházející dni nabytí ůl innosti tohoto zákona.
3. MĚ-li voják pĚde dnem nabytí ůl innosti tohoto zákona nárok na nesníĹený plat podle Ľ 67 odst. 2 písm. e) zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĚní ůl innĚm pĚde dnem nabytí ůl innosti tohoto zákona, nebo na náhradu ve výĹi platu podle Ľ 68 odst. 3 zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĚní ůl innĚm pĚde dnem nabytí ůl innosti tohoto zákona, vyplácí se takový plat aĹ do zániku nároku na nĹ, je-li to pro vojáka výhodnĹĹí.
4. Výkonnostní pĚplatek podle Ľ 68a zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĚní ůl innĚm ke dni nabytí ůl innosti tohoto zákona, se poprvĚ poskytne k 1. dubnu 2016 podle sluĹebního hodnocení za rok 2015. K pĚdcházejícím sluĹebním hodnocením a ke sluĹebnímu hodnocení po ukonĹení základní pĚspravy se nepĚhlíĹí.
5. Vznikl-li vojákovi nárok na zvláĹní pĚplatek v jiné neĹ Ľ eské mĚĹ podle Ľ 11 odst. 3 zákona Ľ. 143/1992 Sb., o platu a odmĹĹza pracovní pohotovost v rozpoĹtových a nĹkterých dalĹích organizacích a orgánech, ve znĚní pozdĚjších pĚdpisĚ, vyplácí se vojákovi tento zvláĹní pĚplatek aĹ do zániku nároku na nĹ, podle dosavadních právních pĚdpisĚ, je-li pro vojáka výhodnĹĹí, neĹ pĚplatek za sluĹbu v zahraniĹí podle Ľ 68b zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĚní ůl innĚm po dni nabytí ůl innosti tohoto zákona. Pro porovnání výĹe zvláĹního pĚplatku a pĚplatku za sluĹbu v zahraniĹí, z hlediska jeho výhodnosti podle vĹty první, se pouĹije souĹinĹí částky zvláĹního pĚplatku v jiné neĹ Ľ eské mĚĹa kurzu vyhláĹeného Ľeskou národní bankou pro den nabytí ůl innosti tohoto zákona zaokrouhlený na celĚ koruny smĹem nahoru a výĹe pĚplatku za sluĹbu v zahraniĹí v korunách, stanovená pro stejnou zahraniĹní operaci. Pokud bude výĹe zvláĹního pĚplatku výhodnĹĹí, náleĹí po dni nabytí ůl innosti tohoto zákona vojákovi v korunách.
6. Do doby trvání sluĹebního pomĹru rozhodné pro pĚznání výsluhových náleĹitostí podle Ľásti osmé zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĚní ůl innĚm ke dni nabytí ůl innosti tohoto zákona, se zapoĹítávají doby sluĹby v rozsahu, v jakém jim byly zapoĹteny podle zákona Ľ. 221/1999 Sb., ve znĚní ůl innĚm pĚde dnem nabytí ůl innosti tohoto zákona.
7. Rozhodné období pro stanovení prĹmĹrného mĚĹ ního hrubého sluĹebního platu vojáka pro pĚznání výsluhových náleĹitostí se z období jednoho na období 5 let podle Ľ 143 odst. 3 prodluĹuje postupnĹtak, Ĺe prvním kalendáĹním rokem je kalendáĹní rok, ve kterém tento zákon nabyĹ ůl innosti. Byl-li vojákovi v Ľásti tohoto roku poskytován plat podle dosavadních právních pĚdpisĚ, zjiĹuje se za tuto Ľást roku prĹmĹrný mĚĹ ní hrubý sluĹební plat pro

přeznání výsluhových náležitostí podle zákona č. 221/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Řízení ve věcech služebního poměru zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 221/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Dosáhl-li voják přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vyšší hodnosti, než která mu náleží podle § 6 odst. 3 a 7 zákona č. 221/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, náleží vojákovi i nadále dosažená vyšší hodnost, přičemž na práva a povinnosti takového vojáka se § 7 odst. 7 zákona č. 221/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, vztahuje obdobně. Do nižší hodnosti, která by jinak vojákovi náležela, je voják jmenován až společně s rozhodnutím podle § 6a odst. 3 písm. a) až c) zákona č. 221/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo při novém služebním zařazení.

10. Voják, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona jmenován se svým souhlasem do nižší hodnosti a jeho služební poměr již zanikl, může požádat příslušné krajské vojenské velitelství o přeznání nejvyšší hodnosti, kterou v průběhu služebního poměru dosáhl.